

Wyższy Urząd Górniczy

**Ocena stanu bezpieczeństwa pracy,
ratownictwa górniczego oraz bezpieczeństwa
powszechnego w związku z działalnością
górnictwo-geologiczną w 2025 roku**

(porównanie od roku 2021)

Wyższy Urząd Górniczy

ul. Poniatowskiego 31

40-055 Katowice

tel.: 32 736 17 00

faks: 32 251 48 84

e-mail: wug@wug.gov.pl

www.wug.gov.pl

www.wug.bip.info.pl

Spis treści

1. Wprowadzenie	5
1.1. Zakres przedmiotowy nadzoru górniczego	5
1.2. Zakres podmiotowy nadzoru górniczego	6
1.3. Nadzór górniczy w ujęciu statystycznym	7
2. Stan bezpieczeństwa pracy w górnictwie w 2025 roku (porównanie od 2021 r.)	8
2.1. Wypadkowość w górnictwie	8
2.1.1. Wypadkowość w górnictwie w latach 2021–2025	8
2.1.2. Wypadkowość w górnictwie w 2025 r.	13
2.2. Zagrożenia w górnictwie podziemnym	18
2.2.1. Zagrożenia naturalne	18
2.2.1.1. Zagrożenie tąpnięciami	18
2.2.1.2. Zagrożenie metanowe	21
2.2.1.3. Zagrożenie wyrzutami gazów i skał	22
2.2.1.4. Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego	24
2.2.1.5. Zagrożenie klimatyczne	24
2.2.1.6. Zagrożenia wodne	25
2.2.2. Zagrożenie pożarowe	25
2.2.3. Zagrożenie zawałowe i oberwaniem się skał ze stropu i/lub ociosów	27
2.2.4. Zagrożenia techniczne od maszyn i urządzeń	28
2.2.5. Awarie	31
2.2.6. Zagrożenia związane ze stosowaniem środków strzałowych	31
2.2.7. Inne zagrożenia	31
2.2.7.1. Zagrożenie siarkowodorowe	31
2.3. Zagrożenia w górnictwie odkrywkowym	32
2.3.1. Zagrożenia naturalne	32
2.3.1.1. Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego	32
2.3.1.2. Zagrożenie wodne	32
2.3.1.3. Zagrożenie osuwiskowe	33
2.3.2. Zagrożenie związane z oberwaniem się skał	34
2.3.3. Zagrożenie sejsmiczne	34
2.3.4. Zagrożenie gazowe i pożarami	34
2.3.5. Zagrożenie związane ze stosowaniem środków strzałowych	34
2.3.6. Zagrożenia techniczne od maszyn i urządzeń oraz awarie	35
2.4. Zagrożenia w górnictwie otworowym oraz wiertnictwie	36
2.4.1. Zagrożenia naturalne – erupcyjne oraz siarkowodorowe	37
2.4.2. Zagrożenia pożarowe i wybuchem	37
2.4.3. Awarie	37
3. Wpływ działalności górniczej na bezpieczeństwo powszechne	37
3.1. Zagrożenia szkodami spowodowanymi ruchem zakładów górniczych	37
3.2. Katastrofy budowlane	39

4. Zlikwidowane podziemne zakłady górnicze prowadzące działalność turystyczną leczniczą i rekreacyjną	39
5. Zagrożenia przy drążeniu tuneli	40
5.1. Zagrożenia naturalne	40
5.1.1. Zagrożenie metanowe	40
5.1.2. Zagrożenie wodne	41
5.2. Zagrożenia techniczne od maszyn i urządzeń	41
6. Redukcja emisji metanu w sektorze energetycznym	42
6.1. Monitorowanie i raportowanie w sektorze węgla	42
6.2. Monitorowanie i raportowanie w sektorze ropy i gazu	44
7. Choroby zawodowe	45
8. Zgony naturalne w zakładach górniczych	53
9. Ratownictwo górnicze	55
10. Działalność komisji powoływanych przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego	56
10.1. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie	56
10.2. Komisja do spraw Zagrożeń w Zakładach Górniczych	56
10.3. Komisja do spraw bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej	57
10.4. Komisja do spraw Ochrony Powierzchni	57
10.5. Komisja do spraw Szkoleń w Górnictwie	57
11. Działalność zespołów porozumiewawczych	58
12. Stwierdzone nieprawidłowości i działalność represyjna	58
12.1. Decyzje organów nadzoru górniczego wstrzymujące roboty górnicze, ruch maszyn i urządzeń	58
12.2. Działalność represyjna	61
13. Interwencje	66
14. Podsumowanie	67
15. Wnioski	69

1. Wprowadzenie

Eksploatacji surowców naturalnych od zawsze towarzyszyło występowanie zagrożeń w ruchu zakładów górniczych, oddziałujących na życie i zdrowie pracowników oraz funkcjonowanie kopalń. Jednym z ważnych elementów, mogących powodować ograniczenie nieustannego wzrostu zagrożeń, jest podejmowanie odpowiednich działań prewencyjnych i profilaktycznych na podstawie aktualnych i rzetelnych informacji o stanie bezpieczeństwa w górnictwie.

Niniejsze opracowanie stanowi realizację zapisu art. 166 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2026 r. poz. 69), zwanej dalej „Pgg”, zobowiązującego Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego do oceny stanu bezpieczeństwa powszechnego związanego z ruchem zakładu górniczego, stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie, stanu rozpoznania i zwalczania zagrożeń w zakładach górniczych, stanu ratownictwa górniczego oraz innych zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu zakładów górniczych. Ocenę stanu bezpieczeństwa w 2025 r. przedstawiono na tle danych od roku 2021.

1.1. Zakres przedmiotowy nadzoru górniczego

Organami nadzoru górniczego są:

1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;
2. dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych.

Organy nadzoru górniczego realizują zadania określone w przepisach ustawy Pgg oraz w przepisach innych ustaw regulujących nadzór i kontrolę nad ruchem zakładów górniczych we wszystkich rodzajach górnictwa w zakresie:

- bezpieczeństwa i higieny pracy;
- bezpieczeństwa pożarowego;
- ratownictwa górniczego;
- gospodarki złożami kopalni w procesie ich wydobywania;
- ochrony środowiska i gospodarki złożem, w tym według kryterium wykonywania przez przedsiębiorców obowiązków określonych w odrębnych przepisach lub na ich podstawie;
- zapobiegania szkodom;
- budowy i likwidacji zakładu górniczego, w tym rekultywacji gruntów po działalności górniczej.

Organy te sprawują ponadto nadzór i kontrolę nad:

- podmiotami zawodowo trudniącymi się ratownictwem górniczym;
- podmiotami wykonującymi, w zakresie swej działalności zawodowej, czynności im powierzone w ruchu zakładu górniczego;
- wykonywaniem robót geologicznych;
- szkoleniem osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego lub wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 ustawy Pgg;
- zakładami prowadzącymi roboty podziemne z zastosowaniem techniki górniczej;
- drążeniem tuneli.

Ponadto Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest również właściwym organem, odpowiedzialnym za monitorowanie i egzekwowanie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/942 (Dz. Urz. UE L 2024/1787 z 15 lipca 2024 r.).

W odniesieniu do projektowania i wykonywania robót budowlanych oraz utrzymywania i likwidacji obiektów budowlanych na terenie zakładu górniczego, organy nadzoru górniczego wykonują zadania z zakresu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.

Organy nadzoru górniczego wypełniają tym samym powierzoną misję społeczną określoną, jako dążenie do poprawy bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia górników, optymalnego zagospodarowania złóż kopalni oraz

ograniczenia uciążliwości oddziaływania górnictwa na ludzi i środowisko. W tym zakresie, w 2025 r., realizowane były m.in. cele zawarte w „Strategii działania urzędów górniczych na lata 2024-2027”.

W dokumencie tym przyjęto cztery cele strategiczne:

- poprawa bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia pracowników;
- ograniczenie liczby wypadków i niebezpiecznych zdarzeń związanych z transportem materiałów i przewozem ludzi;
- ochrona elementów środowiska, w tym złóż kopalin, oraz podejmowanie działań dla zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego i ochrony obiektów budowlanych na terenach górniczych i pogórnicznych;
- promocja kultury bezpieczeństwa oraz podnoszenie poziomu edukacji w zakresie bhp.

1.2. Zakres podmiotowy nadzoru górniczego

Według stanu na 31 grudnia 2025 r. nadzorowi i kontroli urzędów górniczych podlegało 7 442 zakładów górniczych (w tym 27 podziemnych, 7 307 odkrywkowych i 108 otworowych), 21 zakładów prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg, 217 zakładów wykonujących roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 Pgg, a także 4 172 oddziały podmiotów wykonujących w zakresie swej działalności zawodowej czynności im powierzone w ruchu zakładu górniczego, łącznie zatrudniające 160 862 pracowników. Szczegółowe dane przedstawiono w tabeli 1.

Tabela 1. Jednostki objęte nadzorem i kontrolą organów nadzoru górniczego w 2025 r. z uwzględnieniem stanu zatrudnienia i wydobywania

Lp.	Rodzaj zakładu górniczego/zakładu/innej jednostki	Liczba	Zatrudnienie (stan na 31.12.2025 r.)		Wydobycie w 2025 r.
			załoga własna	podmioty usługowe	
1.	Podziemne zakłady górnicze:	27	78 187	31 783	
	– wydobywające węgiel kamienny	18 ⁽¹⁾	65 017	23 963	42 701,2 tys. ton ⁽²⁾
	– węgla kamiennego w likwidacji	1	8	0	–
	– węgla kamiennego w budowie	1	10	11	–
	– wydobywające rudy miedzi	3	12 287	7 807	31 971,3 tys. ton
	– rudy cynku i ołowiu w likwidacji	1	10	2	–
	– wydobywające sól	1	763	0	714,1 tys. ton ⁽³⁾
	– wydobywające gips i anhydryt	1	75	0	133,4 tys. ton
	– wydobywające wody lecznicze	1	17	0	500 m ³
2.	Zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust 1 Pgg	21⁽⁴⁾	2 131	361	–
	w tym zakłady wykonujące drążenie tuneli	2	62	0	–
3.	Odkrywkowe zakłady górnicze:	7 307	25 653	8 131	
	wydobywające kopaliny ze złóż objętych własnością górniczą:	10	4 298	2 928	brak całościowych danych
	– wydobywające węgiel brunatny	5 ⁽⁵⁾	4 207	2 823	37 234,2 tys. ton
	– wydobywające pozostałe kopaliny	5	91	105	brak danych
	wydobywające kopaliny ze złóż objętych prawem własności nieruchomości gruntowej	7 297⁽⁶⁾	21 355	5 203	brak danych
4.	Otworowe zakłady górnicze:	108	3 516	8 070	
	– wydobywające ropę naftową i gaz ziemny	9 ⁽⁷⁾	2 577	7 274	0,832 mln ton + 4,644 mld m ³
	– wydobywające sól	2 ⁽⁸⁾	99	225	2 036,0 tys. ton
	– wydobywające siarkę	2	340	61	445,6 tys. ton
	– wydobywające wody lecznicze, wody termalne i solanki	85	387	170	16 788 tys. m ³
	– wydobywające metan z pokładów węgla	7	36	10	23 931,1 tys. m ³
	– podziemny magazyn gazu ziemnego	2 ⁽⁹⁾	77	330	–
	– podziemne składowisko odpadów w likwidacji	1	0	0	–

5.	Zakłady wykonujące roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 Pgg	217	2 606 ⁽¹⁰⁾	424	–
6.	Oddziały podmiotów wykonujących w zakresie swojej działalności zawodowej czynności im powierzone w ruchu zakładu górniczego albo zakładu	4 172 ⁽¹¹⁾	–	48 769	–
OGÓŁEM ZATRUDNIENIE (załoga własna wraz z podmiotami usługowymi)			160 862		

(1) 18 kopalń wydobywających węgiel kamienny, prowadzących działalność w 26 ruchach.
(2) Według danych Wyższego Urzędu Górniczego.
(3) W tym wydobycie soli w KGHM Polska Miedź S.A. O/ZG „Polkowice-Sieroszowice”.
(4) W tym Centralny Zakład Odwadniania Kopalń.
(5) 5 zakładów górniczych wydobywających węgiel brunatny (w tym 5 czynnych odkrywek i 6 odkrywek w stanie likwidacji).
(6) Zakłady w różnej fazie działalności (prowadzące działalność, eksploatacja nierozpoczęta, eksploatacja wstrzymana i zaniechana, w stanie likwidacji i rekultywacji).
(7) W podanej liczbie mieszczą się: 2 zakłady górnicze wydobywające kopaliny na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, 2 zakłady górnicze funkcjonujące jako Orlen S.A. Oddział Upstream Polska w Sanoku i Orlen S.A. Oddział Upstream Polska w Zielonej Górze (obejmujące łącznie 50 kopalń ropy naftowej lub gazu ziemnego oraz 7 podziemnych magazynów gazu ziemnego, w tym 2 funkcjonujące poza krajowym systemem gazowniczym, w strukturze Oddziału w Zielonej Górze – podziemne magazyny gazu ziemnego zaazotowanego) oraz 5 zakładów górniczych funkcjonujących w strukturach innych podmiotów.
(8) W tym 1 czynny (w zakładzie górniczym IKS „Solino” funkcjonują 2 kopalnie, tj. KSiPMRiP „Góra” oraz KS „Mogilno”) oraz 1 w likwidacji (Oddział Górniczej Eksploatacji Otworowej „Barycz” KS Wieliczka).
(9) 2 kawernowe podziemne magazyny gazu (KPMG Mogilno oraz KPMG Kosakowo).
(10) Ze względu na specyfikę tej działalności, podmioty wykonujące roboty geologiczne mogą funkcjonować na obszarze właściwości miejscowych kilku urzędów górniczych (zatem faktyczna liczba pracowników może być niższa).
(11) Liczba oddziałów podmiotów może być zawyżona ze względu na powtarzalność realizowanych usług w ramach kilku zakładów górniczych albo zakładów, o których mowa w art. 2 ust. 1 oraz art. 86 Pgg.

1.3. Nadzór górniczy w ujęciu statystycznym

Pracownicy inspekcyjno-techniczni urzędów górniczych w 2025 r. wykonali łącznie 18 511 dniówek roboczych, w tym 16 557 w ramach kontroli w zakładach górniczych oraz innych jednostkach i podmiotach podlegających nadzorowi i kontroli organów nadzoru górniczego oraz 1 954 w ramach: rozpoznania i zwalczania zagrożeń w zakładach górniczych, ustalania stanu faktycznego oraz przyczyn zdarzeń i wypadków, nadzoru nad akcjami ratowniczymi, zwalczania nielegalnej eksploatacji oraz w zakresie innych czynności. Szczegółowe dane w tym zakresie przedstawia tabela 2.

Tabela 2. Liczba dniówek roboczych wykonanych przez pracowników nadzoru górniczego (OUG i WUG) w 2025 r.

Rodzaj zakładu/jednostki	Dniówki robocze kontrolne	Dniówki robocze wynikające z nadzoru i inne ⁽¹⁾	Razem
Kopalnie węgla kamiennego	6 845	551	7 396
Pozostałe zakłady górnicze	8 384	1 377	9 761
Inne przedsiębiorstwa ⁽²⁾	1 146	26	1 172
Ośrodki szkoleniowe	150	0	150
Jednostki ratownictwa górniczego	32	0	32
RAZEM	16 557	1 954	18 511

(1) Dniówki robocze wynikające z: art. 174 Pgg (ogłędziny miejsc zdarzeń i wypadków, badania przyczyn i okoliczności zdarzeń i wypadków), nadzoru nad akcjami ratowniczymi, nielegalnej eksploatacji, innych czynności (np. rekultywacja, szkody wyrządzone ruchem zakładu górniczego).

(2) Zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg oraz przedsiębiorstwa wykonujące roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 Pgg.

2. Stan bezpieczeństwa pracy w górnictwie w 2025 roku (porównanie od 2021 r.)

2.1. Wypadkowość w górnictwie

2.1.1. Wypadkowość w górnictwie w latach 2021–2025

W polskim górnictwie, w latach 2021-2025, odnotowano łącznie 10 694 wypadki (w tym 98 śmiertelnych oraz 46 wypadków ciężkich), z tego 1 736 wypadków (w tym 19 śmiertelnych i 10 ciężkich) zaistniało z udziałem pracowników zatrudnionych w podmiotach wykonujących w zakresie swej działalności czynności im powierzone w ruchu zakładu górniczego albo zakładu.

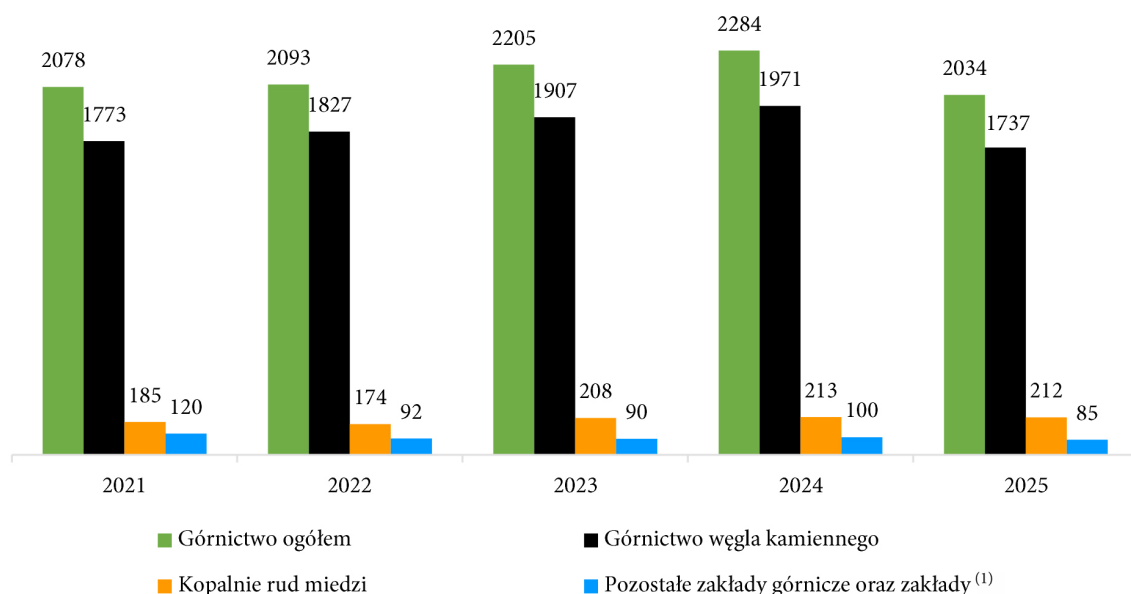
Analiza wypadkowości ogółem w górnictwie w latach 2021-2025 wskazuje, że po wzroście liczby wypadków z 2 078 w 2021 r. do 2 284 w 2024 r., w 2025 r. liczba wypadków ogółem spadła do 2 034 i osiągnęła najmniejszą wartość w analizowanym okresie czasu.

Największy udział w wypadkowości ogółem w latach 2021-2025 stanowiły wypadki zaistniałe w górnictwie węgla kamiennego – 86,2%. Wypadki w kopalniach rud miedzi stanowiły 9,3%, w kopalniach odkrywkowych 2,2%, a w kopalniach otworowych i przedsiębiorstwach wykonujących roboty geologiczne 1,3% ogółu wypadków.

W analizowanym okresie liczba wypadków śmiertelnych utrzymywała się na poziomie od 13 w 2021 r. do 16 wypadków w 2024 r. i 2025 r., za wyjątkiem 2022 r., gdzie odnotowano 38 wypadków. Wzrost wypadków w 2022 r. spowodowany był dwoma katastrofami, do których doszło w zakładach górniczych należących do Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. – KWK „Borynia-Zofiówka” Ruch „Zofiówka” i KWK „Pniówek”, w których łącznie zginęło 26 pracowników.

Liczba wypadków ciężkich kształtowała się w granicach od 3 w 2024 r. do 14 wypadków w 2025 r.

Szczegółowe dane w zakresie wypadkowości w górnictwie w latach 2021-2025 przedstawiono w tabeli 3 oraz na wykresach 1-4.

Wykres 1. Liczba wypadków ogółem w całym górnictwie, górnictwie węgla kamiennego, kopalniach rud miedzi i w pozostałych zakładach górniczych oraz w zakładach w latach 2021-2025

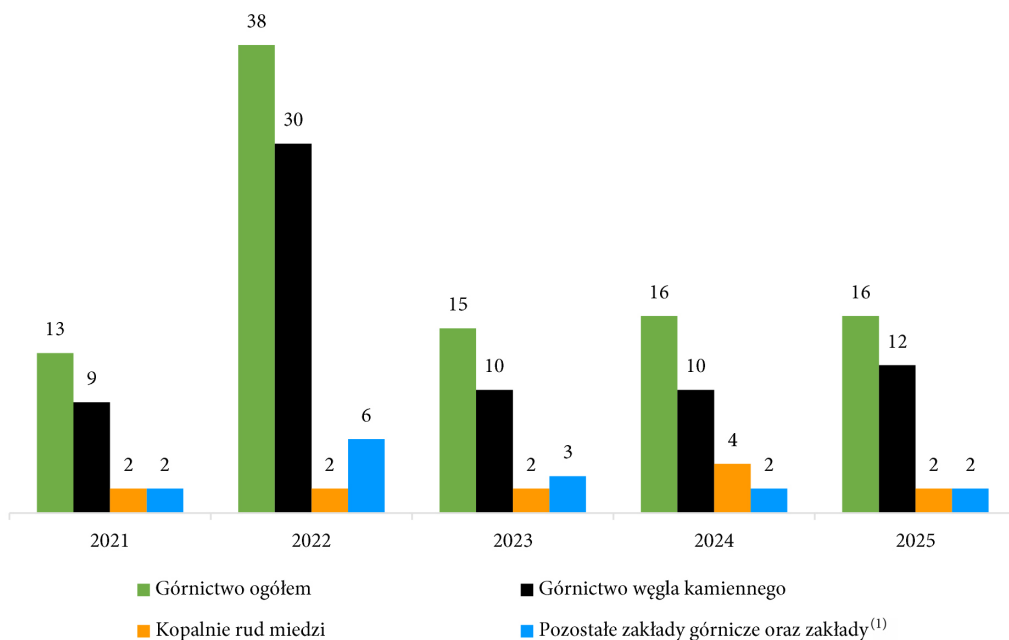
(1) Obejmuje: podziemne zakłady górnicze (z wyłączeniem górnictwa węgla kamiennego oraz kopalń rud miedzi), odkrywkowe i otworowe zakłady górnicze, zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg oraz zakłady wykonujące roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 Pgg.

Tabela 3. Wypadkowość w górnictwie w latach 2021-2025

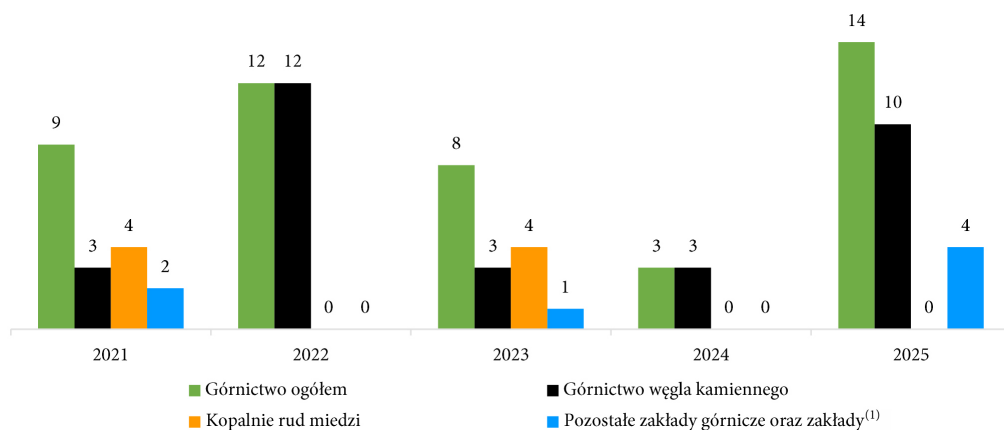
Rodzaj górnictwa	WYPADKI OGÓŁEM				
	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo podziemne ⁽¹⁾ , w tym:	1 989	2 015	2 130	2 211	1 974
– górnictwo węgla kamiennego ⁽²⁾	1 773	1 827	1 907	1 971	1 737
– kopalnie rud miedzi	185	174	208	213	212
– pozostałe górnictwo podziemne	31	14	15	27	25
Górnictwo odkrywkowe, w tym:	51	50	51	44	37
– kopalnie węgla brunatnego	24	24	30	24	20
– pozostałe górnictwo odkrywkowe	27	26	21	20	17
Górnictwo otworowe oraz roboty geologiczne	38	28	24	29	23
Razem	2 078	2 093	2 205	2 284	2 034
Rodzaj górnictwa	WYPADKI ŚMIERTELNE				
	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo podziemne ⁽¹⁾ , w tym:	11	33	12	14	14
– górnictwo węgla kamiennego ⁽²⁾	9	30	10	10	12
– kopalnie rud miedzi	2	2	2	4	2
– pozostałe górnictwo podziemne	0	1	0	0	0
Górnictwo odkrywkowe, w tym:	2	5	3	2	2
– kopalnie węgla brunatnego	0	0	0	0	0
– pozostałe górnictwo odkrywkowe	2	5	3	2	2
Górnictwo otworowe oraz roboty geologiczne	0	0	0	0	0
Razem	13	38	15	16	16
Rodzaj górnictwa	WYPADKI CIĘŻKIE				
	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo podziemne ⁽¹⁾ , w tym:	7	12	7	3	11
– górnictwo węgla kamiennego ⁽²⁾	3	12	3	3	10
– kopalnie rud miedzi	4	0	4	0	0
– pozostałe górnictwo podziemne	0	0	0	0	1
Górnictwo odkrywkowe, w tym:	2	0	1	0	3
– kopalnie węgla brunatnego	0	0	0	0	0
– pozostałe górnictwo odkrywkowe	2	0	1	0	3
Górnictwo otworowe oraz roboty geologiczne	0	0	0	0	0
Razem	9	12	8	3	14

(1) Razem z zakładami prowadzącymi działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.

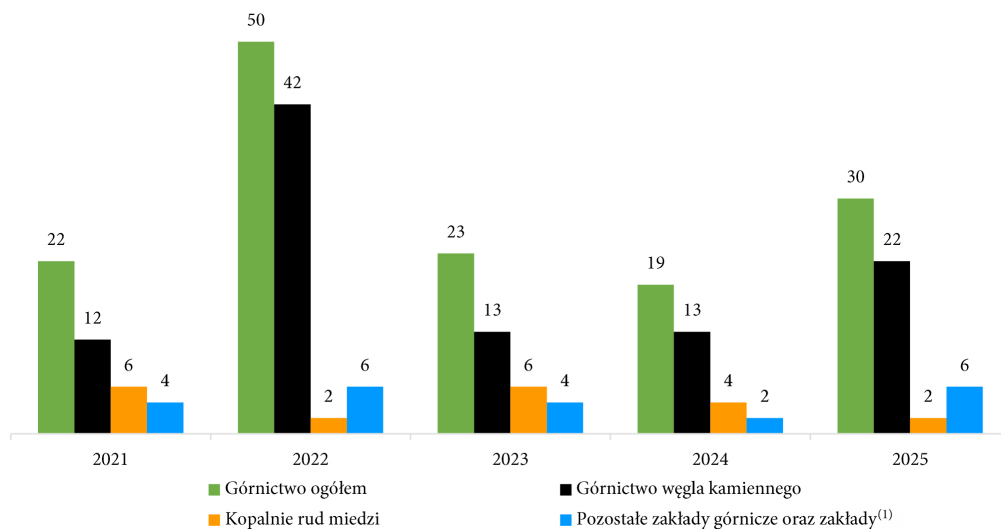
(2) Górnictwo węgla kamiennego obejmuje kopalnie węgla kamiennego, zakłady górnicze lub ich części funkcjonujące w ramach Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A. oraz Centralny Zakład Odwadniania Kopalń.

Wykres 2. Liczba wypadków śmiertelnych w całym górnictwie, górnictwie węgla kamiennego, kopalniach rud miedzi i w pozostałych zakładach górniczych oraz w zakładach w latach 2021-2025

Wykres 3. Liczba wypadków ciężkich w całym górnictwie, górnictwie węgla kamiennego, kopalniach rud miedzi i w pozostałych zakładach górniczych oraz w zakładach w latach 2021-2025

Wykres 4. Suma liczby wypadków śmiertelnych i ciężkich w całym górnictwie, górnictwie węgla kamiennego, kopalniach rud miedzi i w pozostałych zakładach górniczych oraz w zakładach w latach 2021-2025

(1) Obejmuje: podziemne zakłady górnicze (z wyłączeniem górnictwa węgla kamiennego oraz kopalń rud miedzi), odkrywkowe i otworowe zakłady górnicze, zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg oraz zakłady wykonujące roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 Pgg.

W latach 2021-2025 dla całego górnictwa wskaźnik wypadków ogółem na 1 000 zatrudnionych kształtował się w przedziale od 12,4 do 13,9, osiągając najniższą wartość w 2021 r., a najwyższą w 2024 r.

Wskaźnik sumy wypadków śmiertelnych i ciężkich na 1 000 zatrudnionych w latach 2021-2025 kształtował się w przedziale od 0,12 w 2024 r. do 0,30 w 2022 r., przy czym:

- wskaźnik wypadków śmiertelnych na 1 000 zatrudnionych kształtował się w przedziale od 0,08 w 2021 r. do 0,23 w 2022 r.;
- wskaźnik wypadków ciężkich na 1 000 zatrudnionych utrzymywał się w przedziale od 0,02 w 2024 r. do 0,09 w 2025 r.

Szczegółowe dane dotyczące wskaźników wypadków na 1 000 zatrudnionych w górnictwie w latach 2021-2025 przedstawiono w tabeli 4.

Tabela 4. Wskaźniki częstości wypadków na 1 000 zatrudnionych w poszczególnych rodzajach górnictwa w latach 2021-2025

Rodzaj górnictwa	Wskaźnik wypadków ogółem na 1 000 zatrudnionych				
	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo podziemne ⁽¹⁾	16,7	17,0	17,5	19,2	17,6
Górnictwo odkrywkowe	1,5	1,4	1,5	1,3	1,1
Górnictwo otworowe oraz roboty geologiczne	2,8	2,1	1,7	2,0	1,6
Górnictwo ogółem	12,4	12,5	12,9	13,9	12,6
Rodzaj górnictwa	Wskaźnik wypadków śmiertelnych na 1 000 zatrudnionych				
	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo podziemne ⁽¹⁾	0,09	0,28	0,10	0,12	0,12
Górnictwo odkrywkowe	0,06	0,14	0,09	0,06	0,06
Górnictwo otworowe oraz roboty geologiczne	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Górnictwo ogółem	0,08	0,23	0,09	0,10	0,10
Rodzaj górnictwa	Wskaźnik wypadków ciężkich na 1 000 zatrudnionych				
	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo podziemne ⁽¹⁾	0,06	0,10	0,06	0,03	0,10
Górnictwo odkrywkowe	0,06	0,00	0,03	0,00	0,09
Górnictwo otworowe oraz roboty geologiczne	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Górnictwo ogółem	0,05	0,07	0,05	0,02	0,09
Rodzaj górnictwa	Wskaźnik sumy wypadków śmiertelnych i ciężkich na 1 000 zatrudnionych				
	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo podziemne ⁽¹⁾	0,15	0,38	0,16	0,15	0,22
Górnictwo odkrywkowe	0,12	0,14	0,11	0,06	0,15
Górnictwo otworowe oraz roboty geologiczne	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Górnictwo ogółem	0,13	0,30	0,13	0,12	0,19

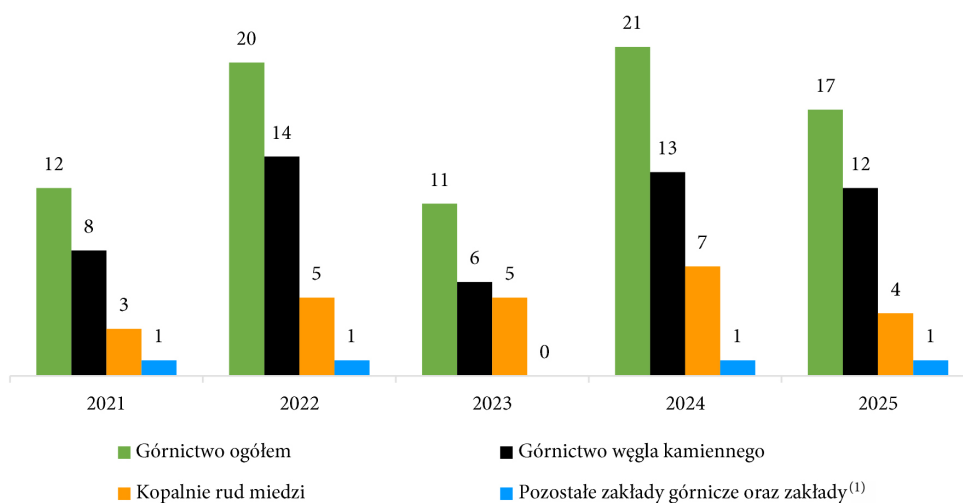
(1) Razem z zakładami prowadzącymi działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.

Analiza wypadków zbiorowych zaistniałych w górnictwie w latach 2021-2025 wykazała, że w 2024 roku odnotowano ich najwięcej, tj. 21, w wyniku których 128 osób uległo wypadkom. Najmniej wypadków zbiorowych odnotowano w 2023 r. – 11, w wyniku których wypadkom uległo 36 osób.

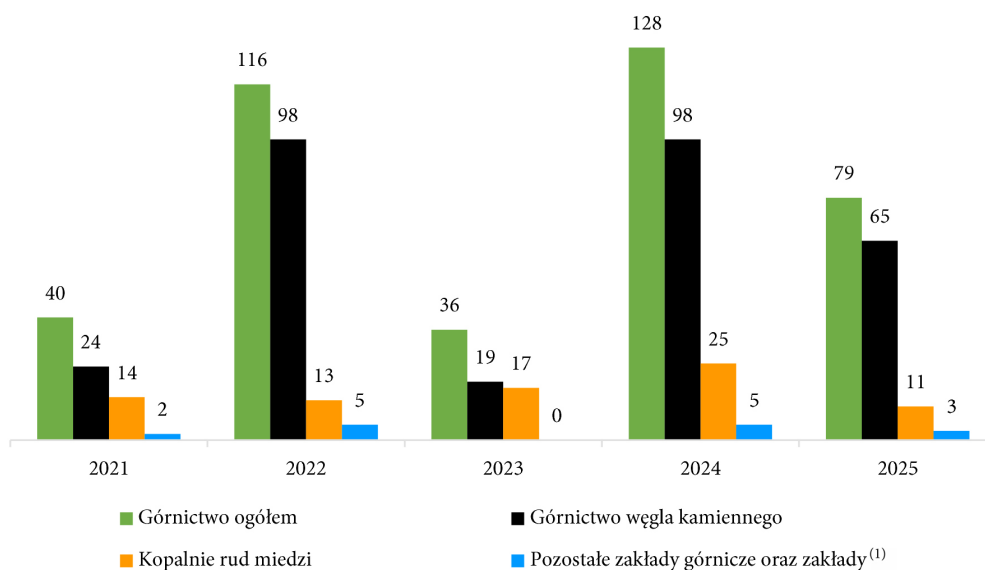
W latach 2021-2025 najczęstszymi przyczynami wypadków zbiorowych były:

- wstrząsy, tąpnięcia oraz odprężenia (42 wypadki zbiorowe, w wyniku których poszkodowanych zostało 218 pracowników);
- zdarzenia związane z transportem pracowników (16 wypadków zbiorowych, w wyniku których poszkodowanych zostało 57 pracowników);
- opady skał lub obsypanie urobkiem (8 wypadków zbiorowych, w wyniku których poszkodowanych zostało 19 pracowników);
- zapalenia metanu (3 wypadki zbiorowe, w wyniku których poszkodowanych zostało 73 pracowników).

Szczegółowe dane o wypadkach zbiorowych w górnictwie w latach 2021-2025 przedstawiono na wykresach 5, 6 i 7, a w zakresie przyczyn wypadków zbiorowych zaistniałych w 2025 r. na wykresie 8.

Wykres 5. Liczba wypadków zbiorowych w całym górnictwie, górnictwie węgla kamiennego, kopalniach rud miedzi i w pozostałych zakładach górniczych oraz w zakładach w latach 2021-2025

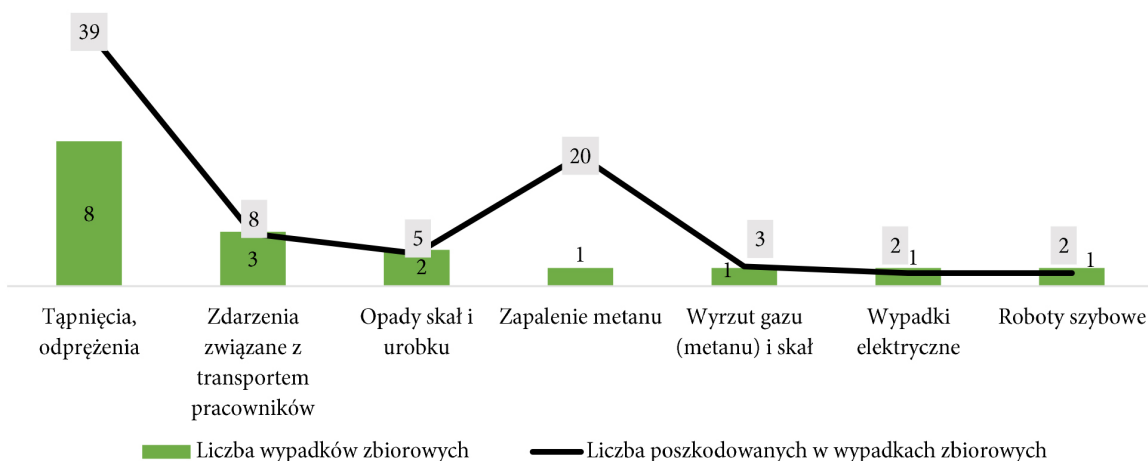

Wykres 6. Liczba poszkodowanych w wypadkach zbiorowych w całym górnictwie, górnictwie węgla kamiennego, kopalniach rud miedzi i w pozostałych zakładach górniczych oraz w zakładach w latach 2021-2025

(1) Obejmuje: podziemne zakłady górnicze (z wyłączeniem górnictwa węgla kamiennego oraz kopalń rud miedzi), odkrywkowe i otworowe zakłady górnicze, zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg oraz zakłady wykonujące roboty geologiczne, o których mowa w art. 86 Pgg.

Wykres 7. Liczba wypadków zbiorowych w całym górnictwie oraz liczba poszkodowanych w wyniku tych wypadków według przyczyn w latach 2021-2025

Wykres 8. Liczba wypadków zbiorowych w całym górnictwie oraz liczba poszkodowanych w wyniku tych wypadków według przyczyn w 2025 r.

2.1.2. Wypadkowość w górnictwie w 2025 r.

W 2025 r. w górnictwie, w porównaniu do 2024 r. odnotowano:

- spadek wypadkowości ogółem o 10,9%, tj. z 2 284 do 2 034 wypadków;
- wzrost liczby wypadków ciężkich z 3 w 2024 r. do 14 w 2025 r.;
- 16 wypadków śmiertelnych, tak jak w 2024 r.

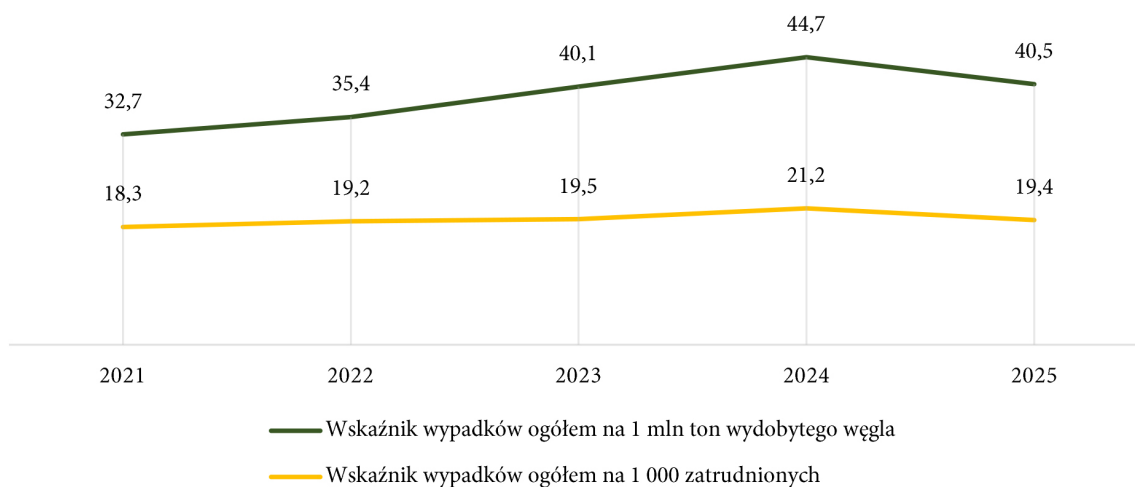
W górnictwie węgla kamiennego w 2025 r. odnotowano spadek wypadków ogółem o 11,9% (z 1 971 do 1 737 wypadków). Liczba wypadków śmiertelnych wzrosła o dwa wypadki w porównaniu z rokiem poprzednim, tj. z 10 do 12 wypadków śmiertelnych. Liczba wypadków ciężkich wzrosła z 3 w 2024 r. do 10 w 2025 r. Duży wpływ na wypadkowość w górnictwie węgla kamiennego w 2025 r. miały wypadki zbiorowe zaistniałe w JSW S.A.:

- KWK „Knurów-Szczygłowice” Ruch Szczygłowice w Knurowie, w dniu 22 stycznia, gdzie miało miejsce zapalenie metanu i pożar (5 wypadków śmiertelnych, 4 wypadki ciężkie oraz 11 wypadków powodujących czasową niezdolność do pracy);
- KWK „Pniówek” w Pawłowicach, w dniu 22 grudnia, gdzie miał miejsce wyrzut gazów (metanu) i skał, (2 wypadki śmiertelne i 1 wypadek powodujący czasową niezdolność do pracy).

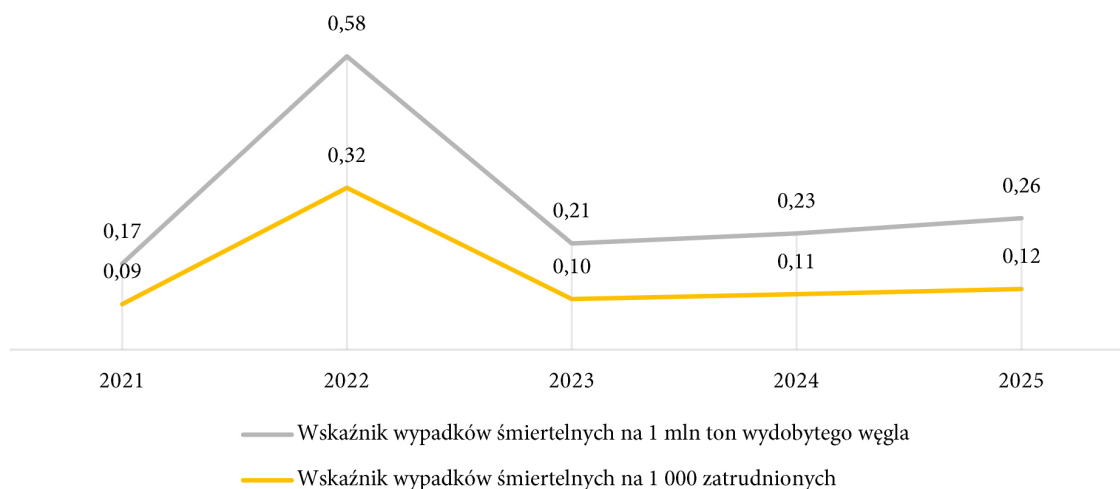
W kopalniach węgla kamiennego w 2025 r., w porównaniu do 2024 r., odnotowano:

- spadek wskaźnika częstości wypadków ogółem w przeliczeniu na 1 milion ton wydobytego węgla (z 44,7 do 40,5) oraz na 1 000 zatrudnionych (z 21,2 do 19,4);
- wzrost wskaźnika wypadkowości śmiertelnej na 1 mln ton wydobytego węgla kamiennego (z 0,23 do 0,26) oraz na 1 000 zatrudnionych (z 0,11 do 0,12);
- wzrost wskaźnika wypadkowości ciężkiej na 1 mln ton wydobytego węgla kamiennego (z 0,07 do 0,23) oraz na 1 000 zatrudnionych (z 0,03 do 0,11).

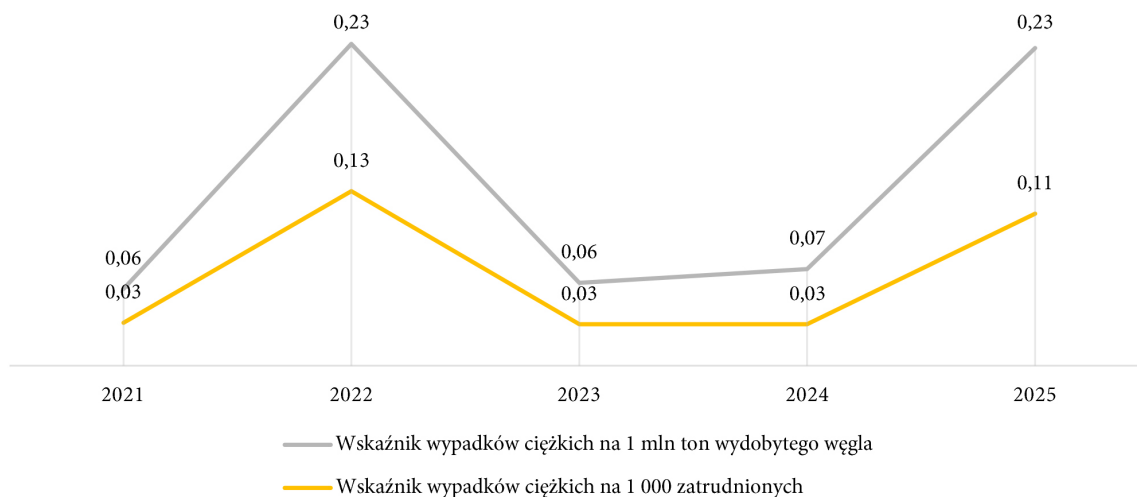
Szczegółowe wskaźniki wypadkowości w kopalniach węgla kamiennego przedstawiono na wykresach 9, 10 i 11.

Wykres 9. Wskaźniki wypadków ogółem w kopalniach węgla kamiennego na 1 mln ton wydobytego węgla oraz na 1 000 zatrudnionych w latach 2021-2025 (na podstawie danych WUG)

Wykres 10. Wskaźniki wypadków śmiertelnych w kopalniach węgla kamiennego na 1 mln ton wydobytego węgla oraz na 1 000 zatrudnionych w latach 2021-2025 (na podstawie danych WUG)

Wykres 11. Wskaźniki wypadków ciężkich w kopalniach węgla kamiennego na 1 mln ton wydobytego węgla oraz na 1 000 zatrudnionych w latach 2021-2025 (na podstawie danych WUG)

W kopalniach rud miedzi odnotowano spadek liczby wypadków ogółem z 213 wypadków zaistniałych w 2024 r. do 212 zaistniałych w 2025 r. oraz wypadków śmiertelnych z 4 w 2024 r. do 2 w 2025 r. W latach 2024-2025 nie odnotowano wypadków ciężkich.

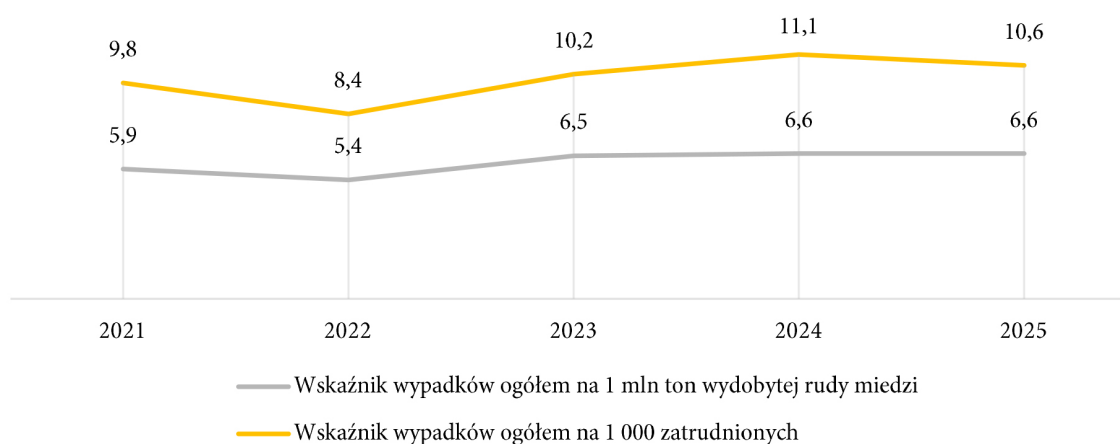
W kopalniach rud miedzi w 2025 r., w porównaniu do 2024 r., obniżeniu uległa wartość wskaźnika wypadkowości:

- ogólnej na 1 000 zatrudnionych (z 11,1 do 10,6);
- śmiertelnej na 1 mln ton wydobytej miedzi (z 0,12 do 0,06) oraz na 1 000 zatrudnionych (z 0,21 do 0,10).

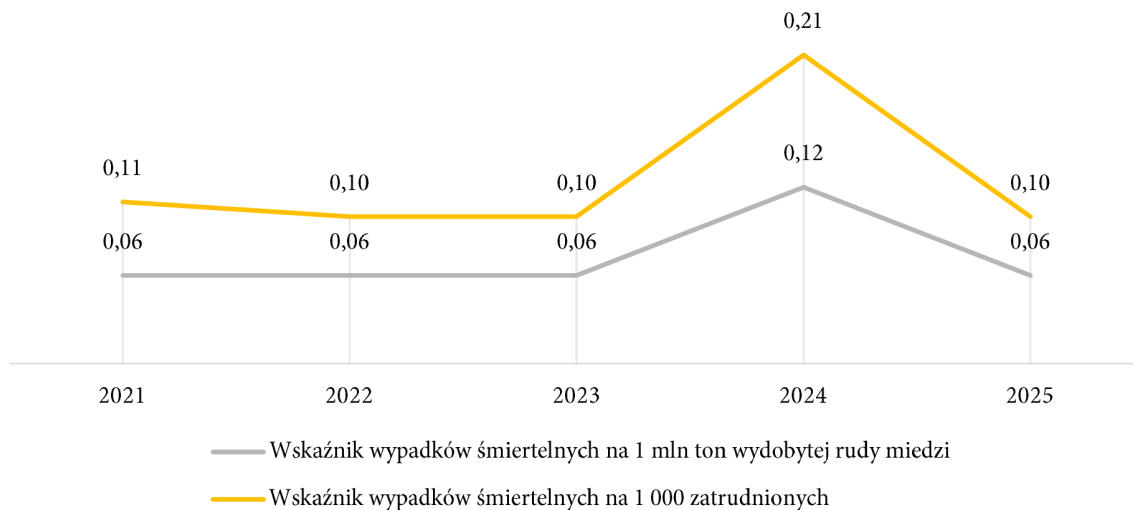
W latach 2024-2025 odnotowano taką samą wartość wskaźnika:

- wypadkowości ogólnej na 1 mln ton wydobytej miedzi (po 6,6 w 2024 i 2025 r.)
- wypadkowości ciężkiej na 1 mln ton wydobytej miedzi oraz na 1 000 zatrudnionych (0,00 w 2024 i 2025 r.).

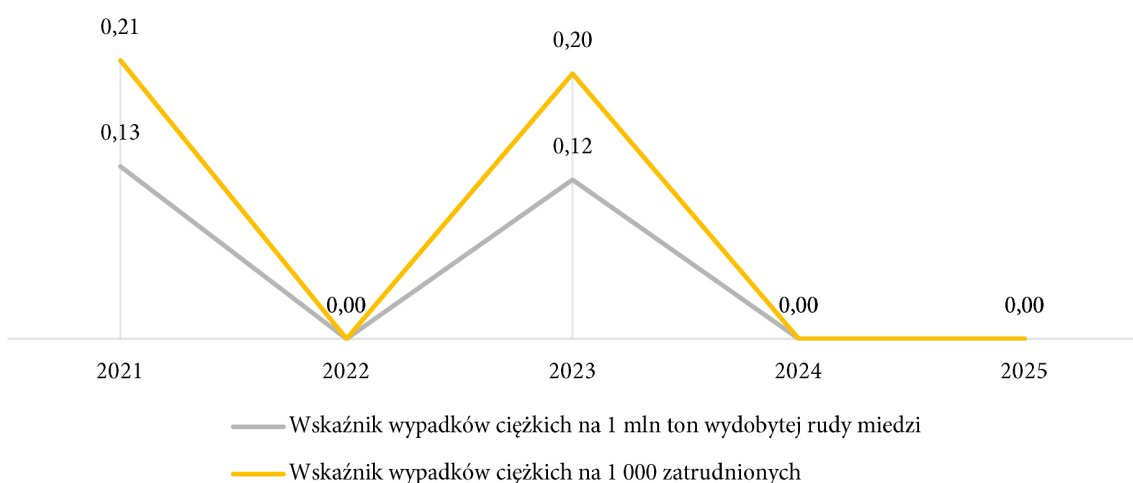
Szczegółowe wskaźniki wypadkowości w górnictwie rud miedzi w latach 2021-2025 przedstawiono na wykresach 12-14.

Wykres 12. Wskaźniki wypadków ogółem na 1 mln ton wydobytej rudy miedzi oraz na 1 000 zatrudnionych w latach 2021-2025

Wykres 13. Wskaźniki wypadków śmiertelnych na 1 mln ton wydobytej rudy miedzi oraz na 1 000 zatrudnionych w latach 2021-2025

Wykres 14. Wskaźniki wypadków ciężkich na 1 mln ton wydobytej rudy miedzi oraz na 1 000 zatrudnionych w latach 2021-2025

W podziemnej kopalni gipsu i anhydrytu w latach 2024-2025 zaistniała taka sama ilość wypadków tj. po 5.

W latach 2024-2025 w pozostałych podziemnych zakładach górniczych oraz zakładach nie odnotowano wypadków śmiertelnych. W 2025 r. wystąpił jeden wypadek ciężki w zakładzie wykonującym drążenie tunelu, podczas gdy w roku poprzednim nie odnotowano tego rodzaju zdarzeń.

W górnictwie odkrywkowym odnotowano spadek liczby wypadków ogółem z 44 w 2024 r. do 37 w 2025 r. Liczba wypadków śmiertelnych utrzymała się na tym samym poziomie tj. po 2 wypadki rocznie, natomiast liczba wypadków ciężkich wzrosła z 0 w 2024 r. do 3 w 2025 r. W latach 2024-2025 w kopalniach węgla brunatnego nie wystąpiły wypadki śmiertelne i ciężkie.

Górnictwo otworowe wraz z podmiotami wykonującymi roboty geologiczne w latach 2024-2025 nie odnotowało wypadków śmiertelnych oraz ciężkich.

W podmiotach wykonujących w zakresie swej działalności zawodowej czynności im powierzone w ruchu zakładu górniczego albo zakładu w 2025 r., w porównaniu do 2024 r., liczba wypadków ogółem zmniejszyła się o 5,2% w stosunku do roku poprzedniego (tj. z 347 do 329 wypadków). Liczba wypadków śmiertelnych utrzymała się na tym samym poziomie i wyniosła 4. Odnotowano natomiast wzrost wypadkowości ciężkiej do 5 wypadków ciężkich w 2025 r. wobec braku tych wypadków w 2024 r.

Szczegółowe dane dotyczące wypadkowości w podmiotach wykonujących w zakresie swej działalności zawodowej czynności im powierzone w ruchu zakładu górniczego albo zakładu w latach 2021-2025 przedstawiono w tabeli 5.

Tabela 5. Wypadkowość pracowników podmiotów wykonujących w zakresie swej działalności czynności im powierzone w ruchu zakładu górniczego albo zakładu w latach 2021-2025

Rodzaj górnictwa	WYPADKI OGÓŁEM				
	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo podziemne ⁽¹⁾ , w tym:	338	323	353	336	321
– górnictwo węgla kamiennego ⁽²⁾	258	253	287	273	256
– kopalnie rud miedzi	68	70	66	62	58
Górnictwo odkrywkowe	12	11	16	8	7
Górnictwo otworowe oraz roboty geologiczne	4	2	1	3	1
Razem	354	336	370	347	329
Rodzaj górnictwa	WYPADKI ŚMIERTELNE				
	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo podziemne ⁽¹⁾ , w tym:	2	3	3	2	4
– górnictwo węgla kamiennego ⁽²⁾	2	3	3	2	3
– kopalnie rud miedzi	0	0	0	0	1
Górnictwo odkrywkowe	1	2	0	2	0
Górnictwo otworowe oraz roboty geologiczne	0	0	0	0	0
Razem	3	5	3	4	4
Rodzaj górnictwa	WYPADKI CIĘŻKIE				
	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo podziemne ⁽¹⁾ , w tym:	0	1	2	0	4
– górnictwo węgla kamiennego ⁽²⁾	0	1	0	0	3
– kopalnie rud miedzi	0	0	2	0	0
Górnictwo odkrywkowe	1	0	1	0	1
Górnictwo otworowe oraz roboty geologiczne	0	0	0	0	0
Razem	1	1	3	0	5

Głównymi przyczynami wypadków ogółem w 2025 r. były:

- potknięcie, poślizgnięcie lub przewrócenie się osób (29,7%);
- uderzenie narzędziami pracy oraz o inne przedmioty (17,4%);
- spadnięcie, stoczenie, osunięcie się mas i brył skalnych, opad skał ze stropu i ociosu lub zawał (15,5%);
- upadek, stoczenie, obsunięcie się przedmiotów/materiałów (12,5%).

Analiza wypadków śmiertelnych i ciężkich zaistniałych w 2025 r. wykazała, że głównymi przyczynami zaistnienia tych zdarzeń w górnictwie podziemnym, było zapalenie się metanu, samoistne wstrząsy górotworu skutkujące tąpnięciami oraz wyrzut gazu (metanu) i skał. Pozostałe przyczyny wypadków śmiertelnych i ciężkich w górnictwie to:

- niekontrolowane stoczenie się wózka po trasie kolejki podwieszonej;
- opad skał ze stropu wyrobiska;

(1) Razem z zakładami prowadzącymi działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.

(2) Górnictwo węgla kamiennego obejmuje kopalnie węgla kamiennego, zakłady górnicze lub ich części funkcjonujące w ramach Spółki Restrukturyzacji Kopalni S.A. oraz Centralny Zakład Odwadniania Kopalni.

- odspojenie z czoła ściany brył węgla;
- samoczynne oberwanie urobku z ociosu zbiornika retencyjnego;
- niekontrolowane przemieszczenie liny w górniczym wyciągu szybowym;
- pochwycenie przez urządzenia będące w ruchu;
- przebywanie w miejscu niedozwolonym;
- porażenie prądem elektrycznym;
- uderzenie żerdzią;
- przygnięcie skrzynią narzędziową;
- wykonywanie pracy na wysokości bez odpowiedniego zabezpieczenia;
- przygnięcie stopy opadającym urządzeniem;
- wykonywanie czynności na przenośniku będącym w ruchu;
- brak osłon ruchomych elementów;
- niezachowanie należytej ostrożności.

2.2. Zagrożenia w górnictwie podziemnym

Polskie górnictwo podziemne charakteryzuje się skomplikowanymi warunkami geologiczno-górnictwymi oraz występowaniem zagrożeń naturalnych: metanowego, wybuchem pyłu węglowego, tąpnięciami, wodnego, wyrzutami gazów i skał, klimatycznego, a także substancjami promieniotwórczymi. Specyfikę górnictwa podziemnego charakteryzuje występowanie również innych, istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa prowadzonych robót, zagrożeń, w tym m.in. pożarowe oraz zawałowe i oberwaniem się skał ze stropu i/lub ociosów.

Najbardziej niebezpieczne w skutkach są zdarzenia spowodowane zagrożeniem wyrzutami gazów i skał, metanowym oraz tąpnięciami. Przebieg tych zdarzeń charakteryzuje się dużą dynamiką występowania danego zjawiska, powodującą niejednokrotnie skutki o charakterze katastrofalnym.

2.2.1. Zagrożenia naturalne

2.2.1.1. Zagrożenie tąpnięciami

W latach 2021-2025, w polskim górnictwie podziemnym miało miejsce 16 tąpnięć wskutek zaistnienia wstrząsów górotworu. W wyniku tych zdarzeń doszło do 19 wypadków śmiertelnych, 2 wypadków ciężkich i 89 wypadków powodujących czasową niezdolność do pracy. W analizowanym okresie, w kopalniach węgla kamiennego zarejestrowano 13 tąpnięć, w wyniku których zaistniało 19 wypadków śmiertelnych, 2 wypadki ciężkie i 75 wypadków powodujących czasową niezdolność do pracy, a w kopalniach rud miedzi w tym okresie zarejestrowano 3 tąpnięcia, w wyniku których zaistniało 14 wypadków powodujących czasową niezdolność do pracy. W 2025 r. zaistniały cztery tąpnięcia wobec trzech w 2024 r., w wyniku których, wypadkom śmiertelnym uległy 2 osoby, a 21 osób doznało obrażeń ciała powodujących czasową niezdolność do pracy – co stanowiło spadek w odniesieniu do roku ubiegłego.

Tąpnięcia te wystąpiły w kopalniach węgla kamiennego:

- w dniu 27 stycznia w PGG S.A. Oddział KWK ROW Ruch Marcel w Radlinie, na skutek którego zaistniał wypadek zbiorowy (1 wypadek śmiertelny, 11 wypadków powodujących czasową niezdolność do pracy). Przyczyną tąpnięcia był samoistny wstrząs o energii 6×10^7 J, zaistniały wskutek rozładowania energii skumulowanej w górotworze, w czasie urabiania kombajnem w ścianie C-4a w pokładzie 505wg;
- w dniu 29 kwietnia w PGG S.A. Oddział KWK Ruda Ruch Halemba w Rudzie Śląskiej, na skutek którego zaistniał wypadek zbiorowy (2 wypadki powodujące czasową niezdolność do pracy). Przyczyną tąpnięcia był

samoistny wstrząs o energii 9×10^7 J], zaistniały wskutek rozładowania energii skumulowanej w górotworze, w czasie urabiania kombajnem w ścianie 2 w pokładzie 410;

- w dniu 11 sierpnia w JSW S.A. KWK „Knurów-Szczygłowice” Ruch Knurów w Knurowie, na skutek którego zaistniał wypadek zbiorowy (1 wypadek śmiertelny i 8 wypadków powodujących czasową niezdolność do pracy). Przyczyną tąpnięcia był samoistny wstrząs o energii 1×10^6 J], zaistniały wskutek rozładowania energii skumulowanej w górotworze, w rejonie drążenia chodnika 32a w pokładzie 405/3;
- w dniu 18 grudnia w PGG S.A. Oddział KWK Ruda Ruch Halemba w Rudzie Śląskiej, na skutek którego nie zaistniał wypadek. Przyczyną tąpnięcia był sprowokowany wstrząs o energii 5×10^7 J], zaistniały wskutek rozładowania energii skumulowanej w górotworze, w czasie wykonywania strzelania torpedującego w ścianie 2 w pokładzie 410.

W kopalniach rud miedzi w 2025 r. nie wystąpiły tąpnięcia.

Szczegółowe dane w zakresie zagrożenia tąpnięciami przedstawiono w tabelach 6 i 7.

Tabela 6. Zestawienie wydobycia, wstrząsów wysokoenergetycznych, tąpnięć i wypadków wskutek tąpnięć w kopalniach węgla kamiennego w latach 2021-2025

Rok	Wydobycie [w mln ton] ⁽¹⁾	Wydobycie z pokładów zagrożonych tąpnięciami				Wstrząsy $\geq 1 \times 10^5$ J		Liczba tąpnięć	Wypadki wskutek tąpnięć	
		I-II stopień zagrożenia tąpnięciami [w mln ton]	%	II stopień zagrożenia tąpnięciami [w mln ton]	%	liczba	ΣE [GJ]		śmiertelne	ogółem
2021	55,0	28,9	52,5	9,7	17,6	1668	2,45	2	1	4
2022	52,8	28,3	53,5	9,3	17,6	1712	2,48	3	10	15
2023	47,5	26,2	55,2	8,6	18,1	1850	2,85	1	1	6
2024	43,7	23,8	54,4	5,6	12,8	2112	2,90	3	5	48
2025	42,7	23,4	54,8	5,3	12,4	1447	5,29	4	2	23

Tabela 7. Zestawienie wydobycia, wstrząsów wysokoenergetycznych, tąpnięć i wypadków wskutek tąpnięć w kopalniach rud miedzi w latach 2021-2025

Rok	Wydobycie [w mln ton] ⁽²⁾	Wydobycie ze złóż zagrożonych tąpnięciami		Wstrząsy $\geq 1 \times 10^5$ J		Liczba tąpnięć	Wypadki wskutek tąpnięć	
		w mln ton	%	liczba	ΣE [GJ]		śmiertelne	ogółem
2021	31,6	31,6	100	568	1,03	1	0	5
2022	32,2	32,2	100	457	1,43	0	0	0
2023	32,0	32,0	100	629	1,74	2	0	9
2024	32,2	32,2	100	606	0,86	0	0	0
2025	32,0	32,0	100	643	1,81	0	0	0

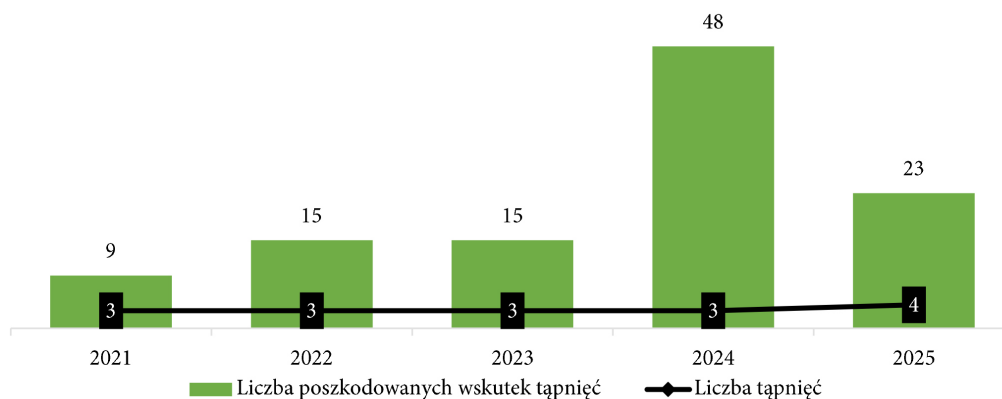
(1) Wydobycie w latach 2023-2025 wg danych Wyższego Urzędu Górniczego.

(2) Według danych Wyższego Urzędu Górniczego.

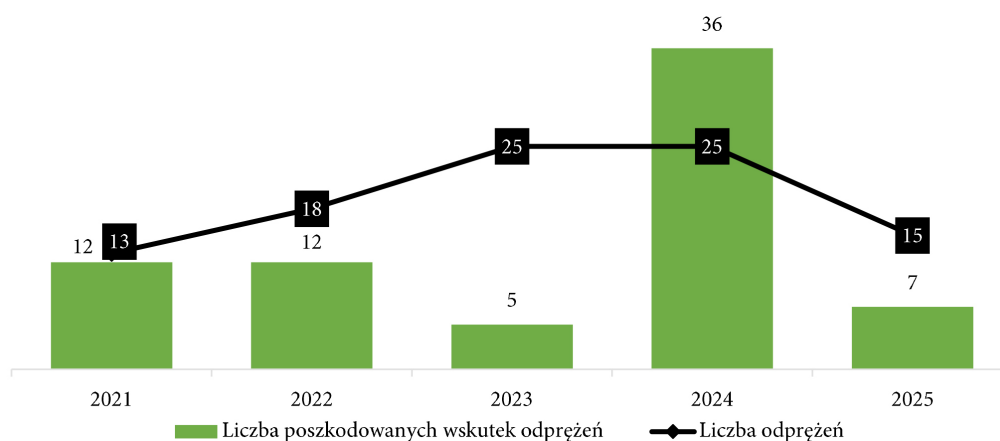
W roku 2025 zaistniało 15 odprężeń, wobec 25 w 2024 r. Natomiast 13 odprężeń wystąpiło w wyrobiskach kopalni rud miedzi, gdzie zaistniało 7 wypadków powodujących czasową niezdolność do pracy, wobec 17 odprężeń w 2024 r. skutkujących 15 wypadkami powodującymi czasową niezdolność do pracy.

W kopalniach węgla kamiennego wystąpiły 2 odprężenia, w wyniku których nie zaistniały wypadki wobec 8 odprężeń w 2024 r., w wyniku których zaistniały 2 wypadki śmiertelne i 19 wypadków powodujących czasową niezdolność do pracy.

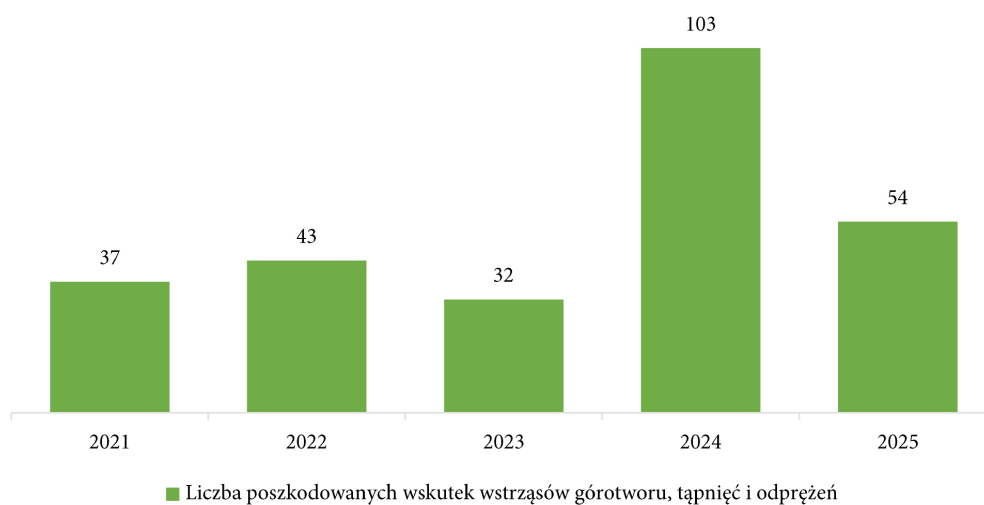
Liczbę tąpnięć i odprężeń oraz poszkodowanych w ich wyniku pracowników, w podziemnych zakładach górniczych, w latach 2021-2025 przedstawiono na wykresach 15 i 16.

Wykres 15. Liczba tąpnięć i poszkodowanych pracowników w podziemnych zakładach górniczych w latach 2021-2025

Wykres 16. Liczba odprężeń i poszkodowanych pracowników w podziemnych zakładach górniczych w latach 2021-2025

Wykres 17. Liczba poszkodowanych wskutek wstrząsów górotworu, tąpnięć i odprężeń w podziemnych zakładach górniczych w latach 2021-2025

2.2.1.2. Zagrożenie metanowe

W 2025 r. z górotworu objętego wpływami eksploatacji wydzielilo się 616,2 mln m³ metanu (metanowość bezwzględna). Oznacza to, że średnio w ciągu minuty wydzielalo się ok. 1 172 m³ tego gazu. Zanotowano spadek metanowości bezwzględnej w stosunku do 2024 r. o około 105,9 mln m³. Ilość wydzielonego metanu w przeliczeniu na tonę wydobytego węgla (metanowość względna) w 2025 r. wyniosła 14,4 m³/t.

Średnia efektywność odmetanowania w 2025 r. wyniosła około 37,5%, co jest wartością niższą o około 0,7 punktu procentowego, w stosunku do uzyskanej w 2024 r.

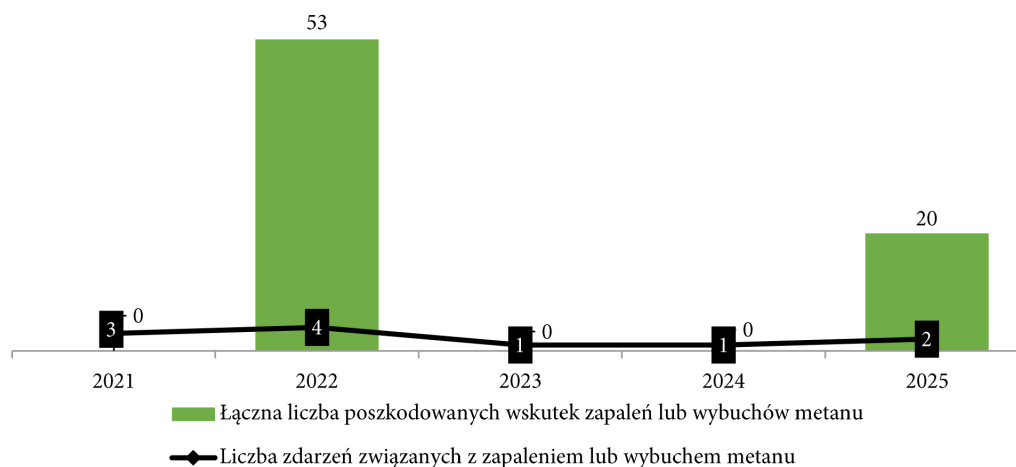
Średnia efektywność zagospodarowania ujętego metanu w 2025 r. wyniosła 85,4% (o 16,0% więcej niż w roku 2024). Ilość metanu wyemitowana w 2025 r. do atmosfery szybami wentylacyjnymi oraz ze stacji odmetanowania (niewykorzystana część) wyniosła łącznie około 419,1 mln m³.

Szczegółowe dane w zakresie zagrożenia metanowego przedstawiono w tabeli 8.

Tabela 8. Kształtowanie się metanowości bezwzględnej, metanowości względnej, ilości i efektywności ujęcia i zagospodarowania metanu oraz wydobywania w kopalniach węgla kamiennego w latach 2021-2025 r.

Wyszczególnienie	ROK				
	2021	2022	2023	2024	2025
Metanowość bezwzględna [mln m ³ /rok]	815,3	778,9	752,1	722,1	616,2
Ilość ujętego metanu [mln m ³ /rok]	340,9	303,5	283,2	275,8	230,8
Efektywność odmetanowania [%]	41,8	38,9	37,7	38,2	37,5
Ilość zagospodarowanego metanu [mln m ³ /rok]	214,2	206,1	200,9	191,5	197,1
Efektywność zagospodarowania ujętego metanu [%]	62,8	67,9	70,9	69,4	85,4
Wydobycie węgla kamiennego [mln ton]	55,0	52,8	47,5 ⁽¹⁾	43,7 ⁽¹⁾	42,7 ⁽¹⁾
Metanowość względna [m ³ /ton]	14,8	14,8	15,8	16,5	14,4

W latach 2021-2025 miało miejsce 11 zdarzeń związanych z zapaleniem metanu, z których jedno zainicjowało wybuch metanu. W wyniku tych zdarzeń zaistniało 21 wypadków śmiertelnych, 11 wypadków ciężkich i 41 wypadków powodujących czasową niezdolność do pracy. Liczbę zdarzeń związanych z zapaleniem lub wybuchem metanu w latach 2021-2025 oraz liczbę poszkodowanych wskutek nich pracowników w podziemnych zakładach górniczych, przedstawiono na wykresie 18.

Wykres 18. Liczba zdarzeń związanych z zapaleniem lub wybuchem metanu oraz poszkodowanych pracowników w podziemnych zakładach górniczych w latach 2021-2025

(1) Wydobywanie w latach 2023-2025 wg danych Wyższego Urzędu Górniczego.

W 2025 r. w wyrobiskach górniczych kopalń węgla kamiennego miały miejsce dwa zapalenia metanu – obydwie w wyrobiskach eksploatacyjnych w zakładach górniczych JSW S.A., tj.:

- w dniu 22 stycznia w JSW S.A. KWK „Knurów-Szczygłowice” Ruch Szczygłowice– zapalenie metanu, pożar i wypadek zbiorowy (5 wypadków śmiertelnych, 4 ciężkie i 11 powodujących czasową niezdolność do pracy). Przyczyną zaistniałych wypadków było oddziaływanie na pracowników skutków zapalenia metanu, tj. wysokiej temperatury, fali uderzeniowej oraz gazów pożarowych. Na dzień sporządzenia niniejszego opracowania badania przyczyn i okoliczności tego zdarzenia prowadzone przez Dyrektora OUG w Rybniku nie zostały jeszcze ukończone;
- w dniu 16 lipca w JSW S.A. KWK „Budryk”– zapalenie metanu, którego przyczyną było iskrzenie, spowodowane kontaktem noży będącego w ruchu organu urabiającego kombajnu z piaskowcem. W wyniku zdarzenia nikt nie uległ wypadkowi.

2.2.1.3. Zagrożenie wyrzutami gazów i skał

2.2.1.3.1. Górnictwo węgla kamiennego

W latach 2021-2025, w kopalniach węgla kamiennego odnotowano jedno zdarzenie związane z wyrzutami gazów i skał. W dniu 22 grudnia 2025 r. nastąpił wyrzut gazów (metanu) i skał w drażonej dowerzchni N-9 w pokładzie 404/4+405/1 w JSW S.A. KWK „Pniówek” w Pawłowicach, w wyniku którego doszło do wypadku zbiorowego (2 wypadki śmiertelne i jeden powodujący czasową niezdolność do pracy). Na dzień sporządzenia niniejszego opracowania badania przyczyn i okoliczności tego zdarzenia prowadzone przez Dyrektora OUG w Rybniku nie zostały jeszcze ukończone.

2.2.1.3.2. Górnictwo rud miedzi

Na przestrzeni lat 2021-2025 w Zakładach Górniczych KGHM Polska Miedź S.A. nie odnotowano zjawisk zakwalifikowanych jako wyrzut gazów i skał, odnotowano natomiast siedem zdarzeń powiązanych z tym zagrożeniem:

1. W dniu 15 czerwca 2022 r. w O/ZG „Polkowice-Sieroszowice”, na zmianie III, podczas kontroli robót strzałowych wykonywanych ok. godz. 18.00 w rejonie wiązki upadowych I-1÷I-4 w polu GL-I/3F, osoba dozoru stwierdziła zwiększoną ilość zawodnionego urobku.
2. W dniu 23 grudnia 2022 r. w O/ZG „Rudna” w chodniku W-169a z przecinki nr 65 po wykonaniu postępu robotami strzałowymi w kierunku przecinki nr 64 nastąpiło wysypanie się pokruszonego dolomitu w formie „cienkich płytek”, w ilości ok. 230 t.
3. W dniu 4 lipca 2023 r. w O/ZG „Rudna” w czole przodka W-169b po robotach strzałowych stwierdzono wysypanie się ze stropu drobno uławiczonego dolomitu wapnistej postaci pokruszonych, cienkich „płytek”. W stropie oraz ociosach chodnika W-169a stwierdzono kilka mniejszych półkolistych pustek o charakterze kawern.
4. W dniu 18 sierpnia 2023 r. w O/ZG „Rudna”, na zmianie III, osoba dozoru stwierdziła po wykonanych robotach strzałowych w przodku chodnika T-271b, prowadzonego od przecinki Pc 47 w kierunku Pc 46 tzw. „pustki”.
5. W dniu 10 lipca 2025 r. w O/ZG „Rudna” w trakcie zm. I WSP, podczas kontroli robót strzałowych (po zm. IV WSP), w up. I-46 oraz magazynie RKP/z I-46 sztygar zmianowy stwierdził zwiększoną ilość urobku.
6. W dniu 21 października 2025 r. w O/ZG „Rudna” w trakcie zm. I WSP, podczas kontroli robót strzałowych (po zm. IV WSP), w up.H-14c bis górnik przodowy stwierdził zwiększoną ilość urobku.
7. W dniu 12 grudnia 2025 r. w O/ZG „Rudna” w trakcie zm. I WSP, podczas kontroli robót strzałowych (po zm. IV WSP), w up.H-14c bis sztygar zmianowy stwierdził zwiększoną ilość urobku.

Na podstawie wyników oględzin wymienionych zdarzeń, we wszystkich przypadkach zakwalifikowano je jako zjawiska gazogeodynamiczne wywołane robotami strzałowymi.

2.2.1.3.3. Górnictwo soli

Eksploatacja soli w warunkach zagrożenia wyrzutami gazów i skał prowadzona jest w Kopalni Soli „Kłodawa” S.A. w Kłodawie. W latach 2021-2025 w zakładzie tym odnotowano jeden (w 2024 r.) wyrzut gazów i skał, a także kilka zdarzeń, świadczących o występowaniu gazów pod zwiększonym ciśnieniem:

1. W październiku 2022 r. podczas wiercenia przedwiertu (prognoza bieżąca) w pochylni 101 w polu nr 1, wystąpił tzw. fukacz. Stężenie metanu w otworze wynosiło 1,3 – 1,8 %. Podczas wykonywania otworów prognozy nie stwierdzono wystąpienia zjawisk gazodynamicznych i nie stwierdzono występowania metanu i siarkowodoru. W atmosferze przodka nie stwierdzono obecności H_2S i CH_4 .
2. W dniu 22 sierpnia 2023 r. w upadowej 206A poz. 770 m na zm. B wystąpiło zjawisko gazodynamiczne – emanacja z otworu środkowego prognozy bieżącej. W pobranych próbach pipetowych z tego otworu stwierdzono CH_4 - 4,91% , H_2S - 302 ppm . W dniu 5 września 2023 r. wykonano prognozę lokalną w Upadowej 206A poz. 770 m, podczas której odwiercono trzy otwory o długości 4 m każdy. W pobranych próbach pipetowych z otworów prognozy lokalnej oraz próbach z przekroju wyrobiska nie stwierdzono obecności CH_4 i H_2S .
3. W dniu 11 lipca 2024 r. w wyrobisku PT-812 poz. 810 m na zm. A po odwierceniu otworów prognozy bieżącej stwierdzono w środkowym i prawym otworze przekroczenie dopuszczalnych stężeń gazów H_2S i CH_4 . W dniu 30 lipca 2024 r. wykonano wiercenie otworów w ramach prognozy lokalnej, w trakcie którego nie stwierdzono żadnych zjawisk gazodynamicznych. Nie stwierdzono również obecności H_2S i CH_4 w próbach pipetowych, pobranych do analizy chemicznej z wykonanych otworów oraz z czoła przodka.
4. W dniu 9 sierpnia 2024 r. podczas wykonywania prognozy bieżącej na zm. A w wyrobisku PT-812 poz. 810 m górnik przodowy zgłosił wypływ masy bitumicznej oraz obecność w otworze prognozy bieżącej 250 ppm H_2S i 4% CH_4 . Podczas prognozy lokalnej, która została wykonana w dniu 21 sierpnia 2024 r., odwiercono dwa otwory badawcze. Nie stwierdzono obecności H_2S i CH_4 w otworach badawczych ani w obszarze czoła przodka. Pobrano próbki soli do określenia gazonośności. W próbach pipetowych, pobranych z otworów badawczych prognozy lokalnej i czoła przodka, nie stwierdzono występowania H_2S i CH_4 .
5. W dniu 12 sierpnia 2024 r. na zm. A podczas wiercenia otworu strzałowego w upadowej 204 na poz. 800 m, stwierdzono wypływ masy bitumicznej i stężenie 12% CH_4 oraz 260 ppm H_2S . Pracownicy zostali wycofani, a roboty zostały wstrzymane do chwili wykonania prognozy lokalnej. W dniu 21 sierpnia 2024 r. w ramach prognozy lokalnej wykonano dwa otwory badawcze o długości 4 m. Nie stwierdzono obecności H_2S i CH_4 podczas wiercenia otworów. Pobrano próbki soli do określenia gazonośności złoża w tym miejscu. W próbach pipetowych, pobranych z otworów badawczych prognozy lokalnej i z czoła przodka, nie stwierdzono występowania H_2S i CH_4 .
6. W dniu 11 września 2024 r., podczas wykonywania centralnego strzelania na zm. A, tj. o godz. 13⁵⁶, zaistniał wyrzut gazów i skał w przecince 101 poz. 562 m w Polu nr 1. Podczas wyrzutu czujnik metanometrii automatycznej zabudowany w pochylni 101 wskazał maksymalne stężenie 14% CH_4 , wartość ta miała tendencję malejącą wraz z upływem czasu. Wyrobisko korytarzowe na długości ok. 20 m zostało częściowo zasypane urobkiem solnym pochodzącym z wyrzutu. Na podstawie rozmiarów kawerny oszacowano, iż ilość mas soli powyrzutowych wyniosła ok. 200 ton. Gazonośność pobranej próby soli została określona na poziomie 90,89 ml/kg, co pozwala na wysunięcie tezy, że do atmosfery w przodku wyrobiska zostało uwolnione ok. 18 m³ CH_4 . W dniu 7 kwietnia 2025 r. wykonano prognozę lokalną. Odwiercono 6 otworów o długości 6 m. Nie stwierdzono obecności H_2S i CH_4 podczas wykonywania otworów.
7. W dniu 25 czerwca 2025 r. na zmianie A, w chKS – 23/770w w polu nr 2 podczas wiercenia środkowego otworu prognozy bieżącej stwierdzono obecność H_2S w otworze w ilości 114 ppm. Roboty zostały wstrzymane do czasu wykonania prognozy lokalnej. W dniu 26 czerwca 2025 r. na zmianie A wykonano prognozę lokalną. Odwiercono 3 otwory o długości 4 m. W górnym i prawym otworze po odwierceniu całości otworu stwierdzono obecność H_2S (0,11% i 0,09%) i CH_4 (0,64% i 2,28%). Dodatkowo po odwierceniu prawego otworu wyczuwalny był przez krótki okres zapach węglowodorów. W atmosferze przodka nie stwierdzono obecności CH_4 i H_2S .
8. W dniu 19 sierpnia 2025 r. podczas wiercenia lewego otworu prognozy bieżącej w chKS-14/810 nastąpił wypływ H_2S i CH_4 . W otworze stwierdzono H_2S - 300 ppm i CH_4 - 80%. Wycofano pracowników z przodka, a w czasie oględzin stwierdzono, że wypływ ma charakter pulsacyjny o wydajności ok. 0-200 l/h. Wypływ miał charakter słabnący i po około 2 h zmalał do wartości niemierzalnych. Ciśnienie jakie udało się zmie-

rzyć po zamknięciu pakera wynosiło ok. 1 MPa po około 15 minutach. Większych wartości nie stwierdzono pomimo wydłużenia czasu zamknięcia. Nakazano obserwację przodka. Prognoza lokalna została wykonana w dniu 13 listopada 2025 r. po tzw. wyciszeniu się zjawiska $H_2S < 50$ ppm i $CH_4 < 2\%$ w otworze. Odwiercono 3 otwory o długości 4 m każdy. Podczas wiercenia i po jego zakończeniu nie stwierdzono obecności H_2S i CH_4 w otworach ani w czole przodka. Z uwagi na dynamiczny charakter zjawiska, do odwołania zmniejszono zabiór przodka do 1,3 m.

9. W dniu 26 sierpnia 2025 r. na zmianie A podczas wiercenia otworów prognozy bieżącej w chKS 1c/810 wystąpił tzw. fukacz. Pracowników wycofano do prądu świeżego powietrza. Po dotarciu na miejsce namierzono w otworze H_2S - 200 ppm oraz CH_4 - 32%. Roboty wstrzymano do czasu wykonania prognozy lokalnej. W czole przodka nie stwierdzono obecności H_2S i CH_4 . W dniu 28 sierpnia 2025 r. wykonano prognozę lokalną odwiercając 3 otwory o długości 4 m każdy. Podczas wiercenia i po jego zakończeniu nie stwierdzono obecności H_2S i CH_4 w otworach prognozy lokalnej ani w atmosferze w czole przodka.

10. W dniu 1 grudnia 2025 r. podczas wiercenia lewego i środkowego otworu prognozy bieżącej w chKS-14/810 stwierdzono: w lewym otworze H_2S - 300 ppm i CH_4 - 2,4%, natomiast w środkowym H_2S - 150 ppm i CH_4 - 1,5%. Wycofano pracowników z przodka. Nakazano obserwację przodka. Prognoza lokalna została wykonana w dniu 12 grudnia 2025 r. Odwiercono 3 otwory o długości 4 m każdy. Podczas wiercenia i po jego zakończeniu nie stwierdzono obecności H_2S i CH_4 w otworach ani w czole przodka. Profilaktycznie zmniejszono do odwołania zabiór przodka do 1,3 m.

2.2.1.4. Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego

W latach 2021-2025 nie odnotowano zdarzeń związanych z wybuchem pyłu węglowego. Ostatnie tego typu zdarzenie miało miejsce w 2008 r. w KHW S.A. KWK Mysłowice-Wesoła w Mysłowicach, gdzie doszło do wybuchu pyłu węglowego w wyniku samozapalenia się węgla oraz zapalenia i wybuchu metanu w otamowanej części chodnika IX wsch., w pokładzie 510, na poziomie 665 m.

Podczas kontroli zakładów górniczych prowadzonych w 2025 r. sprawdzany był stan zagrożenia wybuchem pyłu węglowego, w szczególności poprzez kontrolę stanu zabezpieczenia miejsc możliwego zapoczątkowania wybuchu pyłu węglowego, w tym kontrolę:

- pobierania prób pyłu kopalnianego do badań laboratoryjnych w celu określenia ilości części niepalnych i wody przemijającej w próbach;
- stanu zapór przeciwwybuchowych;
- stosowania i sprawności urządzeń zraszających w maszynach urabiających oraz na drogach odstawy urobku;
- stosowania środków chemicznych powodujących zmniejszanie napięcia powierzchniowego wody stosowanej w systemach zraszających.

W 2025 r. w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny stosowano łącznie 274 mechaniczne urządzenia do opylania wyrobisk pyłem kamiennym.

2.2.1.5. Zagrożenie klimatyczne

W 2025 r. w kopalniach węgla kamiennego w 418 wyrobiskach wystąpiły warunki uprawniające do skrócenia czasu pracy. Szacunkowa liczba pracowników zatrudnionych w tych wyrobiskach w ciągu doby wynosiła około 4 640.

W kopalniach rud miedzi (w tym w wyrobiskach wykonanych w soli kamiennej) w 2025 r. przekroczenie temperatury stwierdzono w 366 wyrobiskach i w rejonach, w których zatrudniano około 7 510 pracowników.

Dążenie do poprawy warunków klimatycznych w najbardziej zagrożonych kopalniach wiąże się przede wszystkim ze stosowaniem urządzeń chłodniczych.

W 2025 r. w pięciu kopalniach węgla kamiennego stosowano klimatyzację centralną, oraz w sześciu klimatyzację grupową. Na koniec 2025 r. w kopalniach węgla kamiennego czynnych było 420 urządzeń chłodniczych klimatyzacji indywidualnej i klimatyzacji grupowej lub centralnej.

W dwóch kopalniach rud miedzi stosowano klimatyzację centralną. Ponadto, w 2025 r.:

- w O/ZG „Lubin” pracowało 200 samojezdnych maszyn górniczych z klimatyzacją, w tym:
  - › 165 posiadało klimatyzację zamkniętej kabiny operatora,
  - › 35 posiadało klimatyzację nawiewną (kabina otwarta);
- w O/ZG „Rudna” pracowało 339 samojezdnych maszyn górniczych z klimatyzacją, w tym:
  - › 304 posiadały klimatyzację zamkniętej kabiny operatora,
  - › 35 posiadało klimatyzację nawiewną (kabina otwarta);
- w O/ZG „Polkowice-Sieroszowice” pracowały 352 samojezdne maszyny górnicze z klimatyzacją, w tym:
  - › 331 posiadało klimatyzację zamkniętej kabiny operatora,
  - › 21 posiadało klimatyzację nawiewną (kabina otwarta).

2.2.1.6. Zagrożenia wodne

W 2025 r. w podziemnych zakładach górniczych nie wystąpiły niebezpieczne zdarzenia związane z zagrożeniem wodnym. Jedynie w Oddziale ZG „Polkowice-Sieroszowice” KGHM Polska Miedź S.A., w związku ze wzmożonym dopływem wód do wyrobisk górniczych obserwowanym od 2019 r. w polu SI-XVII/2 oddziału G-63 na poziomie 1050 m, nadal monitorowano działania mające na celu: zwiększenie wydajności systemu odwadniającego, rozbudowę systemu odwadniania zakładu oraz ograniczenie dopływu do wyrobisk za pomocą zabiegów uszczelniających górotwór. Analizowano też przesyłane przez służby kopalniane raporty, w których informowano o wielkości szacowanego dopływu wód do wyrobisk, rzędnej lustra wody w polu SIXVII/2 oraz intensywności odwadniania.

W ramach działań profilaktycznych w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i usuwania zagrożenia wodnego, przeprowadzono szereg kontroli w podziemnych zakładach górniczych.

Dodatkowo, na wniosek Południowego Koncernu Węglowego S.A., w 2025 r. Prezes WUG, w przypadku uzasadnionym warunkami bezpieczeństwa, wyraził zgodę na odstąpienie od wymagań przewidzianych w § 458 ust. 5 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu podziemnych zakładów górniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1118, z późn. zm.). Ponadto, w ramach czynności związanych ze zwalczaniem i zapobieganiem zagrożeniom uczestniczono w 2 posiedzeniach zespołu zagrożeń wodnych zakładu SRK S.A. Oddział CZOK w Czeladzi.

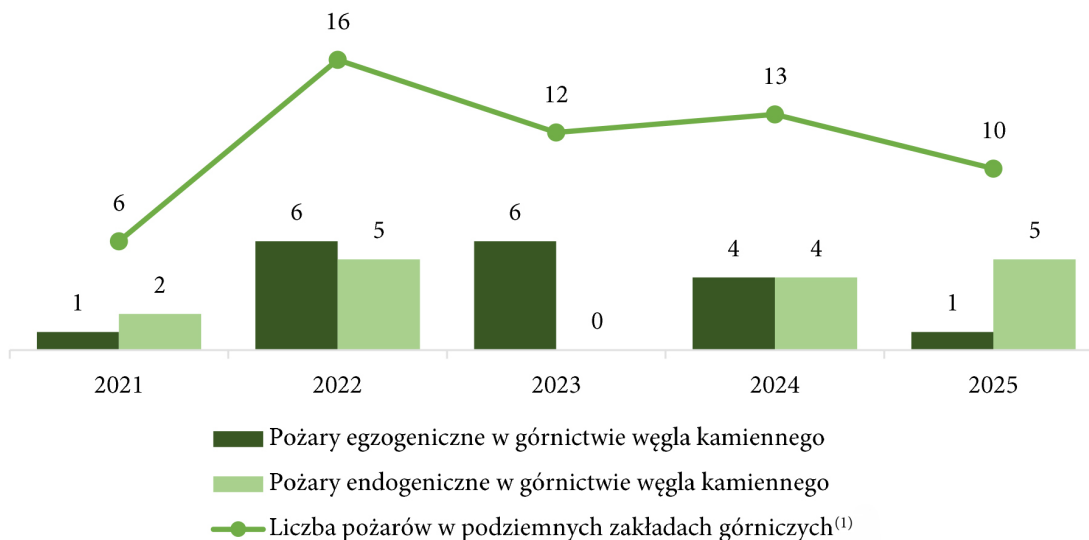
2.2.2. Zagrożenie pożarowe

W latach 2021-2025 w podziemnych zakładach górniczych zaistniało 57 zdarzeń związanych z występowaniem zagrożenia pożarowego, w tym 33 w kopalniach węgla kamiennego, jeden w SRK S.A. Oddział CZOK i 23 w kopalniach rud miedzi. W wyniku tych zdarzeń jeden pracownik doznał lekkich obrażeń ciała (nie ujęto poszkodowanych, którzy doznali obrażeń w wyniku zapalenia metanu).

W 2025 r. w podziemnych zakładach górniczych zaistniało łącznie 10 pożarów, z czego 6 w kopalniach węgla kamiennego (1 pożar egzogeniczny i 5 endogenicznych) oraz 4 w kopalniach rud miedzi, natomiast w 2024 r. zaistniało łącznie 13 pożarów, z czego 8 w kopalniach węgla kamiennego (4 pożary egzogeniczne i 4 endogeniczne) oraz 5 w kopalniach rud miedzi.

Ze stref zagrożenia, w latach 2021-2025, wyprowadzono łącznie 4 232 górników, w tym 50 z użyciem aparatów ucieczkowych. W 2025 r. wyprowadzono z rejonów zagrożonych 934 górników – bez użycia aparatów ucieczkowych.

Szczegółowe dane dotyczące liczby pożarów endogenicznych i egzogenicznych w kopalniach węgla kamiennego na tle liczby pożarów ogółem w podziemnych zakładach górniczych w latach 2021-2025 przedstawiono na wykresie 19, a dane dotyczące pożarów zaistniałych w podziemnych zakładach górniczych w 2025 r. w tabeli 9.

Wykres 19. Liczba pożarów endogenicznych i egzogenicznych w kopalniach węgla kamiennego na tle pożarów w podziemnych zakładach górniczych w latach 2021-2025

Tabela 9. Pożary zaistniałe w podziemnych zakładach górniczych w 2025 r.

Zakład górniczy	Typ pożaru
JSW S.A. KWK „Budryk”	endogeniczny
JSW S.A. KWK „Borynia-Zofiówka” Ruch Borynia	
PKW S.A. ZG „Janina”	
PGG S.A. Oddział KWK ROW Ruch „Jankowice”	
JSW S.A. KWK „Borynia-Zofiówka” Ruch Zofiówka	
JSW S.A. KWK „Knurów-Szczygłowie” Ruch Szczygłowie	egzogeniczny
O/ZG „Polkowice-Sieroszowice” (2 pożary)	
O/ZG „Rudna” (2 pożary)	

W latach 2021-2025 na skutek samozapalenia się węgla (pożar endogeniczny) w kopalniach węgla kamiennego zaistniało 16 pożarów, w tym: 5 w wyrobiskach eksploatacyjnych, 8 w wyrobiskach korytarzowych i 3 w wyrobiskach wyłączonych z sieci wentylacyjnych (za tamami izolacyjnymi). Szczegółowe dane w tym zakresie przedstawiono w tabeli 10.

Tabela 10. Liczba pożarów endogenicznych w kopalniach węgla kamiennego w latach 2021-2025 w zależności od miejsca ich powstania

Lata Rejon	2021	2022	2023	2024	2025	Ogółem
Ściany	0	1	0	2	2	5
Wyrobiska korytarzowe	2	2	0	2	2	8
Wyrobiska wyłączone z sieci wentylacyjnej	0	2	0	0	1	3
Razem	2	5	0	4	5	16

(1) Razem z zakładami prowadzącymi działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.

W kopalniach rud miedzi, w latach 2021-2025, najwięcej pożarów zaistniało z przyczyn mechanicznych (pożary maszyn samojezdnych oraz wyposażenia technicznego). Szczegółowe dane w tym zakresie przedstawiono w tabeli 11.

Tabela 11. Liczba pożarów w kopalniach rud miedzi w latach 2021-2025 w zależności od przyczyny ich powstania

Lata Przyczyna	2021	2022	2023	2024	2025	Ogółem
Elektryczna	1	0	1	0	1	3
Mechaniczna	2	3	4	4	2	15
Zaproszenie ognia	0	2	0	1	1	4
Przyczyna nieokreślona	0	0	1	0	0	1
Razem	3	5	6	5	4	23

2.2.3. Zagrożenie zawałowe i oberwaniem się skał ze stropu i/lub ociosów

W latach 2021-2025, w podziemnych zakładach górniczych zaistniało 18 zdarzeń związanych z zagrożeniem zawałowym, z czego 13 zdarzeń miało miejsce w kopalniach węgla kamiennego, 4 w kopalniach rud miedzi oraz jedno zdarzenie w zakładzie wykonującym drążenie tuneli z zastosowaniem techniki górniczej. W ich wyniku zaistniały 2 wypadki śmiertelne i 5 wypadków powodujących czasową niezdolność do pracy.

W wyniku opadu skał ze stropu i/lub ociosów w tych latach w podziemnych zakładach górniczych, zaistniało 9 wypadków śmiertelnych oraz 7 wypadków ciężkich.

W 2025 r., w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny nie wystąpiły zawały, natomiast w 2024 r. wystąpiły 4 zawały, w wyniku których nie zaistniały wypadki.

W 2025 r., w KGHM Polska Miedź S.A. wystąpił jeden zawał, w wyniku którego zaistniał jeden wypadek, powodujący czasową niezdolność do pracy:

- w dniu 3 maja, w O/ZG Lubin, w parceli likwidacyjnej przecinki 06 z chodnika W-799a w polu eksploatacyjnym LU-XVII/3 oddziału G-5, na długości ok. 55 m, szerokości ok. 14 m i zasięgu w stropie do około 5 m, czyli powyżej długości stosowanej w wyrobisku podstawowej obudowy kotwowej. Przyczyną zawału była nagła miejscowa utrata stateczności warstw stropu bezpośrednio w zrobach przyległych do parceli likwidowanej.

Tabela 12. Zestawienie zawałów oraz wypadków śmiertelnych spowodowanych zawałami, opadem skał ze stropu i ociosów w podziemnych zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg w latach 2021-2025

Rok	Liczba zawałów	Wypadki śmiertelne i ciężkie spowodowane zawałami	Wypadki spowodowane opadem skał ze stropu i z ociosu		
			Śmiertelne	Ciężkie	Ogółem
2021	8	2 wypadki śmiertelne	2	1	159
2022	2	-	2	1	174
2023	2	-	2	3	215
2024	5	-	2	-	220
2025	1	-	1	2	149

W 2025 r. w podziemnych zakładach górniczych miał miejsce 1 wypadek śmiertelny związany z opadem skał ze stropu i ociosów:

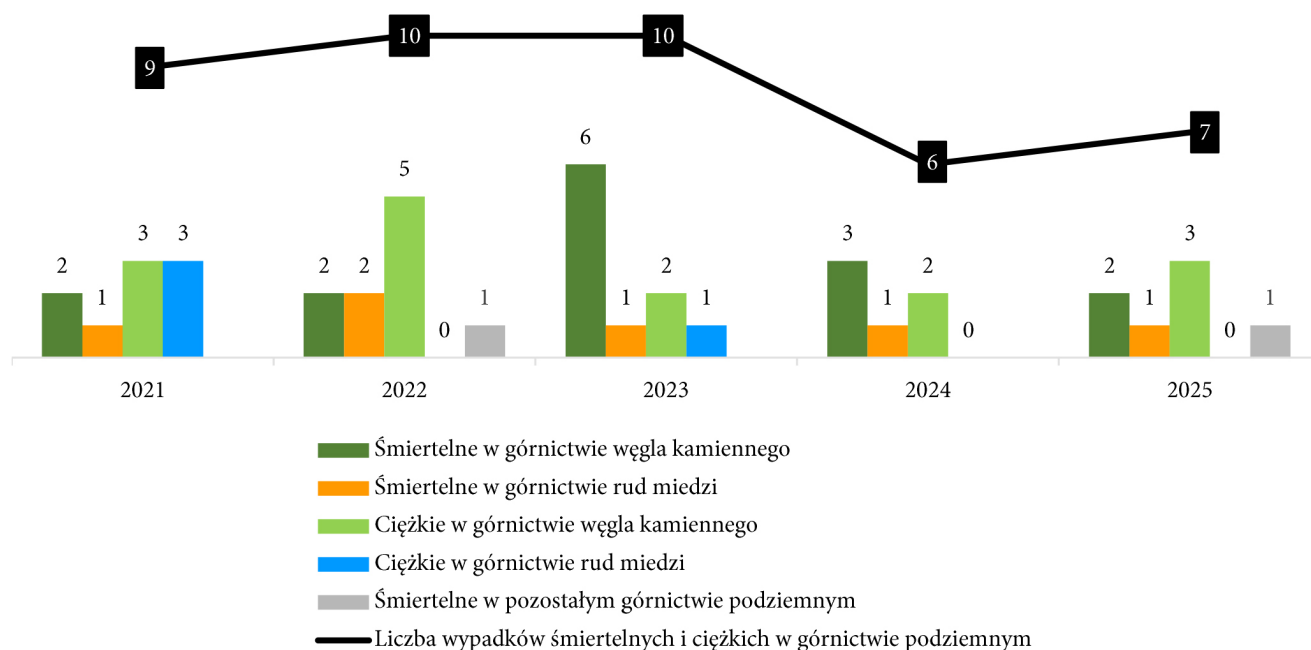
- w dniu 16 kwietnia w O/ZG „Rudna” w komorze K-3a z pasa P-15 w polu eksploacyjnym RU-XXIII/5 oddziału G 1, na głębokości 1180 m, doszło do nagłego opadu ze stropu warstwy skał o miąższości od 0,2 m do 0,4 m i wymiarach około 4 m×2 m. Skały uderzyły i docisnęły operatora do spągu.

Przyczynami wypadków śmiertelnych i ciężkich, w latach 2021-2025, było uderzenie górników opadającymi ze stropu bryłami węgla lub skalnymi w następnym:

- przebywania lub wykonywania prac pod niezabezpieczonym stropem;
- tolerowania przez osoby dozoru ruchu wykonywania prac związanych z rabowaniem chodnika, pomimo braku pełnego zawału w części już zlikwidowanej;
- niedostatecznego nadzoru nad prowadzonymi robotami przez osoby dozoru ruchu;
- niezachowania należytej ostrożności;
- braku pełnej obrywki brył skalnych w stropie wyrobiska;
- braku właściwej oceny zagrożenia oberwania się skał ze stropu i ociosu.

2.2.4. Zagrożenia techniczne od maszyn i urządzeń

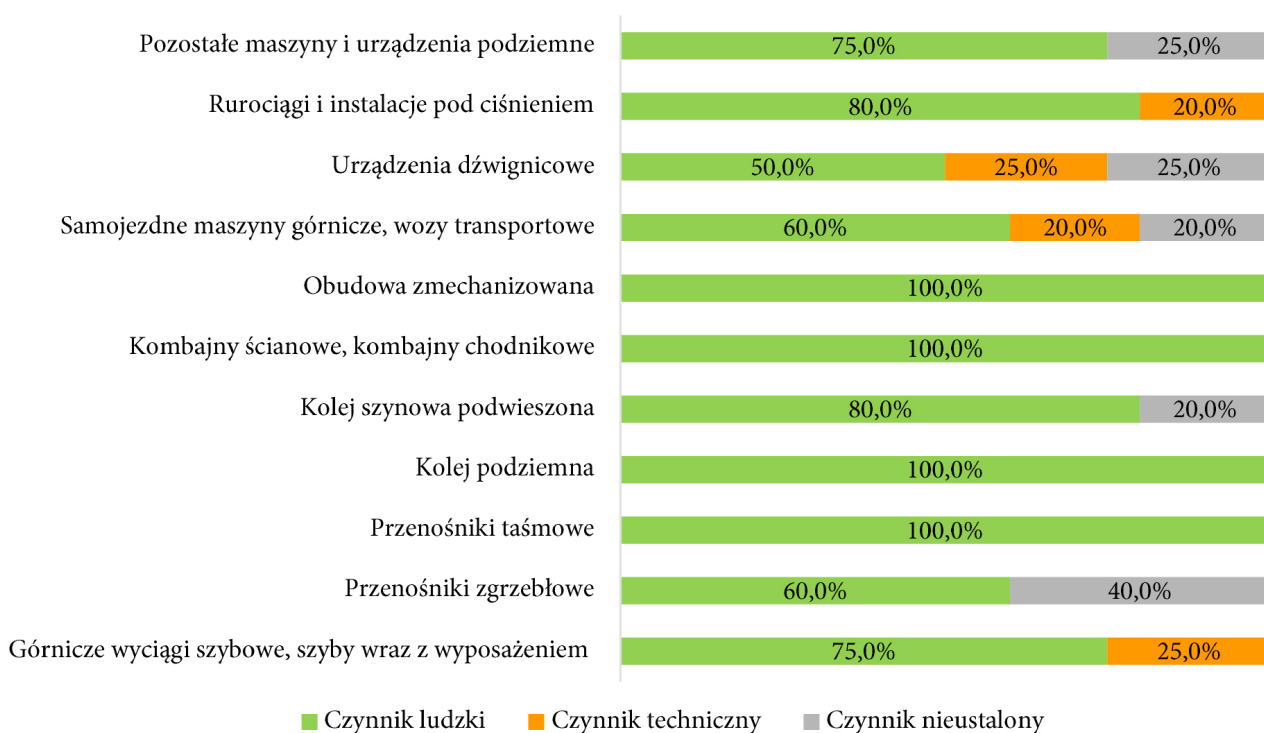
W latach 2021-2025, w podziemnych zakładach górniczych zaistniało 40 wypadków śmiertelnych i ciężkich, których przyczyną było nieprzestrzeganie przepisów w zakresie eksploatacji maszyn, urządzeń i instalacji technicznych lub niezgodny z dokumentacją ich stan techniczny. Najwięcej wypadków odnotowano w transporcie poziomym (16 wypadków) oraz podczas eksploatacji maszyn i urządzeń w przodkach i ścianach (8 wypadków). W tym okresie zaistniało również 5 wypadków śmiertelnych i ciężkich związanych z eksploatacją urządzeń i instalacji znajdujących się pod ciśnieniem, 3 wypadki związane z transportem pionowym oraz 8 wypadków z eksploatacją pozostałych maszyn i urządzeń dołowych.

Wykres 20. Liczba wypadków śmiertelnych i ciężkich związanych z eksploatacją maszyn i urządzeń w podziemnych zakładach górniczych w latach 2021-2025

Wykres 21. Wypadki śmiertelne i ciężkie w latach 2021-2025, których przyczyną była nieprawidłowa eksploatacja maszyn i urządzeń w podziemnych zakładach górniczych wg grup

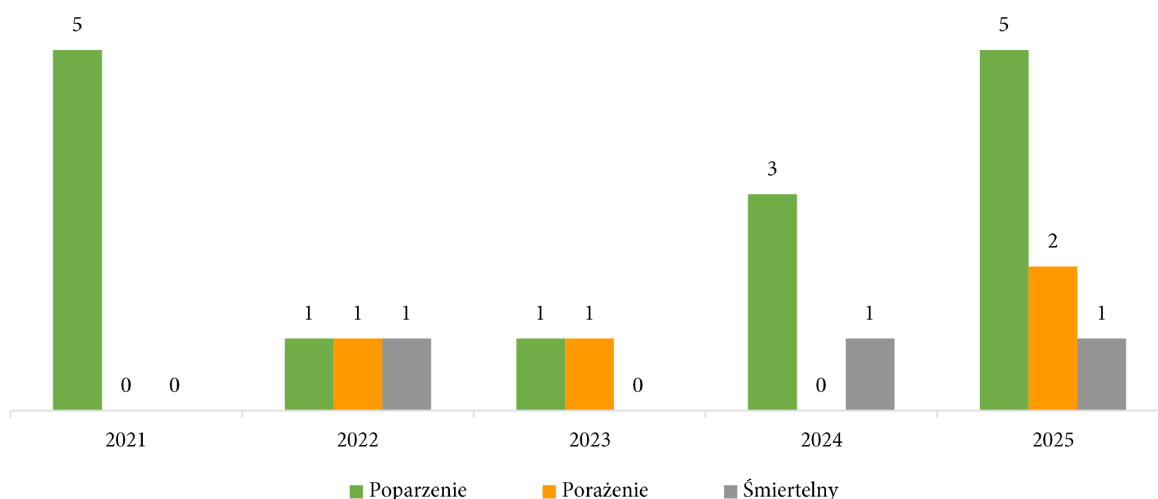

Wykres 22. Najczęściej występujące przyczyny wypadków śmiertelnych i ciężkich związanych z eksploatacją maszyn i urządzeń w górnictwie podziemnym w latach 2021-2025

W latach 2021-2025 w podziemnych zakładach górniczych zaistniały 22 wypadki związane z eksploatacją instalacji elektrycznych, w tym 3 śmiertelne.

Wykres 23. Liczba wypadków związanych z eksploatacją instalacji elektrycznych w górnictwie podziemnym w latach 2021-2025

Wykres 24. Zestawienie wypadków związanych z eksploatacją instalacji elektrycznych z podziałem na skutki po zaistnieniu zdarzeniu

W 2025 r. w podziemnych zakładach górniczych miały miejsce 4 wypadki śmiertelne (2 w kopalniach węgla kamiennego, 1 w kopalni rud miedzi oraz 1 w zakładzie prowadzącym działalność na podstawie art. 2 ust.1 Pgg) oraz 3 wypadki ciężkie (wszystkie w kopalniach węgla kamiennego), które były następstwem niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń.

Ponadto, w roku 2025 zaistniał jeden wypadek ciężki w zakładzie prowadzącym działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 4 Pgg.

Głównymi przyczynami tych wypadków było:

- nieprzestrzeganie zasad i warunków prowadzenia transportu kolejkami podwieszonymi;
- wykonywanie prac szczególnie odpowiedzialnych (robót szybowych) niezgodnie z technologią;
- przebywanie pracowników w miejscu niebezpiecznym, w zasięgu pracy maszyn, urządzeń lub instalacji;

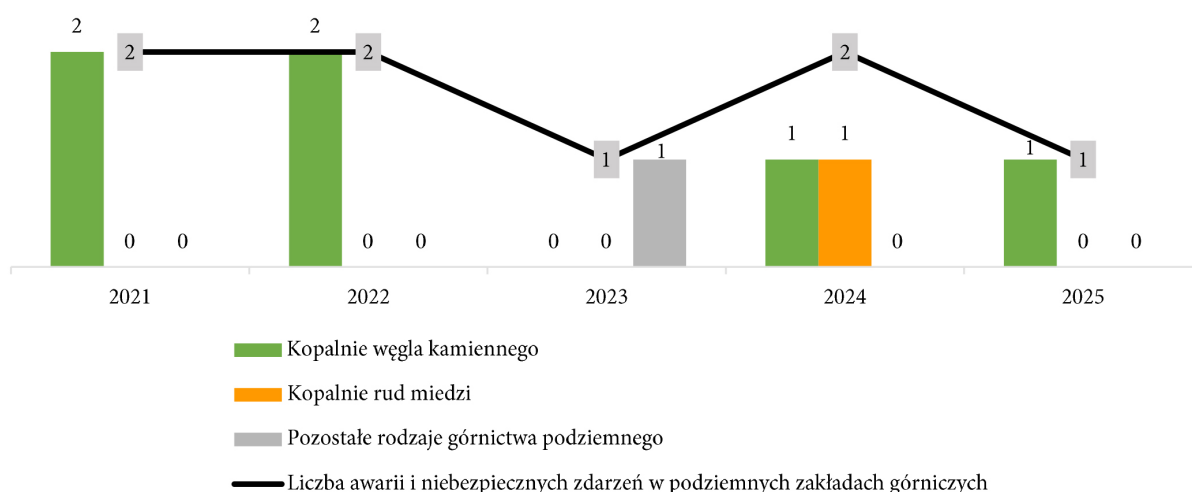
- eksploatacja maszyn i urządzeń w złym stanie technicznym lub niezgodnie z instrukcją obsługi lub dokumentacją techniczno-ruchową;
- wykonywanie napraw maszyn i urządzeń niezgodnie z technologią lub podczas ich pracy;
- wykorzystywanie maszyn i urządzeń niezgodnie z ich przeznaczeniem;
- wykonywanie prac przy urządzeniach elektrycznych będących pod napięciem.

Natomiast, w roku 2024 w podziemnych zakładach górniczych miały miejsce 4 wypadki śmiertelne (3 w kopalniach węgla kamiennego, 1 w kopalni rud miedzi) oraz 2 wypadki ciężkie (wszystkie w kopalniach węgla kamiennego), które były następstwem niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń.

2.2.5. Awarie

W latach 2021-2025 w górnictwie podziemnym miało miejsce 8 awarii, z czego 6 wystąpiło w kopalniach węgla kamiennego (75% wszystkich awarii). Pozostałe wystąpiły w kopalniach rud miedzi (1) oraz w zakładzie prowadzącym działalność określoną w art. 2 ust. 1 pkt 4 Pgg (1).

W roku 2025 r. w podziemnych zakładach górniczych zaistniała jedna awaria związana z eksploatacją maszyn i urządzeń, podlegająca zgłoszeniu do organów nadzoru górniczego. Awaria polegała na zatrzymaniu naczyń wyciągowych górniczego wyciągu szybowego w urządzeniach hamujących zabudowanych na wolnych drogach przejazdu w wieży szybowej i rzepiu szybu 3 w PG „SILESIA” Sp. z o.o. w restrukturyzacji KWK „SILESIA” w Czechowicach Dziedzicach. W 2024 r. zaistniały dwie awarie związane z eksploatacją maszyn i urządzeń w podziemnych zakładach górniczych: jedna w kopalni rud miedzi i jedna w kopalni węgla kamiennego.

Wykres 25. Liczba awarii w podziemnych zakładach górniczych oraz zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust 1 Pgg w latach 2021-2025

2.2.6. Zagrożenia związane ze stosowaniem środków strzałowych

W latach 2021-2025, w górnictwie podziemnym nie odnotowano niebezpiecznych zdarzeń związanych z używaniem środków strzałowych.

2.2.7. Inne zagrożenia

2.2.7.1. Zagrożenie siarkowodorowe

Zagrożenie siarkowodorowe występuje w dwóch kopalniach rud miedzi, wchodzących w skład KGHM Polska Miedź S.A., tj. O/ZG „Polkowice-Sieroszowice” w Kaźmierzowie oraz O/ZG „Rudna” w Polkowicach. Głównymi miejscami występowania naturalnych związków chemicznych, w tym siarkowodoru, są rejony, w których stwier-

dza się zmniejszenie miąższości skał węglanowych do 15 m oraz gdy nad anhydrytami występuje złoże soli. Zagrożenie wydzielaniem się siarkowodoru wskutek urabiania na obszarze górniczym „Polkowice-Sierszowice” oraz na obszarze górniczym „Rudna” występuje głównie w niektórych polach eksploatacyjnych. Podstawą stosowanej profilaktyki gazowej jest rozpoznanie geologiczne prowadzone w oparciu o prognozę regionalną, sporządzaną okresowo przez jednostkę naukowo-badawczą.

Rozpoznanie zagrożenia gazowego oraz prowadzenie robót górniczych w warunkach możliwości wystąpienia zagrożenia gazowego i zjawisk gazogeodynamicznych w zakładach górniczych KGHM Polska Miedź S.A., realizowane jest na podstawie „Wytycznych prowadzenia rozpoznania zagrożenia gazowego i potencjalnych zjawisk gazogeodynamicznych oraz prowadzenia robót górniczych w warunkach możliwości wystąpienia tych zagrożeń w zakładach górniczych KGHM Polska Miedź S.A.”. W ramach prowadzonych działań profilaktyki przed zagrożeniem, w wyznaczonych rejonach wyposażono pracowników w środki ochrony indywidualnej (półmaski oddechowe z pochłaniaczami par i gazów organicznych i gogle gazoszczelne) oraz wprowadzono obowiązek wykonywania pomiarów stężenia H₂S podręcznymi analizatorami gazów. Jednym ze sposobów zwiększenia bezpieczeństwa prowadzenia robót górniczych jest ograniczenie strefy rozprzestrzeniania się niebezpiecznych gazów, poprzez wydzielanie wyrobisk, tzw. „tuneli wentylacyjnych”, odprowadzających powietrze o podwyższonych stężeniach siarkowodoru i innych szkodliwych gazów, bezpośrednio do szybu wentylacyjnego (O/ZG „Polkowice-Sierszowice”). „Tunele wentylacyjne” stanowią wyrobiska szczelnie izolowane systemem tam od pozostałych czynnych wyrobisk górniczych. Obowiązuje do nich bezwzględny zakaz wstępu, za wyjątkiem ich kontroli, przeprowadzanych na zasadach akcji ratowniczej.

W celu zmniejszenia uciążliwości zapachowej siarkowodoru dla sąsiednich miejscowości, na podszybiu szybu wentylacyjnego, do którego doprowadzane są „tunele wentylacyjne”, zabudowano instalacje zamglawiające powietrze kopalniane specjalnie dobranymi środkami redukującymi.

Podejmowane są również działania profilaktyczne, polegające na:

- wykorzystaniu wentylatorów wolnostrumieniowych do lokalnego uintensywnienia przepływu powietrza;
- wyznaczeniu i oznakowaniu stref niebezpiecznych, w których istnieje możliwość wystąpienia zwiększonych zawartości gazów szkodliwych;
- izolowaniu przestrzeni zawałowych za pomocą tam pełnych;
- izolowaniu przestrzeni (wyrobisk), w których stwierdzono źródło emanacji gazu;
- stosowaniu środków chemicznych do doszczelnienia lub pokrywania stropu, ociosów lub tam;
- stosowaniu urządzeń filtrujących do redukcji siarkowodoru z przekroju wyrobisk.

2.3. Zagrożenia w górnictwie odkrywkowym

Do zagrożeń naturalnych w górnictwie odkrywkowym zalicza się zagrożenia: wybuchem pyłu węglowego (w zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny), wodne oraz osuwiskowe. Występują także inne zagrożenia związane z działalnością górniczą, tj. obrywanie się skał i zagrożenia: sejsmiczne, gazowe oraz pożarowe. Pozostałe zagrożenia związane są z prowadzeniem robót strzałowych oraz ruchem maszyn i urządzeń.

2.3.1. Zagrożenia naturalne

2.3.1.1. Zagrożenie wybuchem pyłu węglowego

W latach 2021-2025, w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających węgiel brunatny nie odnotowano zdarzeń związanych z zagrożeniem wybuchem pyłu węglowego.

2.3.1.2. Zagrożenie wodne

W 2025 r. w odkrywkowych zakładach górniczych nie wystąpiły niebezpieczne zdarzenia związane z zagrożeniem wodnym.

2.3.1.3. Zagrożenie osuwiskowe

W latach 2021-2025 miało miejsce 17 zdarzeń związanych z zagrożeniem osuwiskowym. W wyniku tych zdarzeń nikt nie uległ wypadkowi.

W 2025 r. odnotowano 5 zdarzeń związanych z zagrożeniem osuwiskowym:

- w dniu 17 lutego w zakładzie górniczym Kopalnia Gnejsu „Doboszowice” w Doboszowicach, doszło do osunięcia skał w południowej skarpie wyrobiska, pomiędzy jego stropem a poziomem +233 m. Osunięcie nastąpiło wzdłuż spękań usytuowanych prostopadle do krawędzi wyrobiska, nie powodując jednak przemieszczenia odspojonego fragmentu skarpy na poziom +233 m. W stropie wyrobiska stwierdzono spękania obejmujące skały nadkładowe na długości około 20 m i szerokości do około 8 m. Wzdłuż pęknięć nastąpiło obniżenie się stropu o około 0,5 m÷1,0 m. Przyczyną zdarzenia była utrata stateczności zbocza, do czego mogły przyczynić prowadzone w tym rejonie roboty strzałowe, budowa geologiczna złoże oraz oddziaływanie warunków meteorologicznych;
- w dniu 27 marca w Odkrywkowym Zakładzie Górniczym „Klucze” w Kluczach, doszło do osunięcia mas ziemnych zwałowiska zlokalizowanego w południowej części zakładu górniczego, w następstwie którego osunięciu i przemieszczeniu w głąb wyrobiska górniczego uległ fragment powierzchni transportowej. Zdarzenie spowodowało uszkodzenia przenośnika taśmowego na długości 26 m. Płaszczyzna poślizgu osuwiska o długości około 25 m powstała prostopadle do osi przenośnika taśmowego, na długości około 40 m przy szczycie oraz około 70 m przy podstawie. Przyczyną zdarzenia było odspojenie się mas humusu składowanych w obrębie wschodniej części zwałowiska Z8 na skutek braku określenia bezpiecznych parametrów nachylenia skarp, nieprawidłowego składowania w jego obrębie materiałów o różnych parametrach geomechanicznych, obciążenia skarpy przenośnikiem taśmowym i okresowo przemieszczającą się koparką, a także niedostosowaniem parametrów zwałowania do warunków zagrożenia wodnego;
- w dniach pomiędzy 18 a 22 kwietnia w odkrywkowym zakładzie górniczym Nordkalk Sp. z o.o. – Kopalnia Wapienia „Ołowianka”, doszło do przemieszczenia się mas nadkładowych w zachodnim rejonie wyrobiska górniczego. Osuwisko swym zasięgiem objęło: skarpe stałą piętra nadkładowego podzielonego na trzy podpiętra wraz z fragmentem wału ziemnego usypanego wzdłuż górnej krawędzi wyrobiska i częścią pasa ochronnego do działki położonej poza granicami obszaru górniczego „Ołowianka-1A”. Łączna powierzchnia osuwiska wyniosła ok. 3 300 m². Zdarzenie nie spowodowało uszkodzenia maszyn, urządzeń i obiektów zakładu górniczego. Przyczyną osuwiska była utrata stateczności piętra nadkładowego spowodowana nasiąknięciem wodami opadowymi piaszczystych utworów nadkładowych przewarstwionych utworami gliniastymi, co spowodowało ich napęcznienie, a tym samym zmianę wytrzymałości na ścinanie;
- w dniu 21 września w odkrywkowym zakładzie górniczym „Raciszyn II” – złoże Raciszyn II doszło do przemieszczenia się mas ziemnych budujących wschodnią skarpe roboczą pierwszego piętra zwałowiska wewnętrznego zlokalizowanego w zachodnim rejonie wyrobiska górniczego. Przemieszczone masy osunęły się w kierunku wschodnim na drogę technologiczną przebiegającą przy stopie zwałowiska i oparły się na wale ziemnym, zabezpieczającym drogę technologiczną od strony wschodniej. Łączna powierzchnia osuwiska wyniosła około 3 300 m². Zdarzenie nie spowodowało uszkodzenia maszyn, urządzeń i obiektów zakładu górniczego. Przyczyną osuwiska była utrata stateczności piętra 1 na szerokości 55 m spowodowana nasiąknięciem wodami opadowymi zezwałowanych utworów glin i okruchów wapienia z gliną, co doprowadziło do obciążenia skarpy i osłabienia parametrów wytrzymałości gruntów na ścinanie. Dodatkowo do utraty stateczności przyczyniło się obciążenie górnej krawędzi skarpy piętra 1 wałem ziemnym, który ograniczył swobodny spływ wód po zboczu zwałowiska oraz przekroczenie dopuszczalnej wysokości skarpy piętra 1;
- w dniu 31 października w odkrywkowym zakładzie górniczym - Kopalnia Bazaltu „Gracze” w Graczach, doszło do reaktywacji osuwiska powstałego w 2022 r. Osuwisko objęło swoim zasięgiem odcinek około 100 m zbocza północnego wyrobiska pola A, o szerokości około 20 m, na całej wysokości nieczynnej skarpy, o wysokości około 103 m. W wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległy: część płyty betonowej oraz zbiorniki wody technologicznej w przeszłości służące do sporządzania pulpy wodno-popiołowej, które zostały wyłączone z użytkowania po zaistnieniu osuwiska powstałego w 2022 r. Przyczyną zdarzenia było przemieszczenie się mas skalnych budujących północne zbocze wyrobiska w polu A, w wyniku naruszenia stanu równowagi w górotworze zaliczonym do II stopnia zagrożenia osuwiskowego, do którego przyczyniła się budowa geologiczna złoże bazaltu wykształconego w formie wylewu z licznymi spękaniem wynikającymi z zaburzeń

tektonicznych w postaci uskoków, umożliwiających infiltrację wód opadowych oraz oddziaływanie czynników atmosferycznych.

Natomiast, w roku 2024 odnotowano 3 zdarzenia związane z zagrożeniem osuwiskowym.

2.3.2. Zagrożenie związane z oberwaniem się skał

W latach 2021-2025 zaistniały trzy zdarzenia związane z oberwaniem się skał. W 2025 r. nie odnotowano zdarzenia związanego z oberwaniem się skał.

2.3.3. Zagrożenie sejsmiczne

W latach 2021-2025 w PGE GiEK S.A. Oddział KWB Bełchatów zarejestrowano ogółem 50 wysokoenergetycznych wstrząsów sejsmicznych. Maksymalna energia rejestrowanych wstrząsów nie przekroczyła rzędu 10^8 J. Zaistniałe wstrząsy nie spowodowały zagrożenia bezpieczeństwa powszechnego, osób przebywających w zakładzie górniczym, ruchu zakładu górniczego ani nie skutkowały uszkodzeniem maszyn i urządzeń.

W 2025 r. w górnictwie odkrywkowym (wyłącznie w KWB Bełchatów) odnotowano 15 wstrząsów sejsmicznych o energiach rzędu od 10^5 J do 10^7 J., natomiast w 2024 r. (wyłącznie w KWB Bełchatów) odnotowano 11 wstrząsów sejsmicznych, w tym jeden wstrząs o maksymalnej energii rzędu 10^8 J.

2.3.4. Zagrożenie gazowe i pożarami

W latach 2021-2025 nie wystąpiły zdarzenia związane z zagrożeniem gazowym, natomiast miało miejsce 14 zdarzeń związanych z zagrożeniem pożarowym. W 2025 r. odnotowano 2 przypadki wystąpienia pożaru:

- w dniu 14 stycznia w zakładzie górniczym Kopalnia Węgla Brunatnego „Turów” doszło do pożaru stacji napędowej segmentowego, przesuwanego przenośnika taśmowego, o długości 1000 m i szerokości taśmy 2000 mm, transportującego nadkład do zwałowarki, pracującej na poziomie zwałowym +190 m. W wyniku pożaru spaleniemu uległ odcinek taśmy przenośnika o długości około 120 m oraz uszkodzone (nadpalone) zostały okładziny bębnow odchylających oraz bębna napędowego wraz z osprzętem przekładni. Uszkodzona została również instalacja elektryczna stacji napędowej. Przyczyną pożaru przenośnika taśmowego było zapalenie się ścierów taśmy powstałych w wyniku tarcia odcinka zerwanego obrzeża taśmy i linek rdzenia taśmy, nawiniętych na czop wału w przestrzeni pomiędzy oprawą łożyska i płaszczyzną bębna napędowego. W wyniku pożaru i prowadzonej akcji pożarowej nikt nie został poszkodowany;
- w dniu 2 kwietnia w zakładzie górniczym Kopalnia Węgla Brunatnego „Turów” doszło do pożaru, w wyniku którego spaleniemu uległy odcinki dolnej i górnej taśmy o długości po ok. 5 m stałego przenośnika taśmowego, transportującego węgiel do elektrowni. Spaleniemu uległy także zabudowane w rozdzielni rozdzielnice niskiego napięcia, skrzynka sterownicza systemu sterowania napędem przenośnika oraz szafy z oporami rozruchowymi. Przyczyną pożaru było zwarcie w instalacji elektrycznej w rozdzielnicy niskiego napięcia 500V lub 400/230V. Zdarzenie nie skutkowało zaistnieniem wypadku.

Porównując dane z analogicznym okresem roku 2024 nastąpił spadek zaistniałych pożarów, gdyż odnotowano w nim 4 pożary.

2.3.5. Zagrożenie związane ze stosowaniem środków strzałowych

W latach 2021-2025 w górnictwie odkrywkowym zaistniało 8 niebezpiecznych zdarzeń związanych ze stosowaniem środków strzałowych, w wyniku których zaistniał jeden wypadek (w 2025 r.) powodujący czasową niezdolność do pracy. W 2025 r. odnotowano dwa niebezpieczne zdarzenia związane ze stosowaniem środków strzałowych.

Zestawienie zdarzeń zaistniałych w latach 2021-2025 w górnictwie odkrywkowym, w związku z zagrożeniami występującymi przy prowadzeniu robót strzałowych, przedstawiono w tabeli 13.

Tabela 13. Zdarzenia w latach 2021-2025 zaistniałe w górnictwie odkrywkowym w związku z zagrożeniami występującymi przy prowadzeniu robót strzałowych

Rok	Zakład górniczy (kopalnia)	Wypadki	Uwagi
2021	---	---	---
2022	Kopalnia Granitu „Chwałków I”	0	zwiększony rozrzut odłamków skalnych
	Zakład górniczy „Tłumaczów-Wschód”	0	zwiększony rozrzut odłamków skalnych
2023	Zakład Górniczy „Mucharz”	0	zwiększony rozrzut odłamków skalnych
	Zakład Górniczy „Kujawy”	0	zwiększony rozrzut odłamków skalnych
2024	Zakład Górniczy „Kujawy”	0	zwiększony rozrzut odłamków skalnych
	Kopalnia „Skała I”	0	zwiększony rozrzut odłamków skalnych
2025	Kopalnia i Prażalnia Dolomitu „Żelatowa”	0	zwiększony rozrzut odłamków skalnych
	Kopalnia Dolomitu „Ujków Stary”	1	uderzenie odłamkami skalnymi pracownika przebywającego wewnątrz strefy rozrzutu w trakcie wykonywania robót strzałowych

2.3.6. Zagrożenia techniczne od maszyn i urządzeń oraz awarie

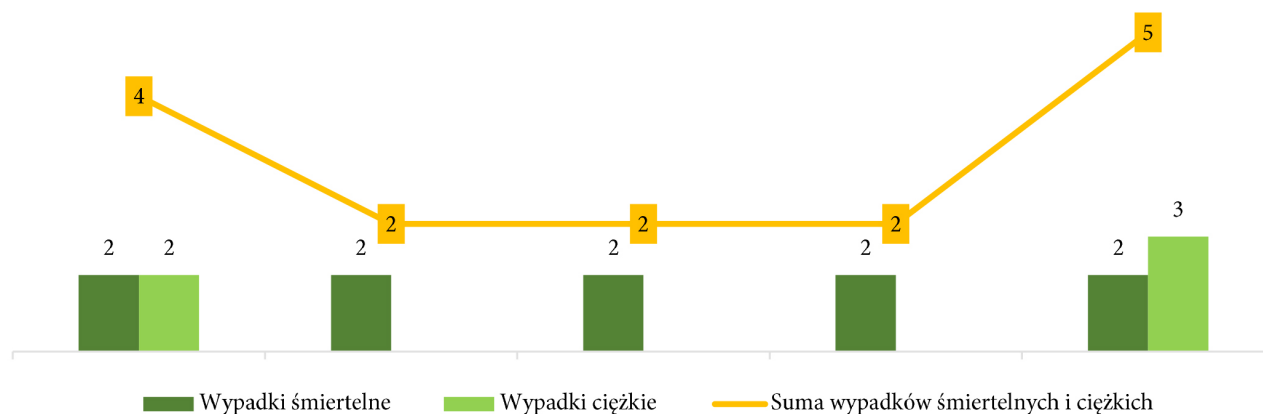
W latach 2021-2025 w związku z zagrożeniami technicznymi w górnictwie odkrywkowym zaistniało 10 wypadków śmiertelnych i 5 wypadków ciężkich.

W 2025 r. w wyniku niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń zaistniały dwa wypadki śmiertelne i trzy wypadki ciężkie wobec dwóch wypadków śmiertelnych zaistniałych w 2024 r.

W 2025 r. w górnictwie odkrywkowym nie odnotowano awarii.

W latach 2021-2025 w górnictwie odkrywkowym zaistniały 2 wypadki związane z eksploatacją instalacji elektrycznych:

- w dniu 13.09.2021 r. pracownik doznał porażenia prądem elektrycznym o napięciu 230V;
- w dniu 23.07.2024 r. pracownik został porażony prądem o napięciu 380V. W dniu 18.08.2024 r. nastąpił jego zgon.

Wykres 26. Liczba wypadków śmiertelnych i ciężkich związanych z eksploatacją maszyn i urządzeń w odkrywkowych zakładach górniczych w latach 2021-2025

2.4. Zagrożenia w górnictwie otworowym oraz wiertnictwie

Do zagrożeń naturalnych występujących w górnictwie otworowym i w wiertnictwie zalicza się zagrożenie erupcyjne i siarkowodorowe. Poza zagrożeniami naturalnymi, występują inne zagrożenia, stwarzające niebezpieczeństwo dla zdrowia pracowników i ruchu zakładu górniczego. Wśród nich można wyróżnić takie zagrożenia jak: pożarowe, wybuchem, związane ze stosowaniem środków strzałowych i materiałów promieniotwórczych, atmosferą niezdatną do oddychania, zapadliskami, emisją i migracją węglowodorów, związane z podziemnym magazynowaniem substancji, poszukiwaniem, rozpoznawaniem i eksploatacją węglowodorów na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Wpływ na bezpieczeństwo pracy mają również awarie wiertnicze i zagrożenia związane z używaniem maszyn oraz urządzeń energomechanicznych.

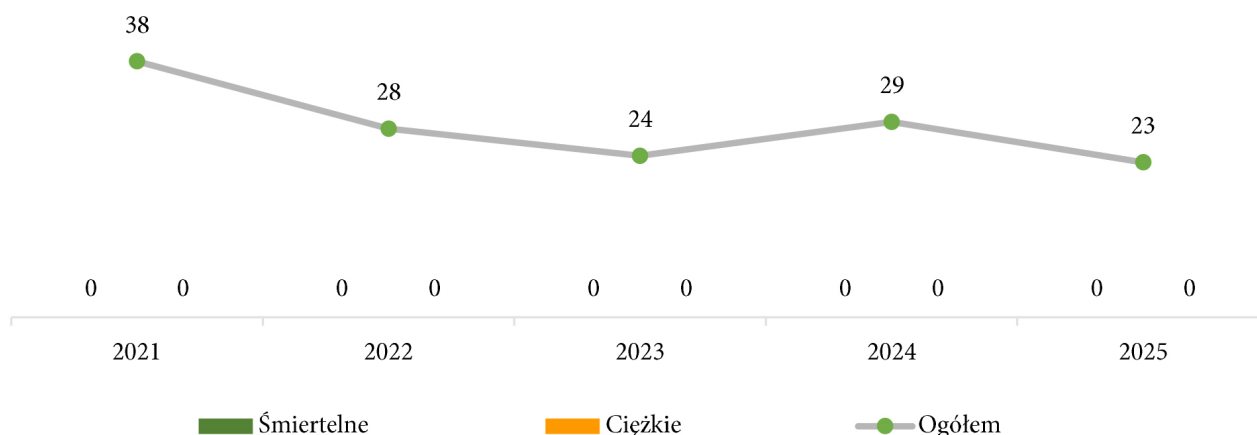
W Polsce funkcjonuje obecnie 9 zakładów górniczych eksploatujących węglowodory. Dwa główne ośrodki eksploatacji ropy naftowej i gazu ziemnego na terenie kraju to ORLEN S.A. Oddział Upstream Polska w Sanoku i ORLEN S.A. Oddział Upstream Polska w Zielonej Górze, które w 50 kopalniach prowadzą eksploatację ropy naftowej i gazu ziemnego. W listopadzie 2022 roku, w ramach procesu konsolidacji sektora paliwowo-energetycznego, spółka PGNiG S.A. została połączona z Grupą PKN ORLEN. W następstwie fuzji obu podmiotów, wszystkie koncesje na działalność regulowaną ustawą Pgg, udzielone przez ministra właściwego do spraw środowiska na rzecz PGNiG S.A. przeszły na spółkę PKN ORLEN S.A. W lipcu 2023 r. nastąpiła zmiana nazwy firmy na ORLEN S.A.

Na terenie kraju obecnie funkcjonują 217 zakładów wykonujące roboty geologiczne techniką wiertniczą, których działalność podlega nadzorowi i kontroli przez urzędy górnicze. Wymienione zakłady prowadzą prace w zakresie: poszukiwania lub rozpoznawania złóż węglowodorów, poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin innych niż węglowodory, wód podziemnych będących kopalinami oraz pozostałych wód podziemnych, wykorzystania ciepła Ziemi oraz innych wierceń geotechnicznych.

Eksploatację węglowodorów na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi spółka ORLEN Petrobaltic S.A., należąca do Grupy ORLEN wraz ze spółką zależną B8, tworząc dwa zakłady górnicze na złożu B3 oraz na obszarze złoża B8. Spółka ORLEN Petrobaltic jako jedyne polskie przedsiębiorstwo górnicze zajmuje się poszukiwaniem i eksploatacją złóż ropy naftowej i gazu ziemnego na polskim szelfie Morza Bałtyckiego oraz kompleksową obsługą logistyczną offshore, obsługą badań morza oraz zarządzaniem flotą. Majątek produkcyjny grupy kapitałowej tworzy pięć platform (w tym bezzałogowa platforma PG-1 i jedna wiertnicza Petro Giant), wieżodaniowe holowniki, statki dozоровe i ratownicze, tankowce oraz baza lądowa z nabrzeżem przeładunkowym.

W listopadzie 2024 r. spółka CEP Central European Petroleum Sp. z o.o. rozpoczęła wiercenie otworu rozpoznawczego Wolin East 1 na koncesji „Wolin”. Wiercenie zakończono w lutym 2025 r.

W 2025 r. w górnictwie otworowym oraz w zakładach wykonujących roboty geologiczne nie zaistniał wypadek śmiertelny oraz ciężki. Odnotowano łącznie 23 wypadki powodujące czasową niezdolność do pracy, w tym dwa na platformach realizujących zadania na obszarach morskich RP.

Wykres 27. Liczba wypadków śmiertelnych i ciężkich w górnictwie otworowym oraz zakładach wykonujących roboty geologiczne w latach 2021-2025

2.4.1. Zagrożenia naturalne – erupcyjne oraz siarkowodorowe

Zagrożenie erupcyjne to możliwość niekontrolowanego przypływu płynu złożowego do otworu wiertniczego, spowodowanego naruszeniem równowagi pomiędzy ciśnieniem złożowym, a ciśnieniem hydrostatycznym (denym) słupa płuczki wiertniczej.

W latach 2021-2025 nie odnotowano wystąpienia erupcji płynu złożowego.

Zagrożenie siarkowodorowe, rozumiane jako możliwość wypływu siarkowodoru z wierconego otworu (w trakcie erupcji otwartej), w górnictwie ropy naftowej i gazu ziemnego występuje w szczególności na obszarze Monokliny Przedsudeckiej oraz Niziu Polskiego w czasie przewiercania utworów dolomitu głównego oraz permu. Spękane złoża dolomitu zawierają płyn złożowy, w którym stężenie siarkowodoru dochodzi do 18%. W miarę postępu eksploatacji i spadków gradientu ciśnienia złożowego zagrożenie to ulega sukcesywnemu zmniejszaniu.

W 2025 r. nie odnotowano zdarzeń związanych z występowaniem zagrożenia siarkowodorowego.

2.4.2. Zagrożenia pożarowe i wybuchem

Zagrożenie pożarowe występuje w kopalniach ropy naftowej i gazu ziemnego oraz w trakcie dowiercania i przewiercania złóż węglowodorów, gdzie w wyniku stosowanej techniki i technologii wykonywania prac istnieje możliwość zapalenia się nagromadzonych substancji łatwopalnych, w tym ropy naftowej i gazu ziemnego.

W roku 2025 odnotowano pożar egzogeniczny zaistniały w wiacie magazynowej, na terenie Ośrodka Centralnego Technologiczno-Administracyjnego Podziemnego Magazynu Gazu Husów.

W latach 2021-2025 w górnictwie otworowym i wiertnictwie nie odnotowano wystąpienia wybuchu.

2.4.3. Awarie

W latach 2021-2025 w górnictwie otworowym i w wiertnictwie zaistniały dwie awarie. Awarie w tym okresie dotyczyły zerwania liny wielokrążkowej oraz niekontrolowanego upadku elewatora z zestawem rur.

W roku 2025 w górnictwie otworowym i wiertnictwie odnotowano jedną awarię maszynową, która dotyczyła niekontrolowanego upadku elewatora z zestawem rur, zawiesi elewatorowych oraz górnego napędu Top Drive i uderzenia w pneumatyczny klinowy elewator na stole wiertniczym urządzenia wiertniczego typu IRI-IDECO ED 1200 w czasie rurowania otworu eksploatacyjnego Barnówko 23K, analogicznie jak w 2024 roku.

3. Wpływ działalności górniczej na bezpieczeństwo powszechne

3.1. Zagrożenia szkodami spowodowanymi ruchem zakładów górniczych

Prowadzona przez przedsiębiorców górniczych eksploatacja kopalni, w szczególności metodą podziemną, skutkuje ujawnianiem się jej wpływów na powierzchnię i obiekty budowlane. Wpływy te charakteryzuje zróżnicowana wielkość oraz zasięg oddziaływania, w zależności od cech górotworu zalegającego nad wybieranym złożem oraz charakterystyki dokonanej wcześniej i prowadzonej nadal eksploatacji. Ujawnianie się wpływów eksploatacji przejawia się w postaci: oddziaływań dynamicznych – wstrząsów górotworu oraz deformacji ciągłych, deformacji nieciągłych i zmian stosunków wodnych.

Przedsiębiorca jest obowiązany do prowadzenia ruchu zakładu górniczego w sposób zgodny z przepisami prawa, w szczególności na podstawie planu ruchu zakładu górniczego, z zapewnieniem zachowania bezpieczeństwa powszechnego, ochrony elementów środowiska oraz ochrony obiektów budowlanych. Przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, ochrony elementów środowiska, ochrony obiektów budowla-

nych, zapobiegania szkodom i ich naprawy są ujmowane przez przedsiębiorców górniczych w planach ruchu sporządzanych na podstawie art. 108 Pgg oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych (Dz. U. z 2017r., poz. 2293, z późn. zm.).

W 2025 r. egzekwowano od przedsiębiorców górnictwa podziemnego wykonanie zaleceń określonych w „Wytucznych w zakresie minimalnych wymagań treści planów ruchu podziemnych zakładów górniczych w aspekcie ochrony powierzchni”. W trakcie kontroli w kopalniach węgla kamiennego sprawdzano zakres wykonywanych pomiarów geodezyjnych powierzchni w granicach terenu górniczego oraz zgodność mierzonych wskaźników deformacji z prognozami wpływów przedstawionymi w planach ruchu podziemnych zakładów górniczych.

W roku 2025 pracownicy WUG przeprowadzili ww. zakresie kontrole w 7 podziemnych kopalniach węgla kamiennego: 2 zakładach PGG S.A. (Oddział KWK Staszic-Wujek Ruch Murcki - Staszic i Oddział KWK Mysłowice-Wesoła), 1 zakładzie JSW S.A. (KWK Budryk), 2 zakładach PKW S.A. (ZG Janina i ZG Sobieski), oraz Węglokoks Kraj S.A. KWK Bobrek i PG „SILESIA” Sp. z o.o. w restrukturyzacji.

W trakcie kontroli sprawdzono zakres wykonywanych pomiarów geodezyjnych powierzchni w granicach terenu górniczego (projekty obserwacji), oraz zgodność mierzonych wskaźników deformacji z prognozami wpływów przedstawionymi w planie ruchu kopalń. W kontrolowanych zakładach górniczych, nie stwierdzono przekroczenia prognoz deformacji ciągłych opisanych w planie ruchu.

Kontrola w zakresie monitoringu oddziaływań dynamicznych – drgań gruntu generowanych wstrząsami górnymi, w kontrolowanych zakładach górniczych, wykazała że rejestrowane wartości parametrów drgań gruntu nie przekraczały prognoz opisanych w planach ruchu.

Kontrola zakresu udzielanych przez kontrolowane zakłady górnicze na wniosek inwestorów, informacji o warunkach geologiczno-górnich, wykazała iż informacje zawierają: prognozowane kategorie terenu górniczego, oraz wielkości prognozowanych przyspieszeń drgań gruntu, a także informacje dodatkowe tj. zmiany stosunków wodnych, występowanie rejonów płytkiej eksploatacji, deformacji nieciągłych itp.

W 2025 r. przeprowadzona została kontrola w Kopalni Soli Kłodawa S.A. w Kłodawie w związku wystąpieniem w dniu 20 sierpnia niebezpiecznego zdarzenia polegającego na wypływie ługu solnego, w trakcie wiercenia dołowego otworu badawczo-geologicznego. Zbadano rozwiązania techniczno-organizacyjne zastosowane przez przedsiębiorcę w zakresie likwidacji zagrożenia wodnego, w tym samego otworu, stwierdzając ich prawidłowość. Skontrolowano ponadto działania podjęte przez KS Kłodawa S.A. wynikające z wniosków, ze zleconej przez Wyższy Urząd Górniczy ekspertyzy „Ocena zagrożenia wodnego oraz warunków geotechnicznych w Kopalni Soli Kłodawa S.A. w aspekcie zachowania bezpieczeństwa publicznego oraz bezpiecznego prowadzenia ruchu zakładu górniczego” wykonanej w 2011 roku. Stwierdzono, że kopalnia od czasu wykonania ekspertyzy przeszła znaczący rozwój organizacyjny, formalnoprawny i techniczny i w ramach zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa powszechnego i bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, prowadzi m. in. monitoring geodezyjny, obejmujący pomiary konwergencji wyrobisk, pomiary przemieszczeń pionowych, zarówno na najwyższych, jak i sukcesywnie udostępnianych poziomach eksploatacyjnych oraz pomiary niwelacyjne wysokości reperów na powierzchni terenu. W porównaniu z rokiem 2011 zakres i liczba obserwacji zostały znacząco rozszerzone, a sieć punktów kontrolnych jest konsekwentnie rozwijana wraz z postępem eksploatacji, szczególnie w zakresie obserwacji deformacji półki stropowej.

WUG monitoruje działalność górnich w granicach filarów ochronnych i terenów chronionych z uwagi na ich szczególny charakter. Corocznie opracowywane są raporty ujmujące kierunki zmian w zakresie wydobywania węgla kamiennego i rud miedzi. W zależności od rodzaju eksploatowanej kopaliny wydobywanie z filarów ochronnych w 2024 roku wyniosło:

- dla węgla kamiennego 5,05 mln ton, z czego z zastosowaniem podsadzki hydraulicznej 0,06 mln ton;
- dla rud miedzi 1,67 mln ton, z czego z zastosowaniem podsadzki hydraulicznej 0,77 mln ton.

Z opracowanego w 2025 r. raportu, dotyczącego zakresu eksploatacji górnich w 2024 r., wynika, że wydobywanie węgla kamiennego z zastosowaniem podsadzki hydraulicznej wyniosło jedynie 0,28 mln ton, co stanowi 0,7% wydobywania ogólnego. Od szeregu lat kopalnie węgla kamiennego prowadzą doszczelnianie zrobów zawałowych mieszaninami wodno-pyłowymi. Jest ono realizowane głównie w ramach profilaktyki przeciwpożarowej i jedynie w niewielkim stopniu może mieć znaczenie dla ograniczania wyżej wymienionych wpływów. Jak pokazuje praktyka, pustki w gruzowisku zawałowym wypełniane są w zakresie od 10% do 50%. Tego rodzaju zabiegi być może miałyby większe znaczenie przy większych ilościach mieszanin wprowadzonych do zrobów. Ilość odpadów uło-

kowanych w podziemnych wyrobiskach górniczych w 2024 r. wyniosła około 0,52 mln ton, praktycznie tyle samo, co w roku 2023 r.

W górnictwie rud miedzi największy udział w wydobywaniu z filarów, podobnie zresztą jak w latach ubiegłych, miało wydobywanie z filarów ustanowionych dla miast i osiedli, osiągając wielkość 1,15 mln ton (w 2023 roku – 1,06 mln ton). W dalszej kolejności z filarów dla szybów i innych obiektów przemysłowych 0,46 mln ton (w 2023 roku – 0,22 mln ton) oraz dla stawów osadowych 0,07 mln ton (w roku 2023 – 0,01 mln ton). W powyższym zakresie niezmiennie produkuje O/ZG „Lubin”, gdzie eksploatacja prowadzona jest w granicach filarów ochronnych ustanowionych dla miasta Lubina oraz stawu osadowego Gilów.

Od wielu lat kopalnie prowadzą doszczelnianie zrobów zawałowych mieszaninami wodno-pyłowymi. Jest ono realizowane głównie w ramach profilaktyki przeciwpożarowej i jedynie w niewielkim stopniu może mieć znaczenie dla ograniczania wyżej wymienionych wpływów. Jak pokazuje praktyka, pustki w gruzowisku zawałowym wypełniane są w zakresie od 10 do 50%. Tego rodzaju zabiegi być może miałyby większe znaczenie przy większych ilościach mieszanin wprowadzonych do zrobów. Ilość odpadów ulokowanych w podziemnych wyrobiskach górniczych w 2024 r. wyniosła, podobnie jak rok wcześniej około 0,2 mln ton.

3.2. Katastrofy budowlane

W 2025 r. w obrębie właściwości rzeczowej organów nadzoru górniczego odnotowano jedno zdarzenie o charakterze katastrofy budowlanej, która swoim zasięgiem objęła kilka obiektów budowlanych. Katastrofa miała miejsce w JSW S.A. KWK „Budryk” w Ornontowicach w dniu 27 listopada, gdzie podczas napełniania zbiornika węgla surowego, z dotychczas nieustalonych przyczyn doszło do jego rozerwania i zawalenia. Ponadto zawaleniu uległy podpory i przęsła pomostu przenośników taśmowych nadawy węgla surowego oraz podpory i przęsła pomostu przenośników taśmowych odstawy kamienia. Na dzień sporządzenia niniejszego opracowania badania przyczyn i okoliczności tego zdarzenia prowadzone przez dyrektora OUG w Rybniku nie zostały jeszcze ukończone.

W sferze bezpiecznego prowadzenia ruchu zakładu górniczego niebagatelną rolę odgrywają działania nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa. Są one realizowane w szczególności poprzez kontrole utrzymania istniejących obiektów budowlanych zakładu górniczego i odpowiednie reagowanie w przypadkach stwierdzenia nieprawidłowości. W 2025 r., pracownicy inspekcyjno-techniczni ds. budowlanych organów I i II instancji dokonali w tym zakresie ponad 400 kontroli, których przedmiotem było blisko 2,1 tys. obiektów budowlanych. Ponadto organy I instancji przeprowadziły ponad 160 kontroli robót budowlanych.

W wyniku kontroli, w oparciu o przepisy Prawa budowlanego oraz Pgg, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa użytkowania obiektów i właściwego prowadzenia robót budowlanych wydano przeszło 70 decyzji nadzorczych.

4. Zlikwidowane podziemne zakłady górnicze prowadzące działalność turystyczną leczniczą i rekreacyjną

Nadzorem urzędów górniczych, według stanu na dzień 31 grudnia 2025 r., objętych było 15 podziemnych tras turystycznych:

- OUG w Katowicach nadzorował Muzeum Górnictwa Węglowego – ZKWK „GUIDO” w Zabrze oraz Zabytkową Kopalnię Srebra i Sztolnię Czarnego Pstrąga w Tarnowskich Górach;
- OUG w Kielcach nadzorował podziemne trasy turystyczne: „Groty Nagórzyckie” w Tomaszowie Mazowieckim oraz Muzeum Archeologiczne i Rezerwat „Krzemionki” w gminie Bodzechów;
- OUG w Krakowie nadzorował kopalnie soli „Bochnia” Sp. z o.o. oraz „Wieliczka” S.A.;
- OUG we Wrocławiu nadzorował podziemne trasy turystyczne: Stara Kopalnia Złota w Złotym Stoku, Stara Kopalnia Niklu w Szklarach, Stara Kopalnia Ołowiu i Srebra „Nowy Filip” w Lutyni, Stara Kopalnia Uranu w Kletnie, Stara Kopalnia Węgla w Nowej Rudzie, Stara Kopalnia Węgla Kamiennego „Julia” w Wałbrzychu, Podziemna Trasa Turystyczna Sztolnie Kowary w Kowarach, Stara Kopalnia „Podgórze” w Kowarach, Stara Kopalnia Magnezytu „Sobótka” w Sobótce.

5. Zagrożenia przy drążeniu tuneli

Nadzorem urzędów górniczych, według stanu na dzień 31 grudnia 2025 r., objęte były 2 zakłady wykonujące drążenie tuneli:

- OUG w Krakowie nadzorował drążenie tunelu T10 kolejowego i ewakuacyjnego na odcinku LK 104 D Limanowa - bocznica Klęczany. Drążenie tunelu T-10 (ewakuacyjnego) rozpoczęto w dniu 31.03.2025 r., natomiast tunelu T-10 (kolejowego) w dniu 20.06.2025 r. Na dzień 31.12.2025 r. tunel T-10 (ewakuacyjny) osiągnął wybieg 2 614 m, a tunel T-10 (kolejowy) 1 713 m;
- OUG w Krośnie nadzorował drążenie tunelu T1 z zastosowaniem techniki górniczej stanowiącego część drogi ekspresowej S19 na odcinku od węzła „Rzeszów Południe” (bez węzła) do węzła „Babica” (z węzłem). W 2025 roku kontynuowano drążenie drążenia nitki T1.2 tunelu T1, a przebicie tunelu nastąpiło 10 grudnia 2025 r.

Drążenie ww. tuneli prowadzone jest maszynami TBM w trybie ciągłym, w celu utrzymania stabilności górotworu i tempa prac. Maszyny TBM jednocześnie urabiają skałę, transportują urobek na powierzchnię oraz montują betonowe segmenty obudowy tunelu.

5.1. Zagrożenia naturalne

5.1.1. Zagrożenie metanowe

Tunel T1 – w ciągu drogi ekspresowej S19 uzyskując ok. 600m postępu drążonej nitki tunelu T1 prowadzone w polu metanowym aż do jego zakończenia.

Na podstawie badań i opinii rzeczoznawcy dokonano zaliczenia przestrzeni (tunelu), części złoże-górotworu do I kategorii zagrożenia metanowego w pokładach rud metali nieżelaznych, a także zaliczenia tunelu do niezagrożonych wybuchem metanu, stanowiącym pomieszczenie ze stopniem „a” pod kątem niebezpieczeństwa wybuchu metanu na całej jego długości.

W drążonym tunelu prowadzono monitoring metanowy oraz profilaktykę metanową polegającą między innymi na: monitorowaniu zagrożenia przez zabudowane czujniki metanometrii automatycznej wyłączające spod napięcia urządzenia elektryczne zgodnie z zakresem wyłączeń, zabudowaniu pomocniczych urządzeń wentylacyjnych wykorzystujących sprężone powietrze, prowadzeniu kontroli metanu zgodnie z ustaleniami Kierownika Ruchu Zakładu.

Podczas drążenia nitki T1.2 tunelu T1 wystąpiło w sumie 11 przekroczeń dopuszczalnych stężeń metanu. Wielkość tych przekroczeń mieściła się w przedziale od 0,5% - 1,0% CH₄.

Wszystkie wzrosty i przekroczenia dopuszczalnych stężeń metanu wystąpiły podczas prowadzonych procesów technologicznych związanych z drążeniem tunelu oraz przewietrzaniem komory roboczej przed prowadzonymi interwencjami w warunkach atmosferycznych.

Tunel T10 (kolejowy i ewakuacyjny) na odcinku LK 104 D - Limanowa - bocznica Klęczany.

Od początku drążenia tunelu T-10 w 2025 r. zarejestrowano łącznie 50 przekroczeń dopuszczalnych stężeń metanu. Wielkość tych przekroczeń mieściła się w przedziale od 0,5% do 5,92% CH₄ (maksymalne stężenie zarejestrowane zostało podczas zabudowy elementów obudowy tubingowej w dniu 02.11.2025 r.).

Powołany w dniu 3.11.2025 r. przez Kierownika Ruchu Zakładu nadzwyczajny Zespół ds. zagrożenia metanowego, w składzie poszerzonym o rzeczoznawcę oraz przedstawicieli wykonawcy, który po omówieniu wszystkich zaistniałych zdarzeń, działania metanometrii automatycznej i systemu wentylacji zarekomendował między innymi:

- opracować przez rzeczoznawcę opinii w zakresie ustanowienia kategorii zagrożenia metanowego, uwzględniając uregulowania prawne odpowiednio dla zakładów górniczych wydobywających rudy metali nieżelaznych;

- do czasu uzyskania powyższej opinii i potencjalnego ustanowienia kategorii zagrożenia metanowego zgodnie z przepisami, roboty na odcinku tunelu ewakuacyjnego w km 1+750 do 1+100 na prowadzić zasadach I kategorii zagrożenia metanowego odpowiednio dla zakładów górniczych wydobywających rudy metali nieżelaznych.

Kierownik Ruchu Zakładu w dniu 3.11.2025 r. wprowadził rygory prowadzenia tunelu T10 (ewakuacyjny) w warunkach I kategorii zagrożenia metanowego, odpowiednio dla zakładów górniczych wydobywających rudy metali nieżelaznych.

5.1.2. Zagrożenie wodne

Tunel T1 – w ciągu drogi ekspresowej S19.

Na podstawie rozpoznania górotworu, analizy warunków hydrogeologicznych, wysokości zwierciadła wód nad spągiem tunelu oraz charakteru zawodnienia stwierdzono, że przewidywane zagrożenie wodne może pochodzić ze strony wód podziemnych związanych z utworami fliszowymi.

Według prognoz, dopływ wody do otwartej przestrzeni dla podstrefy obliczeniowej w wariantcie I wynosi od 0,001 do 7,07 m³/min natomiast dla wariantu II wynosi od 0,001 do 9,0 m³/min.

W trakcie drążenia, nie zaobserwowano dopływu wód pochodzenia naturalnego do przestrzeni tunelu objętej granicami ruchu zakładu.

W przeprowadzonych 11 profilowaniach masywu skalnego na wydrążonym odcinku tunelu (0 - 2019 mb) wykonano obserwacje hydrogeologiczne. Wewnątrz przestrzeni roboczej podczas postojów nie zauważono znaczących wpływów wód pomimo utrzymywania lustra wody w studniach na określonym poziomie powyżej stropu tunelu. Dopływ wód widoczny w przestrzeni tarczy wynosił chronologicznie (kolejne odsłony masywu): ok. 2,0 l/min (2,88 m³/dobę); ok. 3,0 l/min (4,32 m³/dobę); < 0,5 l/min (0,72 m³/dobę); < 0,5 l/min (0,72 m³/dobę); ok. 100,0 l/min (144 m³/dobę); < 0,5 l/min (0,72 m³/dobę); < 0,5 l/min (0,72 m³/dobę); masyw suchy; masyw suchy; masyw wilgotny; masyw wilgotny.

Sytuację hydrogeologiczną w nitce tunelu oraz na powierzchni na bieżąco obserwowała i analizowała służba geologiczna i hydrogeologiczna. Kompleksowo stan zagrożeń wodnych jest analizowana również na odbywających się cyklicznie (co miesiąc) posiedzeniach Zespołu ds. Zagrożeń Naturalnych.

Tunel T10 (kolejowy i ewakuacyjny) na odcinku LK 104 D - Limanowa - bocznica Klęczany.

Stan zagrożenia wodnego monitorowano zgodnie z założeniami przyjętymi w „Planie monitoringu” tzn. prowadzono cykliczne, systematyczne pomiary zwierciadła wód podziemnych w piezometrach, wykonywano badania fizykochemiczne wód podziemnych próbek wody pobieranych z piezometrów. Wyniki powyższych badań na bieżąco analizowane. Służba geologiczna prowadziła ciągłe obserwacje stanu zawodnienia, zawilgocenia wyrobisk tunelowych.

5.2. Zagrożenia techniczne od maszyn i urządzeń

Podczas drążenia tuneli tarczami TBM wykorzystywane maszyny i urządzenia generują bardzo specyficzne zagrożenia techniczne wynikające z pracy ogromnych, zautomatyzowanych i wielosystemowych urządzeń.

W 2025 r. w wyniku niewłaściwej eksploatacji maszyn i urządzeń zaistniał 1 wypadek ciężki w zakładzie prowadzącym drążenie tunelu T1 w miejscowości Babica, należącym do przedsiębiorcy Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w Warszawie.

W roku 2025 w zakładach prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg tj. wykonujących drążenie tuneli nie odnotowano awarii stwarzających stan zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego lub dla ruchu zakładu.

6. Redukcja emisji metanu w sektorze energetycznym

6.1. Monitorowanie i raportowanie w sektorze węgla

Zgodnie z art. 20 pkt 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego I Rady (UE) 2024/1787 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/942 operatorzy kopalń i operatorzy stacji odmetanowania do dnia 5 sierpnia 2025 r., a następnie do 31 maja każdego roku przedkładają właściwym organom raport zawierający dane dotyczące rocznej emisji metanu na poziomie źródła obejmujący ostatni dostępny okres roku kalendarzowego.

Według danych podanych w raportach do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego (organ właściwy) przez polskich producentów węgla kamiennego emisja metanu w 2024 r. była prowadzona z 47 szybów wentylacyjnych i wyniosła 308 118 ton. Na tą wartość emisji składają się emisje metanu z kopalń silnie metanowych Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. (157 63 ton, tj. 51,0%), Polskiej Grupy Górniczej S.A. (115 445 ton, tj. 37,5%), Południowego Koncernu Węglowego S.A. (26 519 ton, tj. 8,6%) oraz PG „SILESIA” Sp. z o.o. (8 891 ton, tj. 2,9%). Do grupy kopalń, które w 2024 r. emitowały najwięcej metanu z szybów wentylacyjnych należą: KWK „Borynia-Zofiówka” (46 395 ton), KWK „Knurów-Szczygłowice” (43 728 ton), KWK „Pniówek” (38 969 ton) oraz KWK ROW (36 966 ton).

Zgodnie z postanowieniami art. 22 rozporządzenia (UE) 2024/1787 z dniem 1 stycznia 2027 r. w zakresie obowiązku stosowania środków ograniczających emisję metanu wejdzie w życie zakaz uwalniania metanu do atmosfery z szybów wentylacyjnych w kopalniach węgla emitujących ponad 5 ton metanu na 1000 ton wydobytego węgla, innych niż kopalnie węgla koksowego, który z dniem 1 stycznia 2031 r. ma zostać ograniczony do 3 ton metanu na 1000 ton wydobytego węgla. Jednak, co bardzo istotne powyższe zakazy nie dotyczą sytuacji awaryjnych, a podjęte środki ograniczające emisję metanu nie mogą prowadzić do pogorszenia bezpieczeństwa pracowników. Rozporządzenie precyzuje, że progi te stosuje się rocznie na kopalnię oraz na operatora, jeżeli jeden podmiot prowadzi kilka kopalń węgla. W przypadku polskiego górnictwa węgla powyższe rygory dotyczą tylko operatorów, takich jak Polska Grupa Górnicza S.A., Południowy Koncern Węglowy S.A. oraz PG „SILESIA” Sp. z o.o., gdyż kopalnie Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. należą do grupy kopalń węgla koksowego. Operatorzy kopalń w raportach przesłanych do właściwego organu przedstawili między innymi dane na temat wielkości uwolnionego do atmosfery metanu z poszczególnych szybów wentylacyjnych oraz ilość wydobytego węgla przez daną kopalnię węgla. Dane te pozwoliły na obliczenie wysokości współczynnika emisji metanu z szybów wentylacyjnych (tj. wielkość emisji metanu na 1 000 ton wydobytego węgla) przypadającego na daną kopalnię oraz na operatora (Tabela 14).

Tabela 14. Emisja metanu na poziomie źródła w czynnych podziemnych kopalniach węgla za rok 2024 (współczynnik emisji)

Nazwa operatora	Liczba szybów wydechowych [sztuk]	Wydobycie węgla surowego [mln ton]	Emisja metanu [tys. ton]	Współczynnik emisji metanu [ton CH ₄ /1000 t wydobywania]
Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.	13	23,449	157,263	6,7066
Polska Grupa Górnicza S.A.	27	23,090	115,445	4,9997
Południowy Koncern Węglowy S.A.	2	6,151	26,519	4,3112
PG „SILESIA” Sp. z o.o.	2	1,622	8,891	5,4830
Lubelski Węgiel „Bogdanka” S.A.	3	12,049	-	-

Według danych podanych w raportach do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego (organ właściwy) przez polskich producentów węgla kamiennego łączna ilość metanu przesłana przez kopalniane systemy odmetanowania w 2024 r. wyniosła 197 728 ton, a ilość metanu uwolnionego do atmosfery ze stacji odmetanowania wyniosła 55 424 ton. Na tą wartość składają się emisje metanu Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. (38 585 ton, tj. 69,6%), Polskiej Grupy Górniczej S.A. (15 365 ton, tj. 27,7%), Południowego Koncernu Węglowego S.A. (433 ton, tj. 0,8%) oraz PG „SILESIA” Sp. z o.o. (1 041 ton, tj. 1,9%).

Średnie wykorzystanie wychwyconego metanu wyniosło 75,3%. (Tabela 15).

Tabela 15. Emisje metanu ze stacji odmetanowania w czynnych podziemnych kopalniach węgla za rok 2024

Nazwa operatora	Liczba stacji odmetanowania [sztuk]	Ilość metanu		Wykorzystanie wychwyconego metanu [%]
		przesłana przez kopalniany system odmetanowania [tys. ton]	uwolnionego do atmosfery [tys. ton]	
Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.	7	104,048	38,585	62,92
Polska Grupa Górnicza S.A.	9	57,242	15,365	73,16
Południowy Koncern Węglowy S.A.	1	26,281	0,433	98,35
PG "SILESIA" Sp. z o.o.	1	10,157	1,041	89,75

W przypadku odkrywkowych kopalń węgla operatorzy kopalń stosują współczynniki emisji metanu z kopalń węgla specyficzne dla danych złóż w celu kwantyfikacji emisji metanu pochodzących z działalności wydobywczej. Operatorzy kopalń ustalają te współczynniki emisji co kwartał, zgodnie z odpowiednimi normami naukowymi, uwzględniając emisję metanu z otaczających warstw. (Tabela 16).

Tabela 16. Emisja metanu na poziomie źródła w czynnych kopalniach odkrywkowych za rok 2024 (współczynnik emisji)

Nazwa operatora	Nazwa kopalni węgla	Nazwa złoża	Wydobycie węgla [ton]	Emisja metanu		Średni całkowity współczynnik emisji [m ³ / ton]
				[m ³]	[ton]	
Polska Grupa Energetyczna Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A.	Oddział Kopalnia Węgla Brunatnego „BEŁCHATÓW”	Pole Bełchatów	2 230 777	1 178	0,845	0,000528
		Pole Szczerców	29 547 693	15 601	11,186	
	Oddział Kopalnia Węgla Brunatnego „TURÓW”	Pole Turów	7 241 727	-	29,600	0,0061
Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin S.A.	PAK Kopalnia Węgla Brunatnego „KONIN”		938 270	W 2024 r. nie wykonywano pomiarów emisji metanu.		-

Zgodnie z postanowieniami art. 23 rozporządzenia (UE) 2024/1787 od dnia 1 stycznia 2025 r. operatorzy stacji odmetanowania zostali zobowiązani do powiadamiania właściwego organu o wszystkich zdarzeniach związanych z uwalnianiem metanu do atmosfery - o liczbie przypadków uwalniania metanu do atmosfery, ilości uwolnionego metanu oraz o następujących przyczynach takich zdarzeń:

- (A) - okresowy nadmiar ujmowanego gazu w stosunku do możliwości zagospodarowania z powodu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa robót górniczych, łącznie z niedotrzymaniem parametrów ujmowanego gazu (koncentracji metanu) wymaganych dla prawidłowej i bezpiecznej pracy urządzeń do produkcji energii elektrycznej;
- (B) - występowanie awarii instalacji do produkcji energii elektrycznej, ich postojami technologicznymi i serwisowymi oraz postojami stacji odmetanowania;
- (C) - brak odbioru gazu przez odbiorców kupujących gaz.

Według danych podanych w raportach do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego (organ właściwy) przez polskich producentów węgla kamiennego w 2025 r. zgłoszono łącznie 1120 zdarzeń uwalniania metanu do atmosfery. Sumaryczna ilość emisji metanu wyniosła 22 748 ton, w tym wynikająca z przyczyny (A) - 9 354 ton, z przyczyny (B) - 4 579 ton, a z przyczyny (C) - 8 815 ton. (Tabela 17).

Tabela 17. Emisja metanu ze stacji odmetanowania w czynnych podziemnych kopalniach węgla za rok 2025 (awarie)

Nazwa operatora	Emisja metanu [ton]				Liczba zgłoszonych awarii
	A	B	C	suma	
Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.	5859,60	755,52	8429,71	15044,83	222
Polska Grupa Górnicza S.A.	3494,46	3563,12	385,34	7442,92	624
Południowy Koncern Węglowy S.A.	0,00	2,40	0,00	2,40	1
PG "SILESIA" Sp. z o.o.	0,00	257,74	0,00	257,74	273

6.2. Monitorowanie i raportowanie w sektorze ropy i gazu

Emisje metanu w sektorze ropy naftowej i gazu ziemnego powstają na wszystkich etapach łańcucha od poszukiwania i wydobycia, przetwarzania, magazynowania, aż po przesył i dystrybucję.

Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym operatorzy prowadzący działalność w tym sektorze objęci zostali kompleksowymi obowiązkami w zakresie monitorowania, raportowania, weryfikacji oraz ograniczania emisji metanu. Podstawowym obowiązkiem operatorów jest kwantyfikacja emisji metanu na poziomie źródła. Obejmuje to identyfikację wszystkich potencjalnych komponentów emisji, a następnie określenie wielkości emisji w oparciu o bezpośrednie pomiary lub współczynniki emisji specyficzne dla danego źródła. Dane te podlegają agregacji na poziomie instalacji oraz rocznemu raportowaniu do właściwego organu. Istotnym narzędziem ograniczania emisji są programy wykrywania i naprawy wycieków (LDAR). Operatorzy zobowiązani są do prowadzenia regularnych kontroli instalacji z wykorzystaniem urządzeń spełniających wymagane progi wykrywalności, dokumentowania wszystkich stwierdzonych nieszczelności oraz niezwłocznego podejmowania działań naprawczych. Częstotliwość kontroli powinna uwzględniać poziom ryzyka emisji oraz charakter instalacji. Wszystkie wycieki, niezależnie od ich wielkości, podlegają monitorowaniu, a skuteczność napraw musi zostać potwierdzona za pomocą harmonogramów napraw i monitorowania.

Rozporządzenie (UE) 2024/1787 wprowadza również zasady ograniczenia rutynowego uwalniania metanu do atmosfery oraz spalania gazu w pochodni. Działania te są dopuszczalne wyłącznie w sytuacjach awaryjnych lub w przypadku braku technicznie i ekonomicznie wykonalnych alternatyw. Zdarzenia takie na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) 2024/1787 podlegają również zgłoszeniu do właściwego organu. Dodatkowo szczególnymi obowiązkami objęte są odwierty nieczynne, tymczasowo zaczopowane oraz permanentnie zaczopowane i opuszczone.

Wymagane jest prowadzenie ich ewidencji, monitorowanie potencjalnych emisji metanu. W przypadku braku możliwości ustalenia podmiotu odpowiedzialnego, obowiązki te przejmuje państwo. Wdrożenie powyższych wymogów ma na celu zwiększenie przejrzystości danych emisyjnych, poprawę ich jakości oraz realne ograniczenie emisji metanu w sektorze ropy i gazu, który obok sektora węgla stanowi drugie źródło emisji tego gazu cieplarnianego w sektorze energetycznym Unii Europejskiej.

W tabeli nr 18 przedstawiono łączną emisję metanu określoną na podstawie raportów z kwantyfikacji emisji na poziomie źródła, przekazanych przez operatorów objętych obowiązkami wynikającymi z rozporządzenia (UE) 2024/1787. Dane obejmują emisje ustalone przy zastosowaniu metod pomiarowych bezpośredni pomiar emisji lub metod obliczeniowych, opartych na wykorzystaniu odpowiednich współczynników emisji. Przedstawione dane mają charakter zagregowany i odzwierciedlają sumę emisji wykazanych przez operatorów w raportach rocznych za 2024 rok.

Tabela 18. Łączna emisja metanu określona na podstawie raportów kwantyfikacji emisji na poziomie źródła

Rok kalendarzowy	Liczba operatorów objętych obowiązkami	Ilość metanu	
		Łączna ilość emisji CH ₄ [ton/rok]	Łączna ilość emisji CH ₄ [eCO ₂ ton/rok]
2024	64	41 548,40068	1 236 222,403

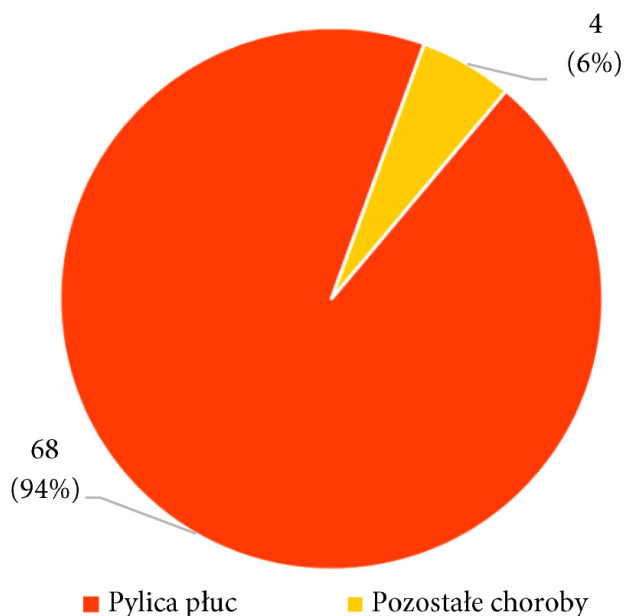
7. Choroby zawodowe

Za chorobę zawodową uważa się chorobę, wymienioną w wykazie chorób zawodowych, jeżeli w wyniku oceny warunków pracy można stwierdzić bezspornie lub z wysokim prawdopodobieństwem, że została ona spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy albo w związku ze sposobem wykonywania pracy, zwanych „narażeniem zawodowym”. Zagrożenia występujące w procesach związanych z eksploatacją górnictw są znaczącym źródłem ryzyka dla życia i zdrowia. Choroby zawodowe nadal stanowią poważne wyzwanie, pomimo działań obejmujących szeroko rozumianą profilaktykę w zakresie narażenia na negatywne czynniki procesów produkcyjnych.

Wyższy Urząd Górniczy analizuje i ocenia zapadalność na choroby zawodowe w polskim górnictwie. Szczególnie wnikliwej analizie poddawane są przypadki zarejestrowanych pylic płuc w kopalniach węgla kamiennego. Wynika to zarówno ze specyfiki funkcjonowania górnictwa podziemnego, skali narażenia oraz skutków zdrowotnych jakie może wywołać ta nieuleczalna choroba. Zaliczenie procesów technologicznych, w których występuje narażenie na frakcję respirabilną krzemionki krystalicznej, do czynników o działaniu rakotwórczym nakłada dodatkowe zadania i obowiązki w zakresie profilaktyki.

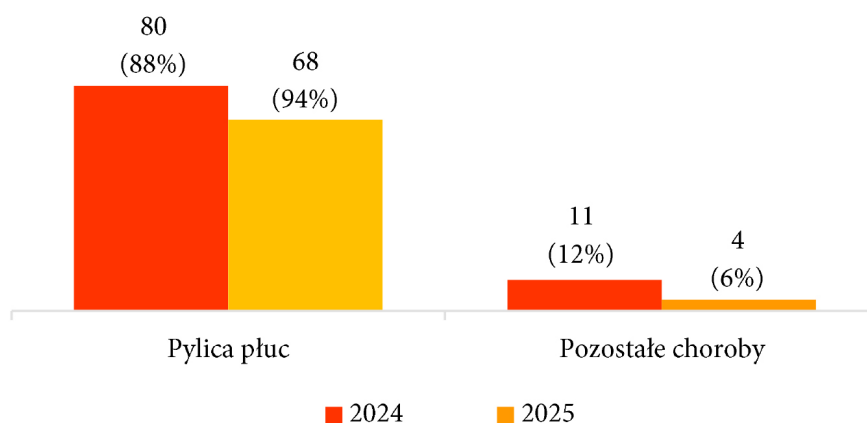
Kontrole przeprowadzane w zakładach górniczych oraz analiza danych z kopalń węgla kamiennego umożliwiają wskazywanie najczęściej występujących nieprawidłowości związanych z wykonywaniem czynności w specyficznym środowisku wyrobisk górniczych w narażeniu na pyły szkodliwe.

Korelacja rodzaju procesów technologicznych stosowanych w przemyśle z warunkami pracy i tym samym narażeniem głównie na pyły szkodliwe w sektorze wydobywczym jest wyjątkowo ścisła. Zachorowalność na pylicę od lat stanowi około 90% wszystkich przypadków chorób zawodowych w polskim górnictwie węglowym.

Wykres 28. Struktura chorób zawodowych pracowników i emerytów czynnych kopalń węgla kamiennego w 2025 roku

Pylice są najczęściej stwierdzaną chorobą zawodową w przemyśle wydobywczym od wielu lat. W 2025 roku, w porównaniu do roku 2024, zwiększył się udział procentowy stwierdzonych pylic płuc w stosunku do pozostałych chorób zawodowych. Pylice górników kopalń węgla, wywołane są wdychaniem pyłu mieszanego, składającego się głównie z krzemionki, węgla i glinokrzemianów.

Wykres 29. Porównanie chorób zawodowych pracowników i emerytów czynnych kopalń węgla kamiennego w latach 2024 i 2025.

Według wstępnych danych Instytutu Medycyny Pracy, Państwowego Instytutu Badawczego, w latach 2021-2025 w całym górnictwie stwierdzono łącznie 2 030 chorób zawodowych, z czego największy udział miała pylica płuc (1 870 przypadków, tj. ponad 92% wszystkich chorób zawodowych w górnictwie). W górnictwie i wydobywaniu w skali całego kraju w 2025 roku stwierdzono 425 przypadków chorób zawodowych. W porównaniu do 2024 roku (467 przypadków) - jest to spadek o 9,8%.

Najbardziej niekorzystny pod względem ilości stwierdzonych pylic płuc w analizowanym okresie był rok 2023, w którym stwierdzono 443 przypadki pylic płuc (wzrost o ponad 26% w porównaniu z rokiem 2022). Trend spadkowy zarejestrowanych pylic, jaki odnotowujemy od roku 2023 (o około 11% w porównaniu z rokiem 2025) oraz wszystkich chorób zawodowych w górnictwie ogółem koreluje z ogólnym trendem spadkowym chorób zawodowych w Polsce. W 2025 roku nastąpił spadek chorób zawodowych z 2 436 w porównaniu z 2024 rokiem, gdzie odnotowano 2 711, tj. o ponad 10% przypadków. Jest to kolejny rok w którym odnotowano spadek chorób zawodowych rok do roku o 10% (w roku 2023 stwierdzono 3002 przypadki chorób zawodowych).

W ostatnich latach odnotowywany był (do 2023 roku) wzrost liczby pylic (głównie azbestowych) stwierdzonych u pracowników byłego Dolnośląskiego Zagłębia Węglowego. W 2025 roku zarejestrowano 101 przypadków pylic azbestowych. Stanowiło to ponad 26% wszystkich pylic jakie zarejestrowano w górnictwie ogółem. Pomimo spadku liczby zarejestrowanych pylic azbestowych w 2025 roku (118 przypadków w 2024 roku), stanowią one nadal znaczny odsetek pylic zgłoszonych w górnictwie.

Wszystkie przypadki pylicy płuc stwierdzane u byłych pracowników (emerytów) kopalń węgla kamiennego:

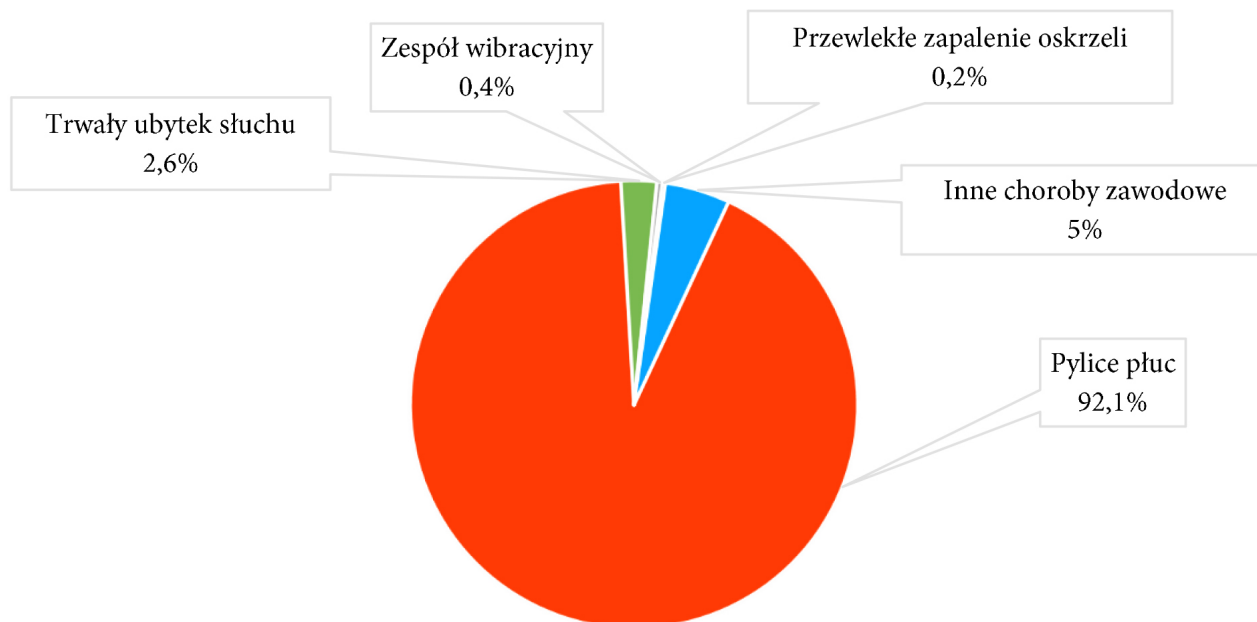
- byłego Katowickiego Holdingu Węglowego S.A.;
- byłej Kompani Węglowej S.A.;
- zlikwidowanych lub będących w fazie likwidacji,

są ewidencjonowane w Spółce Restrukturyzacji Kopalń S.A.

W 2025 r. odnotowano 6 przypadków pylicy płuc wśród czynnych zawodowo pracowników kopalń węgla (w 2024 r. odnotowano 16 takich przypadków). Pylice płuc odnotowywane w górnictwie węgla nadal w sposób dominujący wpływają na ilość chorób zawodowych w górnictwie ogółem.

Podsumowując analizę poszczególnych chorób zawodowych w latach 2021-2025 można stwierdzić, m.in., że:

- pylica płuc stanowi ponad 90% wszystkich stwierdzonych chorób zawodowych w górnictwie ogółem;
- w 2023 roku został przełamany trend wzrostowy w zakresie zarejestrowanych pylic w górnictwie ogółem;
- nadal na wysokim poziomie utrzymuje się odsetek zarejestrowanych pylic azbestowych.

Wykres 30. Udział procentowy poszczególnych chorób zawodowych w latach 2021-2025 w górnictwie ogółem

Szczegółowe dane dotyczące zachorowalności w górnictwie ogółem, górnictwie węgla, górnictwie rud metali, w górnictwie ropy i gazu, pozostałym górnictwie oraz działalności usługowej wspomagającej górnictwo, przedstawiono w tabelach 19-24 (2025 r. według wstępnych danych Instytutu Medycyny Pracy).

Tabela 19. Zachorowalność na choroby zawodowe w latach 2021-2025 w górnictwie ogółem

Rodzaj choroby	2021	2022	2023	2024	2025
Pylice płuc	249	351	443	432	395
Trwały ubytek słuchu	10	10	17	10	5
Zespół wibracyjny	1	1	4	2	0
Przewlekłe zapalenie oskrzeli	1	0	0	0	4
Inne choroby zawodowe	16	19	16	23	21
RAZEM	277	381	480	467	425

Tabela 20. Zachorowalność na pylice płuc w latach 2021-2025 w górnictwie

Rodzaj górnictwa	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo węgla	161	279	334	313	301
Górnictwo rud metali	9	1	3	3	3
Górnictwo ropy i gazu	0	0	0	0	0
Pozostałe górnictwo wraz z działalnością wspomagającą górnictwo i wydobywanie	79	71	106	116	91
RAZEM	249	351	443	432	395

Tabela 21. Stwierdzone przypadki trwałego ubytku słuchu w latach 2021-2025 w górnictwie

Rodzaj górnictwa	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo węgla	10	7	7	3	2
Górnictwo rud metali	0	3	6	6	0
Górnictwo ropy i gazu	0	0	0	0	0
Pozostałe górnictwo wraz działalnością wspomagającą górnictwo i wydobywanie	0	0	4	1	3
RAZEM	10	10	17	10	5

Tabela 22. Stwierdzone przypadki zespołu wibracyjnego w latach 2021-2025 w górnictwie

Rodzaj górnictwa	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo węgla	0	1	1	2	0
Górnictwo rud metali	0	0	0	0	0
Górnictwo ropy i gazu	0	0	0	0	0
Pozostałe górnictwo wraz działalnością wspomagającą górnictwo i wydobywanie	1	0	3	0	0
RAZEM	1	1	4	2	0

Tabela 23. Zachorowalność na przewlekłe zapalenie oskrzeli w latach 2021-2025 w górnictwie

Rodzaj górnictwa	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo węgla	1	0	0	0	3
Górnictwo rud metali	0	0	0	0	0
Górnictwo ropy i gazu	0	0	0	0	0
Pozostałe górnictwo wraz działalnością wspomagającą górnictwo i wydobywanie	0	0	0	0	1
RAZEM	1	0	0	0	4

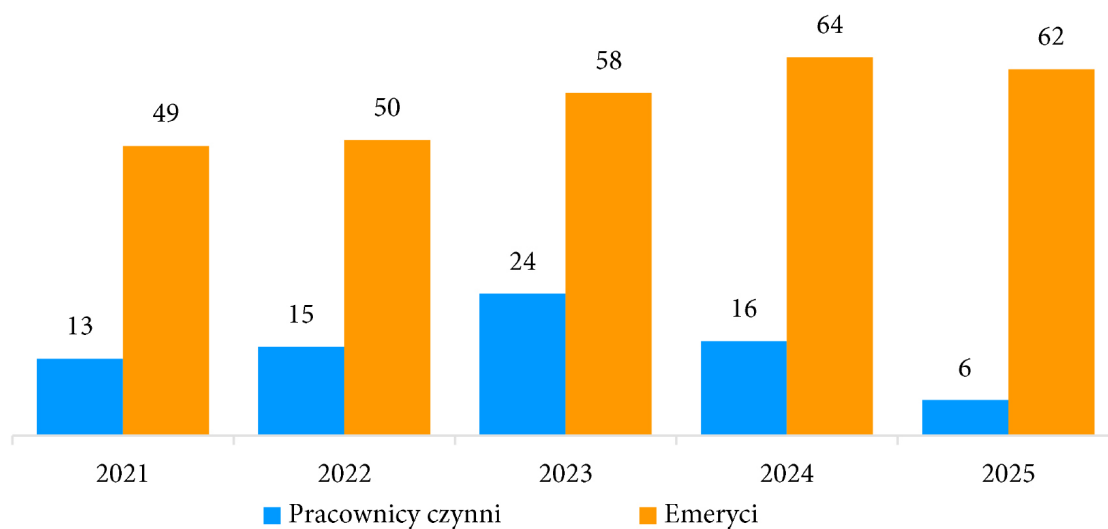
Tabela 24. Zachorowalność na inne choroby zawodowe w latach 2021-2025 w górnictwie

Rodzaj górnictwa	2021	2022	2023	2024	2025
Górnictwo węgla	12	13	14	17	13
Górnictwo rud metali	0	2	0	0	1
Górnictwo ropy i gazu	2	1	0	0	2
Pozostałe górnictwo wraz działalnością wspomagającą górnictwo i wydobywanie	2	3	2	6	5
RAZEM	16	19	16	23	21

Wyższy Urząd Górniczy prowadzi ewidencję zachorowalności na pylicę płuc w kopalniach czynnych oraz zlikwidowanych, w oparciu o dane pozyskane z kopalń węgla kamiennego oraz ze Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A. Statystyka zachorowalności na pylicę płuc w czynnych kopalniach węgla kamiennego ujmuje pracowników czynnych zawodowo oraz byłych pracowników tych kopalń (emerytów).

Pylica płuc w przeważającej większości (ujawnia się) jest zgłaszana przez byłych pracowników kopalń (emerytów) po wielu latach. Do tej grupy należą pracownicy, którzy przeszli na emeryturę w kopalniach:

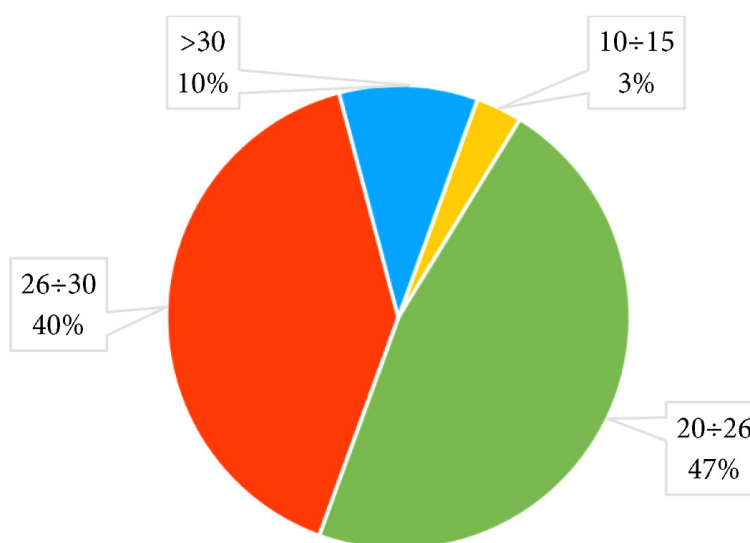
- byłego KHW S.A. lub zlikwidowanych (167 przypadków w 2025 roku);
- byłej Kompani Węglowej S.A. (143 przypadków w 2025 roku);
- czynnych (62 przypadki w 2025 roku).

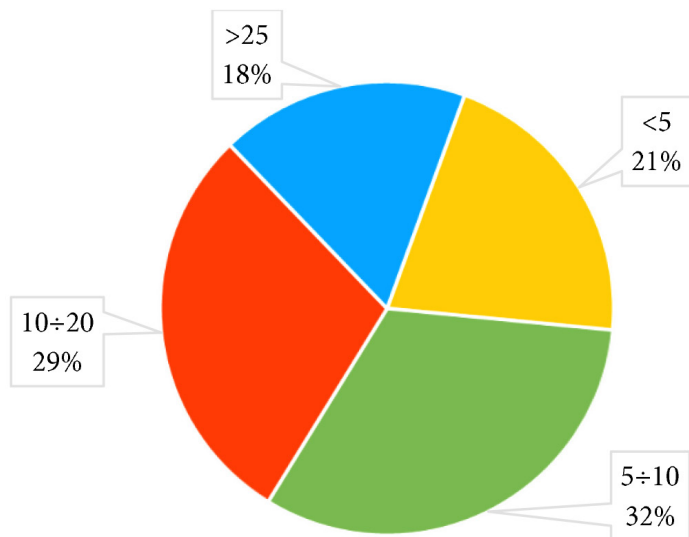
Wykres 31. Liczba stwierdzonych przypadków pylicy płuc w latach 2021-2025 pracowników i emerytów czynnych kopalń

Od 2021 roku sukcesywnie wzrastała liczba stwierdzonych przypadków pylic pracowników czynnych kopalń. Analiza ostatniego pięcioletniego okresu wskazuje na możliwą tendencję przełamującą trend wzrostowy. Dotyczy to zarówno pracowników czynnych zawodowo jak i emerytów z tych kopalń. W poddanej analizie pięcioletce w 2025 roku odnotowano spadek liczby stwierdzonych pylic pracowników czynnych zawodowo o 12 przypadków w porównaniu z rokiem 2024. Najwięcej przypadków pylic dotyczy byłych pracowników czynnych kopalń. Wyniki analizy w zakresie tej grupy, tj. byłych pracowników kopalń przedstawiono poniżej. Na 62 przypadki pylic stwierdzonych w 2025 roku u byłych pracowników czynnych 19-tu kopalń węgla kamiennego, 40 zachorowań (65%) zarejestrowano w 3 kopalniach (w każdej z tych kopalń liczba stwierdzonych pylic przekraczała 10 przypadków).

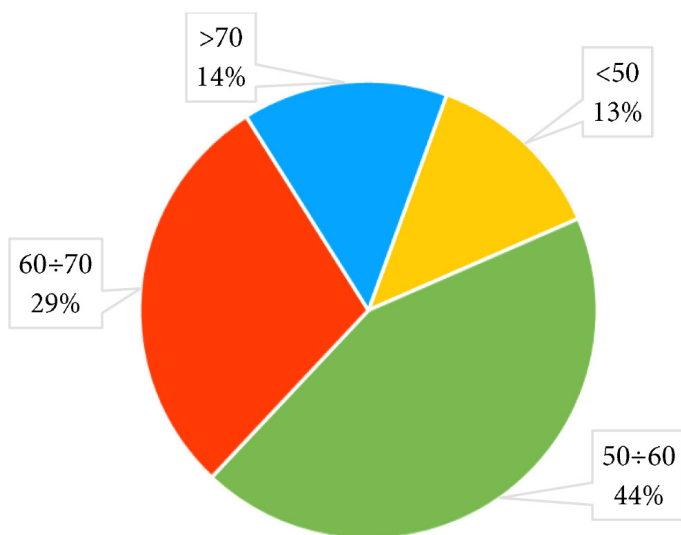
Wyniki analizy w zakresie tej grupy byłych pracowników kopalń przedstawiono na wykresach od 32 do 34.

Wykres 32. Lata pracy w górnictwie

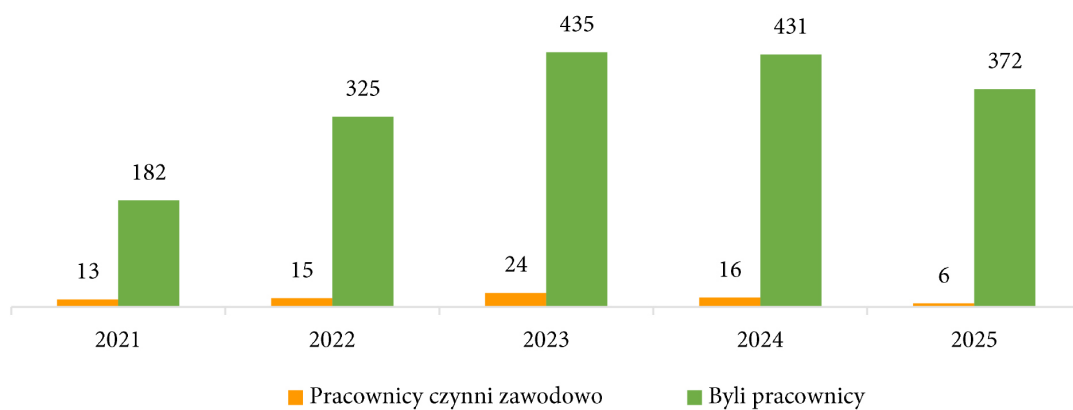

Wykres 33. Po ilu latach od przejścia na emeryturę stwierdzono pylicę

Wykres 34. Wiek pracownika w czasie stwierdzenia pylicy

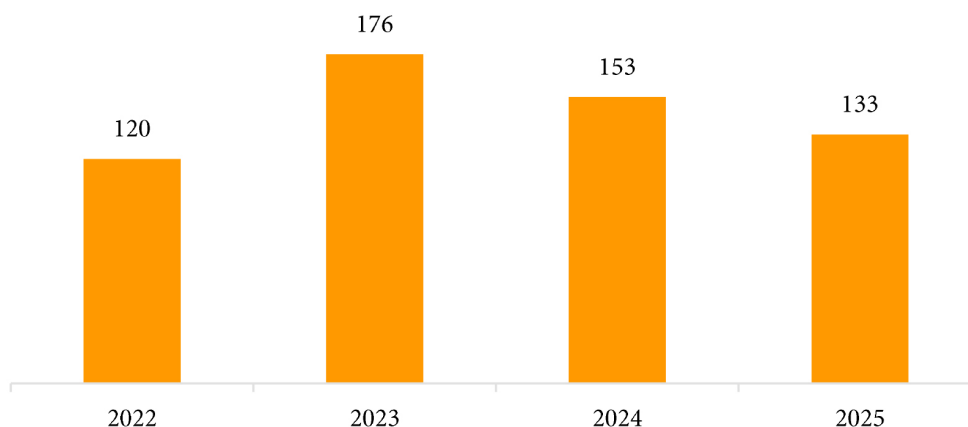
Od 2021 roku nastąpił znaczący wzrost stwierdzonych pylic u byłych pracowników kopalń (emerytów), którzy odeszli z kopalń zlikwidowanych, czynnych lub będących dzisiaj w innych strukturach. Od roku 2023 obserwujemy trend spadkowy. W 2025 roku wśród tej grupy byłych pracowników stwierdzono 372 przypadki pylic.

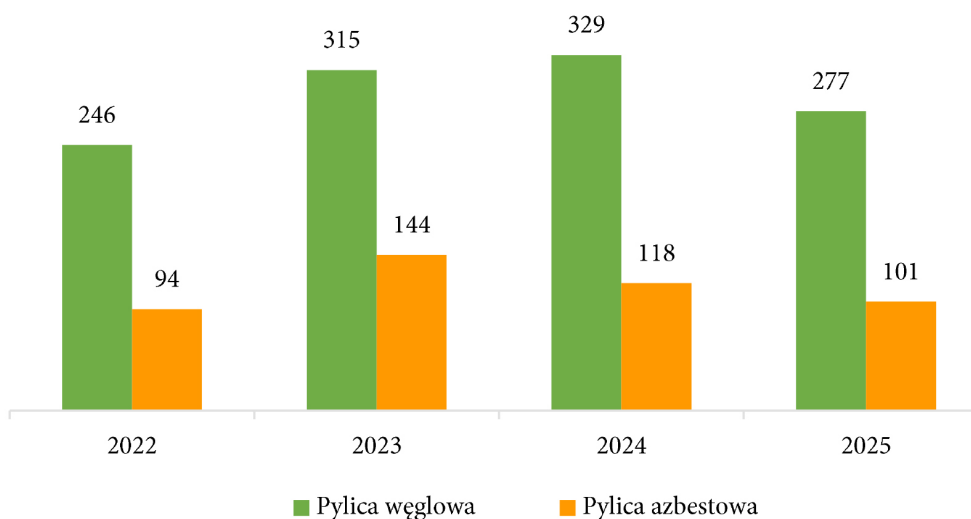
Wykres 35. Pylice płuc stwierdzone w latach 2021-2025 u pracowników czynnych zawodowo i byłych pracowników kopalń węgla kamiennego

W dalszym ciągu pylica stwierdzana u byłych pracowników Dolnośląskiego Zagłębia Węglowego stanowi w skali roku istotny odsetek wszystkich pylic stwierdzanych u pracowników kopalń węgla kamiennego. W 2025 roku na 378 zarejestrowanych pylic wśród pracowników tych kopalń, 133 dotyczyło pracowników czterech kopalń byłego Dolnośląskiego Zagłębia Węglowego, które nie funkcjonują od wielu lat. W 101 przypadkach była to pylica azbestowa. Liczba stwierdzonych pylic wśród pracowników tych kopalń w 2025 roku przedstawia się następująco:

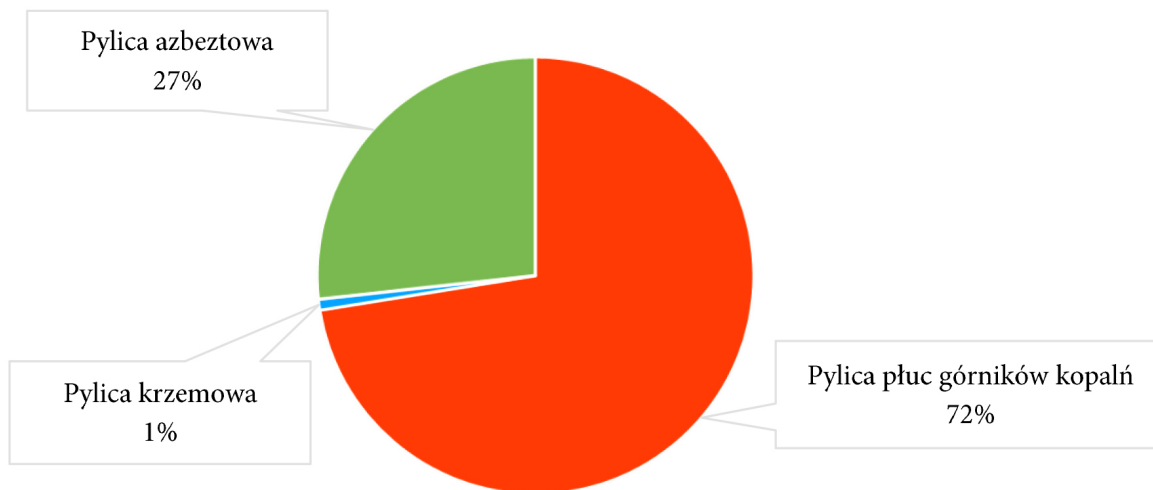
- KWK „Nowa Ruda” – 42;
- KWK „Wałbrzych” – 33;
- KWK „Victoria” – 29;
- KWK „Thorez” – 29.

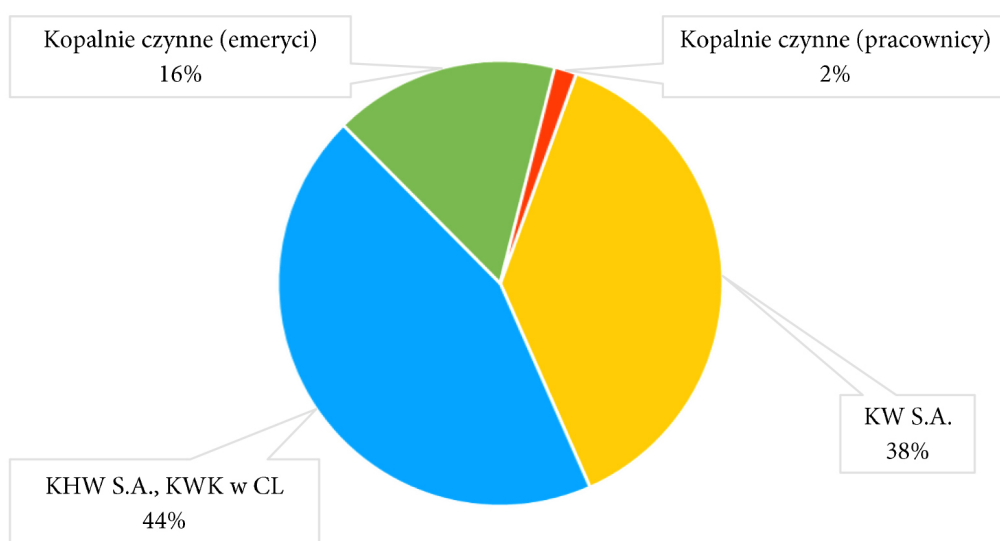
Wykres 36. Pylice płuc stwierdzone w latach 2022-2025 u byłych pracowników kopalń Dolnośląskiego Zagłębia Węglowego

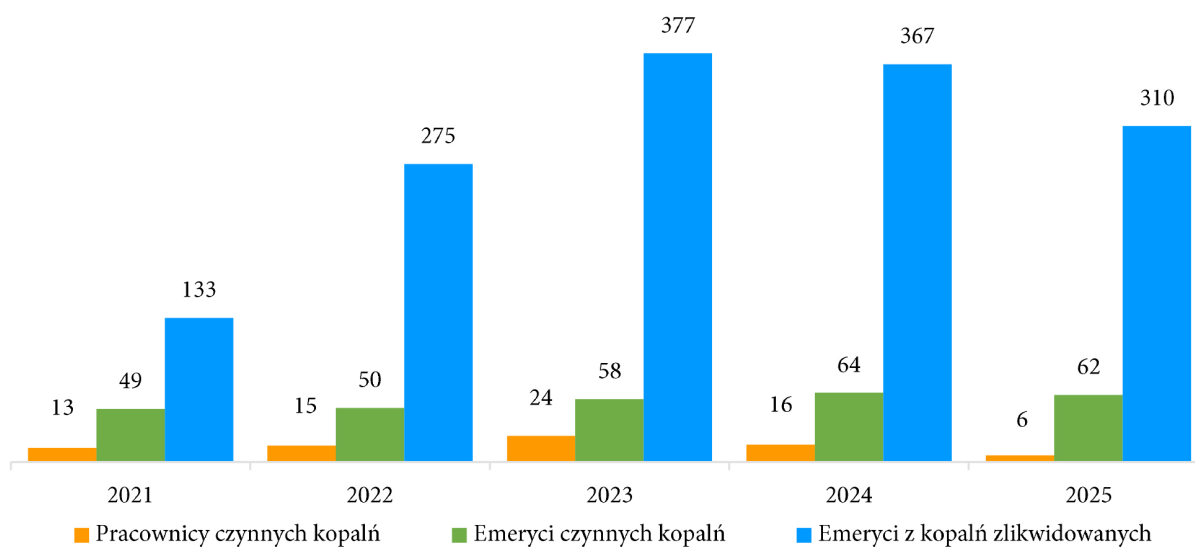
Wykres 37. Rodzaje pylic stwierdzonych w górnictwie węgla kamiennego w latach 2022-2025

Wykres 38. Struktura pylic w górnictwie węgla kamiennego stwierdzonych w 2025 roku

Wykres 39. Udział procentowy pylic płuc stwierdzonych w 2025 roku pracowników kopalń węgla kamiennego

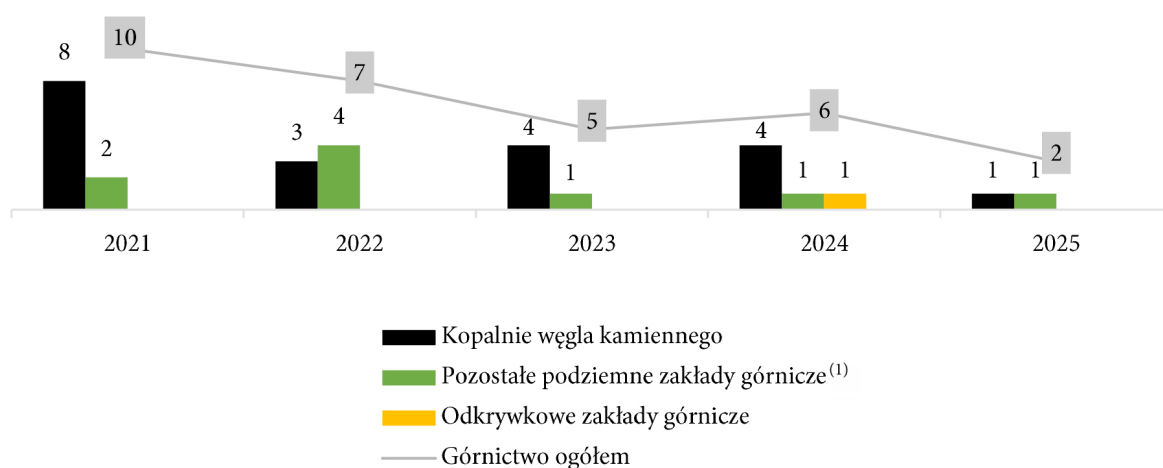

Wykres 40. Pylice płuc stwierdzone w latach 2021-2025 u pracowników czynnych zawodowo oraz emerytów kopalń czynnych i zlikwidowanych

8. Zgony naturalne w zakładach górniczych

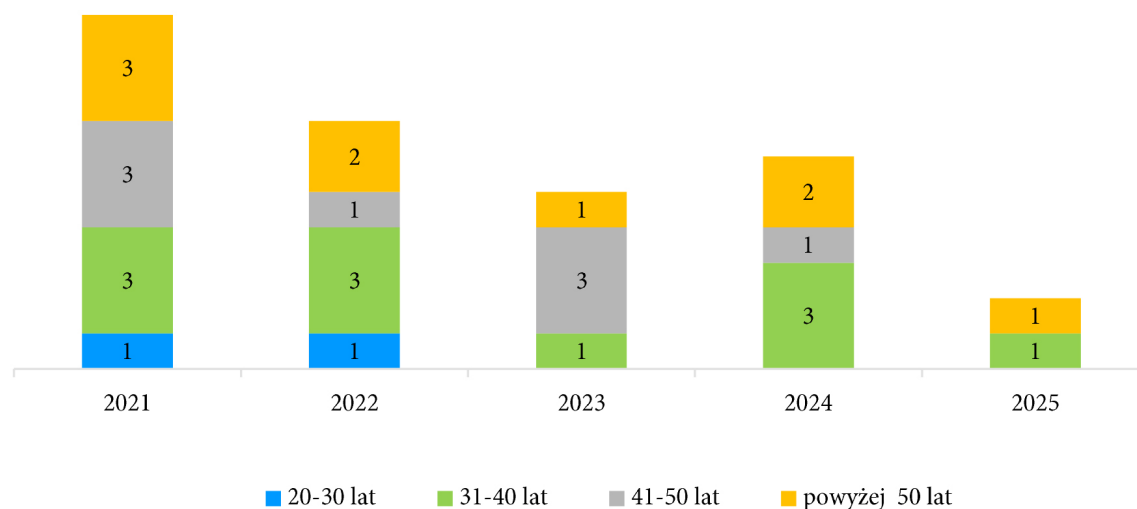
Śmierć pracownika w miejscu pracy, spowodowana wewnętrznymi przyczynami zdrowotnymi (np. udar, zawał serca), w rozumieniu polskiego prawa nie jest klasyfikowana jako wypadek przy pracy ale jako zgon naturalny. Na możliwość zaistnienia zgonu naturalnego mogą w sposób istotny mieć wpływ oprócz czynników ogólnych, takich jak: stan zdrowia pracownika (choroby kardiologiczne), również parametry mierzalne, w tym wiek pracownika oraz staż pracy w rejonach o zwiększonym narażeniu na czynniki szkodliwe (np. ściany, przodki). Przyczyną największej liczby zgonów jest zawał mięśnia sercowego.

W latach 2021-2025 w polskim górnictwie wystąpiło łącznie 30 zgonów z przyczyn naturalnych, w tym 20 (66,6%) w kopalniach węgla kamiennego, 9 (30,0%) w kopalniach rud miedzi oraz 1 (3,3%) w kopalni odkrywkowej. Najwięcej zgonów naturalnych, w analizowanym okresie, (10) odnotowano w roku 2021. Szczegółowe dane dotyczące liczby zgonów odnotowanych w latach 2021-2025 w poszczególnych rodzajach górnictwa przedstawiono na wykresie 41.

Wykres 41. Liczba zgonów naturalnych w podziale na rodzaje zakładów górniczych w latach 2021-2025

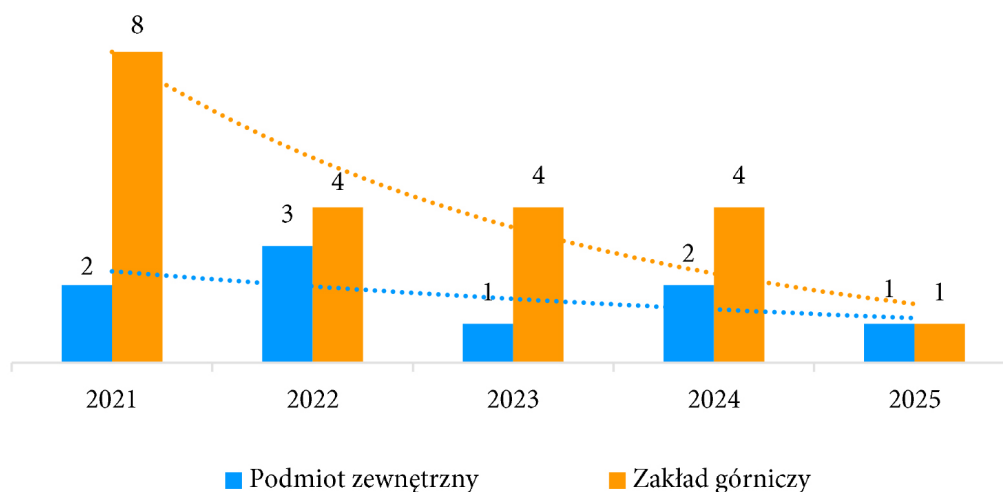
Analiza zgonów naturalnych odnotowanych w latach 2021-2025 według grup wiekowych wykazała, że na 30 zgonów, najwięcej - 11 (36,6%) zaistniało wśród pracowników w przedziale wiekowym 31÷40 lat. Z analizy wynika, że zmniejszyła się liczba zgonów pracowników w przedziale wiekowym od 20÷30 lat. W przedziale wiekowym powyżej 41 lat liczba zgonów w latach 2021-2025 roku wzrasta. Szczegółowe dane dotyczące liczby zgonów odnotowanych w latach 2021-2025 według wieku pracownika przedstawiono na wykresie 42.

Wykres 42. Zgony naturalne w latach 2021-2025 według wieku

(1) Podziemne zakłady górnicze (z wyłączeniem kopalń węgla kamiennego) oraz zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.

Z analiz wynika, że trend spadkowy liczby zgonów naturalnych odnotowujemy zarówno wśród pracowników zakładów górniczych jak i pracowników podmiotów wykonujących w zakresie swej działalności zawodowej czynności im powierzone w ruchu zakładu górniczego albo zakładu. Szczegółowe dane dotyczące liczby zgonów odnotowanych w latach 2021-2025 według pracodawcy przedstawiono na wykresie 43.

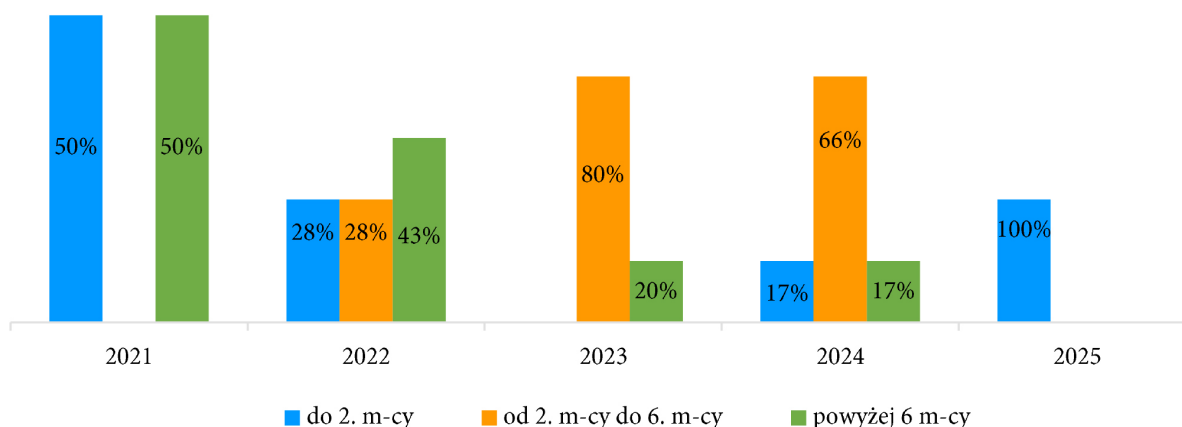

Wykres 43. Zgony naturalne w latach 2021-2025

Z analizy zgonów naturalnych wynika, że 16,6% (5) zgonów zarejestrowanych w latach 2021-2025 dotyczyło pracowników zatrudnionych na powierzchni. W porównaniu z poprzednim okresem (lata 2020-2024) odnotowano wzrost liczby zgonów pracowników zatrudnionych na powierzchni oraz spadek liczby zgonów pracowników zatrudnionych pod ziemią. Wszystkie zgony zaistniałe w 2025 roku dotyczyły pracowników zatrudnionych na powierzchni.

Główną przyczyną zgonów naturalnych zarejestrowanych w latach 2021-2025 był zawał mięśnia sercowego wywołany ostrą niewydolnością krążeniowo-oddechową. Rok 2025 w tym zakresie również nie odbiegał od lat poprzednich.

Szczegółowe dane dotyczące liczby zgonów odnotowanych w latach 2021-2025 w odniesieniu do czasu zaistnienia po ostatnim badaniu lekarskim profilaktycznym przedstawiono na wykresie 44.

Wykres 44. Liczba zaistniałych zgonów naturalnych w górnictwie w odniesieniu do czasu od ostatniego badania profilaktycznego w latach 2021-2025

9. Ratownictwo górnicze

Na dzień 31 grudnia 2025 r. w podziemnych zakładach górniczych, w tym w kopalniach wieloruchowych, wydobywających kopaliny ze złóż oraz prowadzących działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg, utrzymywane były 33 kopalniane stacje ratownictwa górniczego i 3 kopalniane punkty ratownictwa górniczego.

W zakładach górniczych wydobywających ropę naftową i gaz ziemny oraz siarkę metodą podziemnego wytopu, utrzymywanych było 5 zakładowych stacji (drużyn) ratownictwa górniczego.

Łączna liczba ratowników w zakładach górniczych na dzień 31 grudnia 2025 r. wynosiła 4 313 osób, w tym:

- 3 499 w kopalniach węgla kamiennego (w tym 20,9% osób dozoru);
- 504 w zakładach górniczych wydobywających rudy miedzi (w tym 56,5% osób dozoru);
- 310 w pozostałych zakładach (w tym 51,9% osób dozoru).

W górnictwie polskim działają obecnie trzy podmioty zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym (jednostki ratownictwa górniczego):

- Centralna Stacja Ratownictwa Górniczego S.A. w Bytomiu, której do końca 2025 roku podlegały trzy okręgowe stacje ratownictwa górniczego. CSRG S.A. utworzona została jako podmiot prawa handlowego, pełni służbę na rzecz zakładów górnictwa węgla kamiennego i innych surowców mineralnych;
- Oddział/Jednostka Ratownictwa Górniczo-Hutniczego KGHM Polska Miedź S.A. w Lubinie. Jest to służba ratownictwa przedsiębiorcy KGHM Polska Miedź S.A., która zabezpiecza kopalnie rud miedzi oraz kopalnię gipsu i anhydrytu „Nowy Łąd” S.A.;
- ORLEN S.A. Oddział Ratownicza Stacja Górnictwa Otworowego Upstream Polska w Krakowie, stworzona jako służba ratownictwa przedsiębiorcy – ORLEN S.A. Pełni służbę na rzecz zakładów górnictwa otworowego, w szczególności poszukujących i wydobywających węglowodory.

W 2025 r. jednostki ratownictwa górniczego brały udział w 26 akcjach ratowniczych w zakładach górniczych. Centralna Stacja Ratownictwa Górniczego S.A. i podległe jej okręgowe stacje ratownictwa górniczego uczestniczyły w 13 akcjach ratowniczych, w tym: 7 przeciwpożarowych, 2 zawałowych, 2 związanych z penetracją wyrobisk, 1 po wyrzucie gazów (metanu) i skał oraz 1 związanej z katastrofą budowlaną.

Jednostka Ratownictwa Górniczo-Hutniczego KGHM Polska Miedź S.A. w Lubinie uczestniczyła w 11 akcjach ratowniczych, w tym: 5 przeciwpożarowych i 6 zawałowych.

Oddział Ratownicza Stacja Górnictwa Otworowego Upstream Polska w Krakowie uczestniczyła w 2 planowanych akcjach ratowniczych związanych z wymianą głowic.

W 2025 r. nie odnotowano wypadków oraz niebezpiecznych zdarzeń podczas prowadzenia akcji ratowniczych.

Organy nadzoru górniczego pozytywnie oceniły prowadzone akcje ratownicze.

Zarządzeniem Nr 14 z dnia 3 lutego 2016 r. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego powołał Zespół doradczo-opiniotwórczy do spraw ratownictwa górniczego w sektorze górnictwa węgla kamiennego (dalej „Zespół”). Do składu Zespołu powołane są osoby reprezentujące następujące podmioty: PGG S.A., JSW S.A., PKW S.A., Węglókoks Kraj S.A., CSRG S.A., ZZRG w Polsce oraz Wyższy Urząd Górniczy. Do zadań Zespołu należy analizowanie prawidłowości funkcjonowania ratownictwa górniczego w sektorze górnictwa węgla kamiennego, według kryterium zgodności z art. 122 i art. 123 Pgg oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 124 Pgg. Na podstawie wyników z przeprowadzonych analiz, Zespół opracowuje propozycje przepisów prawa, instrukcji, wytycznych, lub dobrych praktyk.

W 2025 r. odbyło się jedno posiedzenie Zespołu, na którym poddano analizie stan osobowy drużyn ratowniczych w zakładach górniczych poszczególnych spółek oraz omówiono postęp prac legislacyjnych związanych z nowelizacją przepisów rozporządzenia Ministra Energii w sprawie ratownictwa górniczego.

W dniu 21 października 2025 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Energii z dnia 19 września 2025 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ratownictwa górniczego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1343). W akcie tym ujęto między innymi wszystkie propozycje zmian przepisów rekomendowanych przez Zespół.

10. Działalność komisji powoływanych przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego

10.1. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie

Do zadań Komisji Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie należy przedstawianie Prezesowi WUG – w formie uchwały – opinii, wniosków oraz propozycji dotyczących stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie, w szczególności w zakresie:

- bezpieczeństwa i higieny pracy;
- stosowania przepisów wydanych na podstawie art. 120 ust. 1, art. 120 ust. 2 albo art. 124 Pgg;
- zagadnień niewymienionych powyżej, istotnych dla bezpieczeństwa pracy w górnictwie, wskazanych przez Prezesa WUG.

W dniu 21 października 2025 r, odbyło się posiedzenie Komisji Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie, którego program obejmował m.in. omówienie stopnia zaawansowania prac zespołu do spraw weryfikacji metod i sposobów prognozy stanu zagrożenia tąpnięciami w podziemnych zakładach górniczych, problematykę utrzymania optymalnego składu drużyn ratowniczych w zakładach górniczych poszczególnych spółek wydobywających węgiel kamienny oraz omówienie stanu bezpieczeństwa w polskim górnictwie w 2024 r. i w roku 2025 (do dnia posiedzenia Komisji). Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie podjęła uchwałę zalecającą przedsiębiorcom górnictwem:

- podjęcie działań mających na celu poprawę skuteczności profilaktyki pylicy płuc, w tym właściwego doboru i kontroli sprawności urządzeń ograniczających zapylenie;
- przeprowadzenie wewnętrznych kontroli problemowych dotyczących bezpiecznej organizacji prac przy urządzeniach elektrycznych oraz przeprowadzenia dodatkowych szkoleń i weryfikacji wiedzy i umiejętności praktycznych elektromonterów z zakresu bhp przy urządzeniach elektrycznych.

10.2. Komisja do spraw Zagrożeń w Zakładach Górniczych

Do zadań Komisji do spraw Zagrożeń w Zakładach Górniczych należą:

- opiniowanie stanu rozpoznania i zwalczania zagrożeń w zakładach górniczych oraz zakładach – w celu bezpiecznego prowadzenia robót w warunkach występowania tych zagrożeń;
- opiniowanie projektów prowadzenia robót górniczych w rejonach szczególnie zagrożonych tąpnięciami, pożarami, zapaleniem metanu, wyrzutami gazów i skał lub innymi zagrożeniami naturalnymi lub technicznymi występującymi w zakładach górniczych w związku z eksploatacją złóż;
- opiniowanie projektów odmetanowania zakładów górniczych lub zakładów oraz projektów wydobycia metanu ze złóż węgla kamiennego przez otwory z powierzchni;
- opiniowanie projektów wprowadzania wód technologicznych i innych do górotworu w aspekcie zagrożenia wodnego dla wyrobisk górniczych;
- analizowanie i ocenianie stanu przewietrzania wyrobisk podziemnych z uwzględnieniem parametrów mikroklimatu powietrza kopalnianego na stanowiskach pracy;
- opiniowanie projektowanych, w szczególności nowych, systemów eksploatacji w zakładach górniczych;
- opiniowanie projektów likwidacji zakładów górniczych lub zakładów albo ich oznaczonych części w kontekście związanych z tym zagrożeń;
- opiniowanie projektów aktów normatywnych, Polskich Norm oraz rozwiązań organizacyjno-technicznych, dotyczących zakresu zadań Komisji;
- inicjowanie prac badawczych związanych z zakresem zadań Komisji.

W roku 2025 odbyło się 10 posiedzeń Komisji. Rozpatrzono 18 wniosków, które dotyczyły głównie prowadzenia robót górniczych w warunkach zagrożenia tąpnięciami, przy współwystępowaniu innych zagrożeń, m.in. metanowego i pożarowego. Jeden wniosek dotyczył zagrożenia osuwiskowego w KWB Turów. Wszystkie wnioski rozpatrzono pozytywnie.

10.3. Komisja do spraw bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 174d ust. 1 Pgg, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego zarządzeniem nr 24 z dnia 9 września 2017 r. powołał Komisję do spraw bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Decyzją Nr 6 z dnia 22 września 2025 r. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wyznaczył skład osobowy ww. Komisji.

W 2025 r. nie odbywały się posiedzenia komisji.

10.4. Komisja do spraw Ochrony Powierzchni

Podstawowym zadaniem Komisji do Spraw Ochrony Powierzchni jest opiniowanie stanu bezpieczeństwa powszechnego związanego z ruchem zakładów górniczych wydobywających kopaliny ze złóż. W 2025 r. Komisja, na posiedzeniu w dniu 3 października, procedowała „Program eksploatacji złoża rud miedzi w filarze ochronnym miasta Lubina w latach 2026-2028”, opracowany przez KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Zakłady Górnicze „Lubin” i skierowany pod obrady Komisji przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu. Komisja wydała pozytywną opinię w sprawie „Programu...”, formułując zalecenia dotyczące bezpieczeństwa powszechnego, które było kluczowym czynnikiem brany pod uwagę w procesie opiniowania.

10.5. Komisja do spraw Szkoleń w Górnictwie

Do zadań Komisji należy przedstawianie Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego opinii, wniosków oraz propozycji dotyczących organizacji i prowadzenia szkoleń osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego lub zakładu, w szczególności szkoleń w zakresie:

- bezpieczeństwa i higieny pracy;
- rozpoznawania i zwalczania zagrożeń naturalnych i technicznych w zakładach górniczych albo zakładach oraz zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego, związanego z ruchem zakładu górniczego lub zakładu.

Komisja zadania realizuje poprzez:

- opiniowanie ramowych programów szkoleń prowadzonych przez podmioty wymienione w art. 112 ust. 3 Pgg;
- analizowanie działalności jednostek organizacyjnych prowadzących działalność szkoleniową dla potrzeb zakładów górniczych albo zakładów oraz przedstawianie wniosków wynikających z analizy;
- przygotowywanie propozycji ujednoczenia zasad i metod szkolenia osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu;
- opiniowanie propozycji programów nauczania dla szkół i uczelni w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy w górnictwie.

W 2025 r. odbyły się trzy posiedzenia Komisji do spraw Szkoleń w Górnictwie, w wyniku których Komisja pozytywnie zaopiniowała:

- program kursu dla pracowników podziemnych zakładów górniczych wydobywających rudy miedzi pn. „Operator samojezdnych maszyn: wozów wiertniczych, wozów kotwiących do stawiania obudowy podporowej”;

- program szkolenia dla pracowników Polskiej Grupy Górniczej S.A., pn. „Program szkolenia dla pracowników Polskiej Grupy Górniczej S.A. w zakresie zasad bezpiecznej obsługi urządzeń małej mechanizacji”;
- program szkolenia dla pracowników Polskiej Grupy Górniczej S.A., pn. „Program szkolenia dla przodowych brygad ścianowych, przodkowych oraz zbrojeniowo likwidacyjnych”.

11. Działalność zespołów porozumiewawczych

Jedną z podstawowych form współpracy organów nadzoru górniczego, organów samorządu terytorialnego i przedsiębiorców górniczych jest działalność zespołów porozumiewawczych do spraw oceny i koordynacji eksploatacji górniczej pod terenami miast i gmin. Stanowią one platformę dyskusji sprzyjającej współpracy i porozumieniu dla realizacji zasad zrównoważonego rozwoju na obszarach gmin górniczych. Sprzyjają działaniom mającym na celu integrowanie celów związanych z ochroną środowiska, wykonywaniem działalności określonej w koncesjach, rozwojem gmin oraz zaspokajaniem potrzeb społeczności lokalnej, w tym minimalizacją i terminowym naprawianiem szkód spowodowanych ruchem zakładów górniczych. Ważnym celem posiedzeń zespołów porozumiewawczych, w których obok pracowników inspekcyjno-technicznych urzędów górniczych zasiadają przedstawiciele samorządów i przedsiębiorców górniczych, jest kształtowanie niekonfliktowych warunków prowadzenia eksploatacji górniczej pod terenami gmin górniczych oraz właściwa koordynacja prac projektowych, profilaktycznych i naprawczych. W razie potrzeby w pracach zespołów mogą uczestniczyć specjaliści z jednostek naukowo-badawczych z zakresu górnictwa, prognozowania wpływów eksploatacji górniczej, interpretacji wyników obserwacji geodezyjnych, interpretacji wyników monitoringu drgań gruntu, budownictwa oraz dziedzin pokrewnych.

W 2025 r. obradowało 15 spośród 20 istniejących zespołów porozumiewawczych. Odbyły one 26 posiedzeń w formie bezpośrednich spotkań uczestników. Zazwyczaj zespoły obradują dwa razy w roku – w sesji wiosennej i jesiennej. W trakcie obrad omawiana jest realizacja wniosków przyjętych na poprzednich posiedzeniach. Przedstawiciele kopalń referują dokonaną eksploatację górniczą w aspekcie jej wpływu na powierzchnię terenu oraz omawiają zamierzenia eksploatacyjne na najbliższe dwa kwartały, przedstawiając prognozę ich wpływu na obiekty powierzchniowe i infrastrukturę techniczną. Przedstawiany jest zakres i stan realizacji napraw szkód spowodowanych ruchem zakładów górniczych. W sposób szczegółowy analizowane są zagadnienia istotne z punktu widzenia przedsiębiorców górniczych, jak i przedstawicieli samorządów uczestniczących w posiedzeniach. W 2025 r., podobnie jak w latach poprzednich, dominującym tematem były wstrząsy pochodzenia górniczego w kontekście ich wpływu na ludzi i obiekty budowlane oraz wpływ eksploatacji górniczej na zmianę stosunków wodnych na powierzchni terenu. Przedstawiciele WUG uczestniczyli w sumie w 7 posiedzeniach zespołów porozumiewawczych.

12. Stwierdzone nieprawidłowości i działalność represyjna

12.1. Decyzje organów nadzoru górniczego wstrzymujące roboty górnicze, ruch maszyn i urządzeń

Przy wykonywaniu nadzoru i kontroli organ nadzoru górniczego jest obowiązany nakazać usunięcie nieprawidłowości powstałych wskutek naruszenia przepisów stosowanych w ruchu zakładu górniczego lub warunków określonych w planie ruchu zakładu górniczego, a w przypadku działalności prowadzonej na podstawie koncesji udzielonej przez starostę – warunków dotyczących ruchu zakładu górniczego, określonych w tej koncesji. Jeśli stwierdzone zostanie bezpośrednie zagrożenie dla zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, organ nadzoru górniczego może w całości albo w części wstrzymać ruch tego zakładu lub jego urządzeń, określając warunki wznowienia ich ruchu.

Jednym z elementów umożliwiających organom nadzoru górniczego prawidłową kontrolę prowadzonej eksploatacji złóż kopaliny, a także stanu bezpieczeństwa było wyposażenie pracowników inspekcyjno-technicznych w przyrządy kontrolno-pomiarowe (m.in.: mierniki stężenia gazów, kamery termowizyjne, eksplozymetry, GPS, dalmierze, grubościomierze), których zakup został zrealizowany przy wsparciu Narodowego Funduszu Ochrony

Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie. W ubiegłym roku wykonano monitorowanymi przyrządami 385 pomiarów i badań kontrolnych, stwierdzając 25 nieprawidłowości. Zakupione przyrządy kontrolno-pomiarowe pozwoliły na identyfikację i zapobieganie zagrożeniom dla środowiska w obszarach: nielegalna eksploatacja, naruszenia warunków eksploatacji (wysokość skarp i zboczy w wyrobiskach odkrywkowych). Umożliwiły także poprawę bezpieczeństwa pracy poprzez kontrolę parametrów aerologicznych panujących w podziemnych wyrobiskach górniczych, mogących doprowadzić do awarii i katastrof wpływających na powierzchnię terenu oraz pozostałe elementy środowiska.

W związku z wynikami kontroli oraz oględzin miejsc niebezpiecznych zdarzeń i wypadków przeprowadzonych w 2025 r., pracownicy inspekcyjno-techniczni urzędów górniczych wstrzymali w 841 przypadkach w całości lub części ruch zakładu górniczego lub jego urządzeń, w tym w 647 przypadkach w kopalniach węgla kamiennego.

Szczegółowe dane dotyczące liczby wstrzymanych robót górniczych lub wstrzymanego ruchu maszyn i urządzeń w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych oraz poszczególnych obszarach w 2025 r. przez pracowników inspekcyjno-technicznych urzędów górniczych przedstawiono w tabelach 25-29. Największa liczba zatrzymań w kopalniach węgla kamiennego była spowodowana nieprawidłowym stanem urządzeń energomechanicznych, których odnotowano 404, w tym 289 urządzeń mechanicznych i 115 urządzeń elektrycznych.

Tabela 25. Liczba wstrzymanych przez organy nadzoru górniczego robót górniczych oraz ruch maszyn i urządzeń w zakładach górniczych w 2025 r.

Rodzaj zakładu górniczego	Przedmiot wstrzymania							Ogółem
	eksploatacja ścian	drażnienie chodników	eksploatacja zabierek	inne roboty górnicze	urządzenia mechaniczne	urządzenia elektryczne	inne urządzenia	
Kopalnie węgla kamiennego	81	82	1	68	289	115	11	647
Pozostałe podziemne zakłady górnicze oraz zakłady ⁽¹⁾	0	5	4	19	27	3	1	59
Odkrywkowe zakłady górnicze	3	0	0	87	33	5	2	130
Otworowe zakłady górnicze wraz z zakładami wykonującymi roboty geologiczne	0	0	0	3	2	0	0	5
Razem	84	87	5	177	351	123	14	841

Na przestrzeni lat 2021-2025 większość decyzji wstrzymujących w zakładach podziemnych związanych było z nieprawidłowym stanem urządzeń energomechanicznych.

(1) Podziemne zakłady górnicze (z wyłączeniem górnictwa węgla kamiennego) oraz zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.

Tabela 26. Liczba wstrzymanych przez organy nadzoru górniczego robót górniczych oraz ruch maszyn i urządzeń w kopalniach węgla kamiennego w latach 2021-2025

Rok	Przedmiot wstrzymania							Ogółem
	eksploatacja ścian	drażenie chodników	eksploatacja zabierek	inne roboty górnicze	urządzenia mechaniczne	urządzenia elektryczne	inne urządzenia	
2021	63	102	0	45	406	144	17	777
2022	94	99	0	74	257	136	18	678
2023	26	86	0	29	193	76	22	432
2024	36	78	0	47	205	71	16	453
2025	81	82	1	68	289	115	11	647

Tabela 27. Liczba wstrzymanych przez organy nadzoru górniczego robót górniczych oraz ruch maszyn i urządzeń w pozostałych zakładach podziemnych oraz zakładach⁽¹⁾ w latach 2021-2025

Rok	Przedmiot wstrzymania							Ogółem
	eksploatacja ścian	drażenie chodników	eksploatacja zabierek	inne roboty górnicze	urządzenia mechaniczne	urządzenia elektryczne	inne urządzenia	
2021	0	7	4	18	45	6	1	81
2022	0	3	3	18	36	7	1	68
2023	0	15	2	17	32	12	1	79
2024	0	2	3	26	22	6	0	59
2025	0	5	4	19	27	3	1	59

W latach 2021-2025 większość decyzji wstrzymujących w zakładach odkrywkowych dotyczyło robót górniczych.

(1) Podziemne zakłady górnicze (z wyłączeniem górnictwa węgla kamiennego) oraz zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.

Tabela 28. Liczba wstrzymanych przez organy nadzoru górniczego robót górniczych oraz ruch maszyn i urządzeń w odkrywkowych zakładach górniczych w latach 2021-2025

Rok	Przedmiot wstrzymania							Ogółem
	eksploatacja ścian	drażenie chodników	eksploatacja zabierek	inne roboty górnicze	urządzenia mechaniczne	urządzenia elektryczne	inne urządzenia	
2021	0	0	0	82	24	15	4	125
2022	6	0	0	83	39	12	8	148
2023	5	0	0	78	38	5	3	129
2024	7	0	0	97	33	6	3	146
2025	3	0	0	87	33	5	2	130

W latach 2021-2025 większość decyzji wstrzymujących w otworowych zakładach górniczych wraz z zakładami wykonującymi roboty geologiczne wynikało z nieprawidłowego stanu urządzeń energomechanicznych.

Tabela 29. Liczba wstrzymanych przez organy nadzoru górniczego robót górniczych oraz ruch maszyn i urządzeń w otworowych zakładach górniczych wraz z zakładami wykonującymi roboty geologiczne w latach 2021-2025

Rok	Przedmiot wstrzymania							Ogółem
	eksploatacja ścian	drażenie chodników	eksploatacja zabierek	inne roboty górnicze	urządzenia mechaniczne	urządzenia elektryczne	inne urządzenia	
2021	0	0	0	0	1	6	0	7
2022	0	0	0	0	1	1	0	2
2023	0	0	0	0	3	0	2	5
2024	0	0	0	5	2	0	0	7
2025	0	0	0	3	2	0	0	5

12.2. Działalność represyjna

Organ nadzoru górniczego w 2025 r. skierowały do sądów rejonowych 130 wniosków o ukaranie sprawców wykroczeń. Wnioski do sądów rejonowych w 28 przypadkach skierowane zostały w związku z badaniem przyczyn i okoliczności niebezpiecznych zdarzeń i wypadków w zakładach górniczych, a w 102 przypadkach w wyniku przeprowadzonych kontroli w zakładach górniczych. Liczba spraw rozpoznanych przez sądy rejonowe w 2025 r. wyniosła 121.

Suma orzeczonych kar grzywny wyniosła 219 000 zł, a średnia wysokość orzeczonej kary grzywny 1 810 zł. Szczegółowe dane dotyczące liczby wniosków skierowanych do sądów rejonowych oraz dodatkowe dane dotyczące spraw wszczętych w tym zakresie przedstawiono w tabelach 30 i 31.

Tabela 30. Liczba wniosków o ukaranie w sprawach o wykroczenia, skierowanych w 2025 r. przez organy nadzoru górniczego do sądów rejonowych

Urząd górniczy	Liczba wniosków skierowanych do sądów w związku z zaistniałymi niebezpiecznymi zdarzeniami oraz wypadkami	Liczba wniosków skierowanych do sądów w związku z przeprowadzonymi kontrolami	Ogółem
OUG w Gdańsku	0	1	1
OUG w Katowicach	8	12	20
OUG w Kielcach	5	12	17
OUG w Krakowie	0	2	2
OUG w Krośnie	0	7	7
OUG w Lublinie	1	16	17
OUG w Poznaniu	0	11	11
OUG w Rybniku	5	9	14
OUG w Warszawie	0	16	16
OUG we Wrocławiu	7	14	21
WUG	2	2	4
Razem	28	102	130

Tabela 31. Statystyka spraw o wykroczenia oraz liczba osób ukaranych przez sądy rejonowe na wniosek organów nadzoru górniczego w 2025 r.

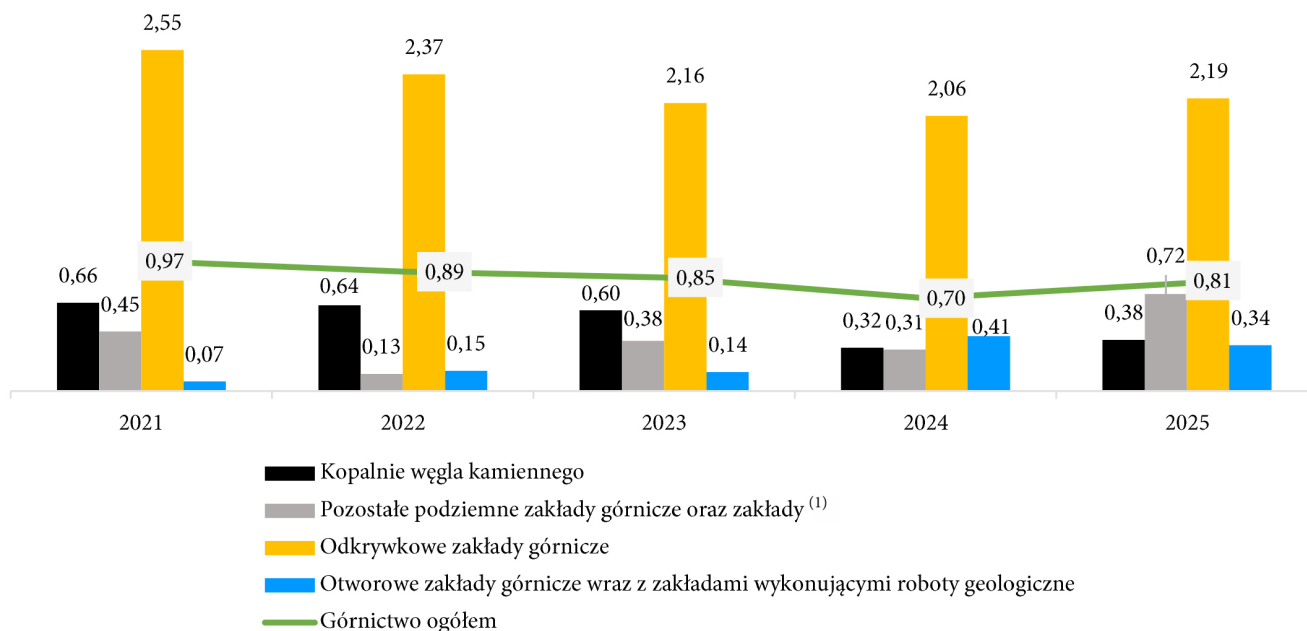
Urząd górniczy	Liczba wniosków o ukaranie, skierowanych do sądów rejonowych	Liczba wniosków o ukaranie, rozpoznanych przez sądy rejonowe	Orzeczona grzywna (w zł)	Uniewinnienia, przedawnienia, umorzenia, odstąpienia od wymierzenia kary	Liczba osób ukaranych			
					kierownictwo	dozór wyższy	dozór	inne osoby
OUG w Gdańsku	1	10	20 100	0	8	0	2	0
OUG w Katowicach	20	16	15 000	0	0	2	7	7
OUG w Kielcach	17	10	12 900	0	2	0	3	5
OUG w Krakowie	2	2	3 000	0	1	0	0	1
OUG w Krośnie	7	4	7 000	0	2	0	0	2
OUG w Lublinie	17	16	21 700	0	2	0	1	13
OUG w Poznaniu	11	11	33 500	0	1	0	0	10
OUG w Rybniku	14	18	25 400	0	0	7	3	8
OUG w Warszawie	16	14	43 000	0	8	1	0	5
OUG we Wrocławiu	21	16	24 900	0	5	0	5	6
WUG	4	4	12 500	0	0	0	3	1
Razem	130	121	219 000	0	29	10	24	58

Analizując liczbę wniosków o ukaranie do sądów rejonowych, liczbę osób ukaranych przez sądy rejonowe i sumę orzeczonych przez sądy rejonowe kar grzywny w sprawach o wykroczenia na wnioski organów nadzoru górniczego skierowanych w latach 2021-2025 można zauważyć, że na ogólną ich liczbę największy wpływ miały wnioski dotyczące kopalni węgla kamiennego i górnictwa odkrywkowego. Dane dotyczące wniosków o ukaranie do sądów przedstawiono w tabeli 32.

Tabela 32. Liczba wniosków o ukaranie w sprawach o wykroczenia, skierowanych w latach 2021-2025 przez organy nadzoru górniczego do sądów rejonowych

Rodzaj zakładu górniczego	Rok				
	2021	2022	2023	2024	2025
Kopalnie węgla kamiennego	64	61	59	30	34
Pozostałe podziemne zakłady górnicze oraz zakłady ⁽¹⁾	10	3	9	7	17
Odkrywkowe zakłady górnicze	88	83	75	71	74
Otworowe zakłady górnicze wraz z zakładami wykonującymi roboty geologiczne	1	2	2	6	5
Razem	163	149	145	114	130

Analiza uwzględniająca zatrudnienie w poszczególnych rodzajach górnictwa wykazała, że wszystkie wskaźniki dotyczące górnictwa odkrywkowego są wyraźnie wyższe od wskaźników dla pozostałych rodzajów górnictwa. Powyższe dane przedstawiono na wykresie 45.

Wykres 45. Liczba wniosków o ukaranie w sprawach o wykroczenia, skierowanych w latach 2021-2025 przez organy nadzoru górniczego do sądów rejonowych na 1 000 zatrudnionych

(1) Podziemne zakłady górnicze (z wyłączeniem górnictwa węgla kamiennego) oraz zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.

W 2025 r. organy nadzoru górniczego zastosowały w 952 przypadkach środki oddziaływania wychowawczego przewidziane w art. 41 Kodeksu wykroczeń w stosunku do sprawców, naruszających obowiązki pracownicze.

W 8 przypadkach środki oddziaływania wychowawczego zostały zastosowane w związku z nieprawidłowościami stwierdzonymi podczas badania przyczyn i okoliczności niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków, a w 944 przypadkach w związku z nieprawidłowościami stwierdzonymi podczas kontroli. Liczbę środków oddziaływania wychowawczego zastosowanych w związku z nieprawidłowościami stwierdzonymi po niebezpiecznych zdarzeniach i wypadkach oraz podczas kontroli przedstawiono w tabeli 33.

Tabela 33. Liczba środków oddziaływania wychowawczego zastosowanych w 2025 r.

Urząd górniczy	Liczba zastosowanych środków w związku z niebezpiecznymi zdarzeniami oraz wypadkami			Liczba zastosowanych środków w związku z kontrolami			Łączna liczba zastosowanych środków		
	nałożonych przez pracowników inspekcyjno-technicznych	nałożonych w związku z pismem organu nadzoru górniczego	Ogółem	nałożonych przez pracowników inspekcyjno-technicznych	nałożonych w związku z pismem organu nadzoru górniczego	Ogółem	nałożonych przez pracowników inspekcyjno-technicznych	nałożonych w związku z pismem organu nadzoru górniczego	Ogółem
OUG w Gdańsku	0	0	0	4	0	4	4	0	4
OUG w Katowicach	1	0	1	91	0	91	92	0	92
OUG w Kielcach	0	0	0	7	0	7	7	0	7
OUG w Krakowie	0	0	0	129	0	129	129	0	129
OUG w Krośnie	2	0	2	17	0	17	19	0	19
OUG w Lublinie	0	0	0	3	0	3	3	0	3
OUG w Poznaniu	0	0	0	10	0	10	10	0	10
OUG w Rybniku	1	0	1	558	0	558	559	0	559
OUG w Warszawie	0	0	0	20	0	20	20	0	20
OUG we Wrocławiu	4	0	4	68	0	68	72	0	72
WUG	0	0	0	37	0	37	37	0	37
Razem	8	0	8	944	0	944	952	0	952

W 2025 r. grzywnami w drodze mandatu karnego na łączną kwotę 433 350 zł zostało ukaranych 991 osób, w tym 120 osób kierownictwa, 131 osób wyższego dozoru ruchu, 410 osób dozoru ruchu oraz 330 innych osób.

Liczbę osób ukaranych grzywną w drodze mandatu karnego oraz łączną kwotę grzywien nałożonych w tym trybie w 2025 r. przedstawiono w tabeli 34.

Tabela 34. Liczba osób ukaranych grzywną w drodze mandatu karnego oraz łączna kwota grzywien nałożonych w tym trybie w 2025 r.

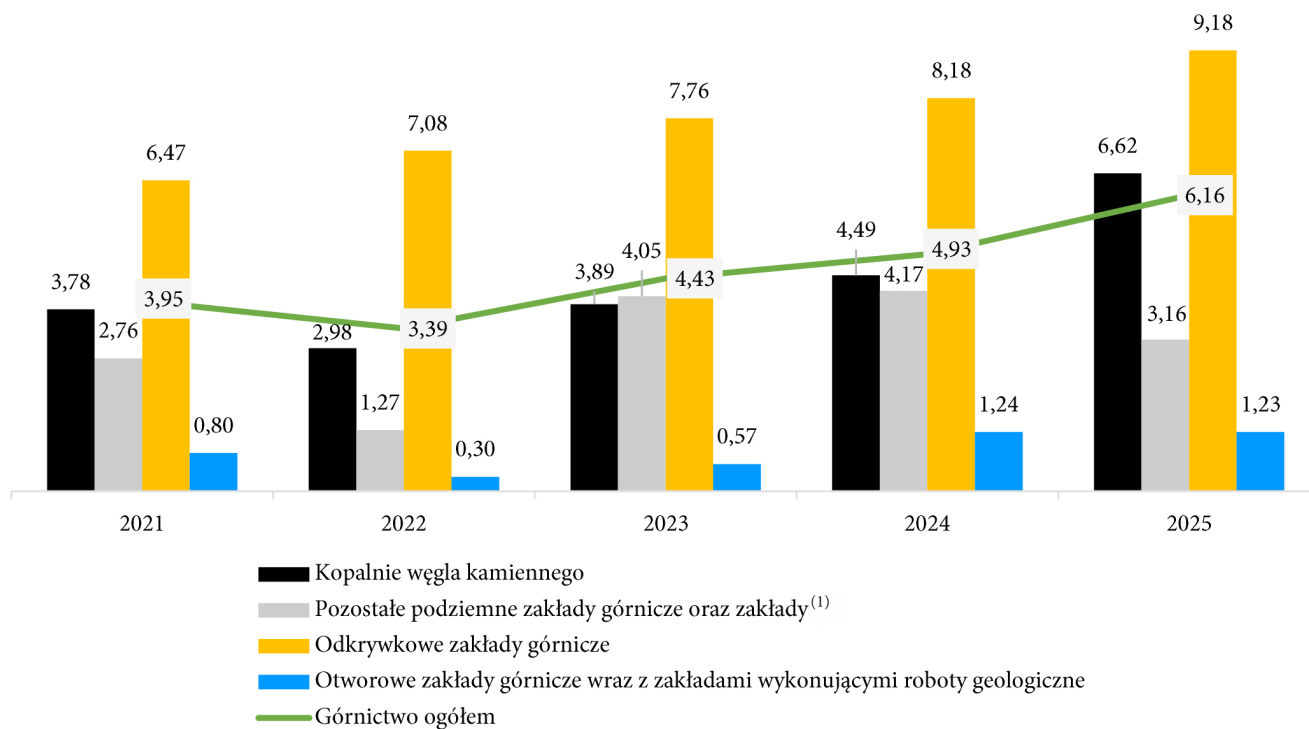
Urząd górniczy	Liczba osób ukaranych	Łączna kwota nałożonych grzywien (w zł)	Liczba osób ukaranych na stanowiskach			
			kierownictwa	dozoru wyższego	dozoru	innych osób w ruchu zakładów górniczych i zakładów
OUG w Gdańsku	52	19 000	14	0	7	31
OUG w Katowicach	169	80 800	8	22	113	26
OUG w Kielcach	26	9 400	6	0	4	16
OUG w Krakowie	16	6 350	4	3	4	5
OUG w Krośnie	22	7 900	7	1	3	11
OUG w Lublinie	109	45 950	16	6	22	65
OUG w Poznaniu	53	18 700	18	0	5	30
OUG w Rybniku	367	174 100	17	81	201	68
OUG w Warszawie	59	23 000	9	3	2	45
OUG we Wrocławiu	87	34 650	7	8	40	32
WUG	31	13 500	14	7	9	1
Razem	991	433 350	120	131	410	330

Analiza liczby osób ukaranych grzywną w drodze mandatu karnego i kwot mandatów nałożonych przez nadzór górniczy w latach 2021-2025 prowadzi do podobnych wniosków jak analiza liczby wniosków organów nadzoru górniczego skierowanych do sądów rejonowych. Najczęściej karane są osoby związane z kopalniami węgla kamiennego i górnictwem odkrywkowym, natomiast udział górnictwa odkrywkowego jest wyraźnie wyższy, niż wynika to z liczby zatrudnionych. Dane dotyczące liczby osób ukaranych grzywną w drodze mandatu przedstawiono w tabeli 35, a wskaźniki uwzględniające zatrudnienie przedstawiono na wykresie 46.

Tabela 35. Liczba osób ukaranych grzywną w drodze mandatu karnego w latach 2021-2025

Rodzaj zakładu górniczego	Rok				
	2021	2022	2023	2024	2025
Kopalnie węgla kamiennego	366	283	380	415	589
Pozostałe podziemne zakłady górnicze oraz zakłady ⁽¹⁾	62	30	97	94	74
Odkrywkowe zakłady górnicze	223	248	270	282	310
Otworowe zakłady górnicze wraz z zakładami wykonującymi roboty geologiczne	11	4	8	18	18
Razem	662	565	755	809	991

(1) Podziemne zakłady górnicze (z wyłączeniem górnictwa węgla kamiennego) oraz zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.

Wykres 46. Liczba osób ukaranych grzywną w drodze mandatu karnego w latach 2021-2025 na 1 000 zatrudnionych

13. Interwencje

Telefon interwencyjny w Wyższym Urzędzie Górniczym, obsługuje pełniący dyżur przez całą dobę dyspozytor, który przyjmuje m.in. informacje o zagrożeniach bezpieczeństwa w zakładach górniczych. Informacje o występujących nieprawidłowościach można również przekazywać na adres e-mailowy bhp.uwagi@wug.gov.pl oraz tradycyjną pocztą.

W 2025 r. do Wyższego Urzędu Górniczego wpłynęło łącznie 100 zgłoszeń, w tym 79 dotyczących nieprawidłowości w zakresie bezpieczeństwa w funkcjonowaniu zakładów górniczych, z czego zasadność zgłoszeń potwierdzono w 17 przypadkach, natomiast w trakcie rozpatrywania pozostają 2 zgłoszenia. Natomiast, w 2024 r. zgłoszeń interwencyjnych było 72 (potwierdzonych 10), w 2023 r. zgłoszeń interwencyjnych było 53 (potwierdzonych 15), w 2022 r. zgłoszeń interwencyjnych było 70 (potwierdzonych 27), w 2021 r. zgłoszeń interwencyjnych było 87 (potwierdzonych 26).

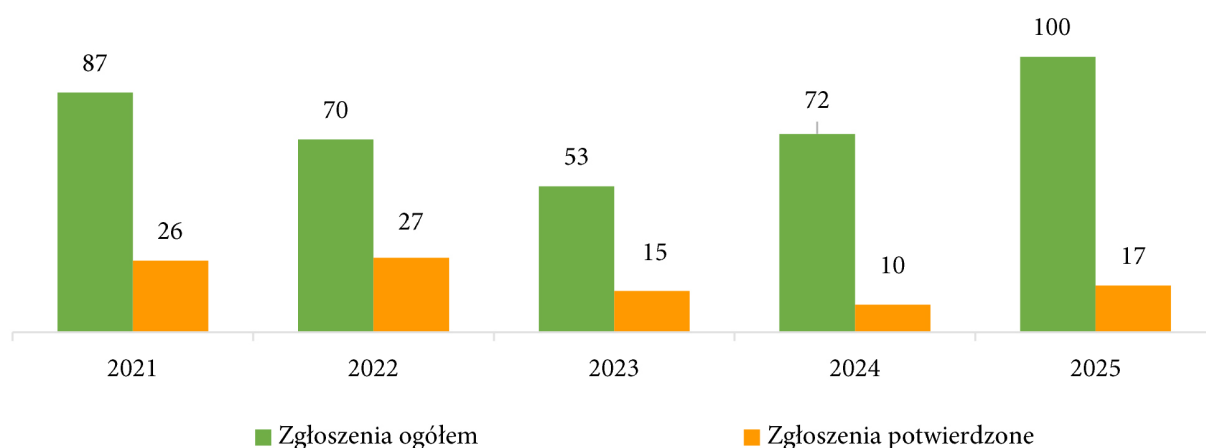
Najczęściej zgłaszane i potwierdzone nieprawidłowości w funkcjonowaniu zakładów górniczych w roku 2025 dotyczyły:

- przekroczenia dopuszczalnej temperatury (14 nieprawidłowości; 1 potwierdzona);
- nieprawidłowego stanu maszyn i urządzeń, w tym nieprawidłowej eksploatacji maszyn i urządzeń górniczych (5 nieprawidłowości; 2 potwierdzone);
- zagrożenia metanowego, tym niesprawnych czujników metanometrii (4 nieprawidłowości; 1 potwierdzona);
- nielegalnej eksploatacji (4 nieprawidłowości; 0 potwierdzonych);
- stosowania niebezpiecznych metod pracy (3 nieprawidłowości; 2 potwierdzone);
- nieprawidłowego stanu obudowy zmechanizowanej (3 nieprawidłowości; 2 potwierdzone),
- nieprzestrzegania przepisów (3 nieprawidłowości; 2 potwierdzone);
- stosowania nieprawidłowej procedury wypadkowej (3 nieprawidłowości; 1 potwierdzona);
- nieprzestrzegania czasu pracy (3 nieprawidłowości; 1 potwierdzona);

(1) Podziemne zakłady górnicze (z wyłączeniem górnictwa węgla kamiennego) oraz zakłady prowadzące działalność określoną w art. 2 ust. 1 Pgg.

- skutków wstrząsów na powierzchni (3 nieprawidłowości; 0 potwierdzonych);
- braku ładu i porządku w miejscu pracy (2 nieprawidłowości; 1 potwierdzona);
- przekroczenia norm hałasu, zapylenia, w tym od urządzeń mechanicznej przeróbki węgla (2 nieprawidłowości; 0 potwierdzonych);
- przekroczenia dopuszczalnych stężeń gazów kopalnianych (2 nieprawidłowości; 0 potwierdzonych);
- nieprawidłowego funkcjonowania kopalnianej stacji ratownictwa górniczego (2 nieprawidłowości; 0 potwierdzonych).

Pozostałe zgłoszenia dotyczyły między innymi: kradzieży mienia zakładu górniczego, nieprawidłowego stanu urządzeń sanitarnych oraz zmuszania pracowników do pracy niezgodnie z zakresem ich obowiązków.

Wykres 47. Liczba zgłoszeń o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu zakładów górniczych w latach 2021-2025

14. Podsumowanie

Analiza wypadkowości ogółem w górnictwie wykazała, że w latach 2021-2025 odnotowano łącznie 10 694 wypadki (w tym 98 śmiertelnych oraz 46 wypadków ciężkich). Największy wpływ na jej poziom miały wypadki zaistniałe w górnictwie węgla kamiennego, które stanowiły 86,2% ogółu wypadków.

W analizowanym okresie od 2021 r. aż do 2024 r. ogólna liczba wypadków miała tendencję wzrostową. W 2025 r. tendencja ta uległa odwróceniu, liczba wypadków osiągnęła najmniejszą wartość w analizowanym okresie czasu.

W 2025 r. w górnictwie, w porównaniu do 2024 r. odnotowano spadek wypadkowości ogółem o 10,9% (z 2 284 do 2 034 wypadków), wzrost liczby wypadków ciężkich (z 3 w 2024 r. do 14 w 2025 r.) natomiast wypadkowość śmiertelna pozostała na tym samym poziomie – 16 wypadków.

W górnictwie węgla kamiennego w 2025 r. odnotowano spadek wypadków ogółem o 11,9% (z 1 971 do 1 737 wypadków). Liczba wypadków śmiertelnych wzrosła o dwa wypadki w porównaniu z rokiem poprzednim, tj. z 10 do 12 wypadków śmiertelnych. Liczba wypadków ciężkich wzrosła z 3 w 2024 r. do 10 w 2025 r.

W kopalniach rud miedzi odnotowano spadek liczby wypadków ogółem z 213 wypadków zaistniałych w 2024 r. do 212 zaistniałych w 2025 r. oraz wypadków śmiertelnych z 4 w 2024 r. do 2 w 2025 r. W latach 2024-2025 nie odnotowano wypadków ciężkich.

W podziemnej kopalni gipsu i anhydrytu w latach 2024-2025 zaistniała taka sama ilość wypadków tj. po 5.

W latach 2024-2025 w pozostałych podziemnych zakładach górniczych oraz zakładach nie odnotowano wypadków śmiertelnych. W 2025 r. wystąpił jeden wypadek ciężki w zakładzie wykonującym drążenie tunelu, podczas gdy w roku poprzednim nie odnotowano tego rodzaju zdarzeń.

W górnictwie odkrywkowym odnotowano spadek liczby wypadków ogółem z 44 w 2024 r. do 37 w 2025 r. Liczba wypadków śmiertelnych utrzymała się na tym samym poziomie tj. po 2 wypadki rocznie, natomiast liczba wypadków ciężkich wzrosła z 0 w 2024 r. do 3 w 2025 r. W latach 2024-2025 w kopalniach węgla brunatnego nie wystąpiły wypadki śmiertelne i ciężkie.

Górnictwo otworowe wraz z podmiotami wykonującymi roboty geologiczne w latach 2024-2025 nie odnotowało wypadków śmiertelnych oraz ciężkich.

W podmiotach wykonujących w zakresie swej działalności zawodowej czynności im powierzone w ruchu zakładu górniczego albo zakładu w 2025 r., w porównaniu do 2024 r., liczba wypadków ogółem zmniejszyła się o 5,2% w stosunku do roku poprzedniego (tj. z 347 do 329 wypadków). Liczba wypadków śmiertelnych utrzymała się na tym samym poziomie i wyniosła 4. Odnotowano natomiast wzrost wypadkowości ciężkiej z 5 wypadków ciężkich w 2025 r. wobec braku tych wypadków w 2024 r.

W 2025 roku, 43,3% wypadków śmiertelnych i ciężkich w górnictwie zaistniało na skutek zagrożeń naturalnych. W 2025 r. w porównaniu z 2024 r., odnotowano:

- spadek liczby pożarów w podziemnych zakładach górniczych (z 13 w 2024 r. do 10 w 2025 r., w wyniku tych zdarzeń nikt nie doznał obrażeń);
- spadek liczby odprężeń w górnictwie podziemnym, w tym osób poszkodowanych (z 25 odprężeń w 2024 r., w wyniku których poszkodowanych zostało 36 pracowników do 15 odprężeń w 2025 r., w wyniku których poszkodowanych zostało 7 pracowników);
- wzrost liczby łąnięć, przy jednoczesnym spadku osób poszkodowanych (z 3 łąnięć w 2024 r., w wyniku których poszkodowanych zostało 48 pracowników do 4 łąnięć w 2025 r., w wyniku których odnotowano 23 wypadki, w tym 2 śmiertelne);
- wzrost liczby zdarzeń związanych z zapaleniem lub wybuchem metanu (z jednego zdarzenia w 2024 r., w którym nie odnotowano wypadków do 2 w 2025 r., w wyniku których zaistniało 20 wypadków, w tym 5 śmiertelnych i 4 ciężkie).

W 2025 r. zmniejszyła się również liczba wypadków związanych ze wstrząsami górotworu, odprężeniami i łąnięciami w porównaniu do roku poprzedniego (z 103 wypadków w 2024 r. do 54 w 2025 r.). Odnotowano także spadek liczby wypadków związanych z zagrożeniem opadem skał ze stropu i/lub ociosów w podziemnych zakładach górniczych, z 220 wypadków w 2024 r. (w tym 2 wypadki śmiertelne) do 149 wypadków w 2025 r. (jeden wypadek śmiertelny i 2 ciężkie).

Istotny wpływ na stan bezpieczeństwa w zakładach górniczych mają zagrożenia techniczne. Liczba wypadków śmiertelnych i ciężkich związanych z zagrożeniem technicznym utrzymuje się na wysokim poziomie, tj. 43,3% liczby tych wypadków.

W latach 2021-2025 obserwuje się niepokojący wzrost liczby wypadków związanych z eksploatacją urządzeń elektrycznych. Rosnąca liczba instalacji oraz urządzeń, często o dużej mocy i wysokim stopniu złożoności, zwiększa ryzyko wystąpienia awarii, błędów eksploatacyjnych oraz wypadków zagrażających zdrowiu i życiu użytkowników. Do najczęstszych przyczyn takich zdarzeń należą niewłaściwa obsługa urządzeń, brak odpowiednich kwalifikacji personelu, niedostateczna konserwacja instalacji elektrycznych, a także lekceważenie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy. W wielu przypadkach wypadki są również konsekwencją eksploatacji przestarzałych instalacji lub stosowania urządzeń niespełniających aktualnych wymagań technicznych i norm bezpieczeństwa.

W 2025 roku nastąpił spadek chorób zawodowych z 2 436 w porównaniu z 2024 rokiem, gdzie odnotowano 2 711, tj. o ponad 10% przypadków. Jest to kolejny rok, w którym odnotowano spadek chorób zawodowych rok do roku o 10% (w roku 2023 stwierdzono 3002 przypadki chorób zawodowych). Największy udział w tych chorobach miała pylica płuc (1 870 przypadków, tj. ponad 92% wszystkich chorób zawodowych w górnictwie). W ostatnich latach odnotowano wzrost pylic azbestowych stwierdzonych u pracowników byłego Dolnośląskiego Zagłębia Węglowego. W 2025 roku zarejestrowano 101 przypadków pylic azbestowych, co stanowiło to ponad 26% wszystkich pylic jakie zarejestrowano w górnictwie ogółem.

W latach 2021-2025 w polskim górnictwie wystąpiło łącznie 30 zgonów z przyczyn naturalnych, w tym 20 (66,6%) w kopalniach węgla kamiennego, 9 (30,0%) w kopalniach rud miedzi oraz 1 (3,3%) w kopalni odkrywkowej. Główną przyczyną zgonów naturalnych zarejestrowanych w latach 2021-2025 był zawał mięśnia sercowego

wywołany ostrą niewydolnością krążeniowo-oddechową. Rok 2025 w tym zakresie również nie odbiegał od lat poprzednich. Zgony zaistniałe w 2025 roku miały podłoże kardiologiczne.

Analiza danych dotyczących liczby wstrzymanych robót górniczych oraz wstrzymanego ruchu maszyn i urządzeń w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych wykazała, że w 2025 r., podobnie jak w latach poprzednich, większość decyzji organów nadzoru górniczego dotyczyła kopalń węgla kamiennego. W wyniku kontroli oraz oględzin miejsc niebezpiecznych zdarzeń i wypadków pracownicy inspekcyjno-techniczni w 647 przypadkach wstrzymywali roboty górnicze lub urządzenia w ww. kopalniach, co stanowi 76,9% wszystkich decyzji wstrzymujących w polskim górnictwie. Największą liczbę zatrzymań w kopalniach węgla kamiennego było spowodowanych nieprawidłowym stanem urządzeń energomechanicznych, których zatrzymano 404.

Analizując liczbę wniosków o ukaranie do sądów rejonowych, liczbę osób ukaranych przez sądy rejonowe w sprawach o wykroczenia na wniosek organów nadzoru górniczego oraz liczbę osób ukaranych grzywną w drodze mandatu karnego nałożonego przez nadzór górniczy w 2025 r., można zauważyć, podobnie jak w latach poprzednich, że największy udział miały sprawy dotyczące pracowników kopalń węgla kamiennego i górnictwa odkrywkowego. Uwzględniając zatrudnienie w poszczególnych rodzajach górnictwa można stwierdzić, że udział górnictwa odkrywkowego jest zdecydowanie wyższy, niż wynikałoby to z liczby zatrudnionych w nim pracowników, a tym samym wszystkie wskaźniki dotyczące wartości na 1 000 zatrudnionych są wyraźnie wyższe od wskaźników dla pozostałych rodzajów górnictwa.

15. Wnioski

1. Aktualne problemy polskiego przemysłu wydobywczego wymagają od urzędów górniczych wprowadzania nowych, bardziej efektywnych form sprawowania nadzoru i kontroli m.in. poprzez kolejne inicjatywy legislacyjne czy doradcze. Priorytetem nadzoru górniczego nieustannie pozostaje zapewnienie ciągłości nadzoru i kontroli nie tylko w odniesieniu do ruchu zakładów górniczych i innych zakładów podlegających nadzorowi górnictwu ale także w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym. Także niezbędnym jest: zapewnienie przestrzegania przepisów bhp w podmiotach objętych właściwością rzeczową organów nadzoru górniczego, wzmocnienie mechanizmów służących zrównoważeniu rozwoju na terenach górniczych i pogórnicznych, zwiększenie efektywności prowadzonych przez dyrektorów okręgowych urzędów górniczych postępowań w sprawie ustalania opłaty podwyższonej w przypadku działalności wykonywanej bez wymaganej koncesji albo bez zatwierdzonego lub podlegającego zgłoszeniu projektu robót geologicznych. Realizując powyższe cele, przyjęte w „Strategii działania urzędów górniczych na lata 2026-2028” Wyższy Urząd Górniczy podejmuje szereg inicjatyw, w tym kontynuację współpracy z innymi organami administracji publicznej, przedsiębiorcami, jednostkami naukowo-badawczymi i organizacjami pozarządowymi. Konieczne jest również budowanie partnerskich relacji i wzmocnienie dialogu pomiędzy wszystkimi podmiotami, które mają wpływ na stan bezpieczeństwa i higieny pracy, racjonalną gospodarkę złożami kopalini i ochronę środowiska w górnictwie. Budowanie partnerstwa dla realizacji misji urzędów górniczych wymaga stworzenia nowych płaszczyzn wymiany opinii i wspólnego poszukiwania najlepszych rozwiązań.
2. Efektywność odmetanowania złoża węgla kamiennego od lat kształtuje się na zbliżonym poziomie, tj. pomiędzy 37%, a 41%. W roku 2025 wyniosła 37,5%. Powyższe świadczy o potrzebie wdrażania w zakładach górniczych działań technicznych i inwestycyjnych, w celu zwiększenia ujęcia metanu.
3. W ubiegłym roku wskaźnik zagospodarowania ujętego metanu wyniósł 85,4%. Zwraca uwagę relatywnie wysoki, nienotowany co najmniej od kilkudziesięciu lat, udział zagospodarowania ujętego przez stacje odmetanowania metanu – przy praktycznie porównywalnej ilości jego pozyskiwania. Fakt ten może świadczyć o podjęciu przez przedsiębiorców stosownych działań, umożliwiających zwiększenie gospodarczego wykorzystania tego gazu. Nie bez znaczenia w przedmiocie sprawy pozostają wymagania w kwestii ograniczenia emisji metanu do atmosfery, określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/942 (Dz.Urz.UE.L.2024.1787).
4. Pomimo faktu, że w ostatnich latach nie doszło do zdarzenia związanego z wybuchem pyłu węglowego, mając na względzie potencjalne skutki takiego zdarzenia należy bezwzględnie egzekwować wymagania do-

tyczące utrzymywania stref zabezpieczających, jak również zabudowy i stanu zapór przeciwybuchowych. Należy kontynuować w większym zakresie wdrażanie urządzeń do mechanicznego opylania wyrobisk.

5. W roku 2025, jak i w latach poprzednich, w trakcie robót górniczych prowadzonych w warunkach zagrożenia tapaniami dochodziło do tąpień i odprężeń, które wielokrotnie skutkowały zdarzeniami wypadkowymi, w tym wypadkami śmiertelnymi. W trakcie projektowania robót górniczych w rejonach silnie zagrożonych tapaniami oraz określania warunków i zasad ich wykonywania, należy uwzględnić konieczność eliminowania lub ograniczania do absolutnego minimum potrzeby przebywania ludzi w miejscach szczególnie niebezpiecznych. Niezmiennie należy ściśle egzekwować przyjęte dla danych warunków rygory, zwłaszcza w odniesieniu do stref szczególnego zagrożenia tapaniami.
6. Dla utrzymania stanu bezpieczeństwa i warunków pracy w zakładach górniczych, bezpieczeństwa powszechnego oraz środowiska, w ramach działalności kontrolnej niezbędnym jest prowadzenie w dalszym ciągu działań zmierzających do weryfikacji wpływu eksploatacji górniczej na powierzchnię terenu pod kątem zgodności z prognozami oddziaływania określonymi w planach ruchu zakładów górniczych, w tym w zakresie oddziaływań dynamicznych
7. Szczególnej uwagi wymaga tematyka związana z drażnieniem tuneli. Proces ten obarczony wieloma zagrożeniami naturalnymi jak i technicznymi oraz organizacyjnymi. Rok 2025 pokazał, że dominującym zagrożeniem naturalnym związanym z pracami przy drażnieniu tuneli jest zagrożenie metanowe. Dlatego dla utrzymania bezpieczeństwa załóg wykonywających roboty w zakładach drażących tunele niezbędne jest:
  - wczesne rozpoznanie geologiczno gazowe;
  - stosowanie maszyn i urządzeń przystosowanych do pracy w atmosferze metanowej;
  - monitorowanie stężeń metanu, obejmujące komorę przodkową, taśmociągi, komory segmentów i wyrobisko;
  - zapewnienie organizacji pracy uwzględniającej występujące zagrożenia metanowe.
8. Dla poprawy stanu bezpieczeństwa oraz minimalizacji wypadków związanych z eksploatacją maszyn, urządzeń i instalacji technicznych oraz ryzykiem wystąpienia zagrożeń pożarowych w zakładach górniczych niezbędne jest:
  - zapewnienie przez pracodawców warunków bezpiecznej pracy przy urządzeniach technicznych poprzez:
    - › utrzymywanie maszyn i urządzeń w stanie technicznym zgodnym z instrukcjami obsługi i dokumentacjami techniczno-ruchowymi;
    - › zwiększenie skuteczności nadzoru nad wykonywanymi pracami i eliminowanie przypadków wykorzystywania urządzeń niezgodnie z przeznaczeniem lub instrukcją obsługi;
    - › prowadzenie szkoleń z zakresu zagrożeń technicznych pochodzących od maszyn, urządzeń i instalacji technicznych;
    - › pogłębienie analiz przyczyn zdarzeń wypadkowych oraz wdrażanie skutecznych działań prewencyjnych, takich jak podnoszenie kwalifikacji pracowników, regularne przeglądy techniczne instalacji oraz konsekwentne stosowanie procedur bezpieczeństwa;
    - › skuteczne egzekwowanie przestrzegania wymagań przepisów i ustaleń dokumentacji technicznych i technologii, a także odpowiedniej organizacji i dyscypliny pracy;
  - prowadzenie kontroli przez organy nadzoru górniczego w zakładach górniczych w zakresie przestrzegania wymagań:
    - › obowiązujących podczas prowadzenia transportu kolejkami podwieszonymi;
    - › dotyczących organizacji i wykonywania prac szczególnie niebezpiecznych podczas prowadzenia robót szybowych, w szczególności zakładania i wymiany: lin wyciągowych, naczyń wyciągowych, kół linywowych, przewodników i dźwigarów szybowych;
    - › eksploatacji samojezdnych maszyn górniczych w podziemnych zakładach górniczych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na przestrzeganie warunków bezpiecznego wykonywania robót zgodnie z zatwierdzonymi technologiami;

- › eksploatacji samojezdnych maszyn górniczych i wozów transportowych w podziemnych zakładach górniczych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na przestrzeganie zasad przewozu osób i poruszania się po trasach przewozowych;
  - › eksploatacji przenośników zgrzeblowych podścianowych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na zagadnienia dotyczące wykonywania prac i poruszania się załogi w rejonie skrzyżowania ściany z wyrobiskiem podścianowym;
  - › eksploatacji przenośników taśmowych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na zagadnienia dotyczące wykonywania czynności przy przenośnikach taśmowych będących w ruchu, oraz jazdy ludzi na przenośnikach nieprzystosowanych do tego celu;
  - › eksploatacji wszystkich rodzajów przenośników, ze szczególnym zwróceniem uwagi na stan osłon i zabezpieczeń przewidzianych przez producentów w celu minimalizacji zagrożeń technicznych;
  - › wykonywania transportu koleją podziemną, ze szczególnym zwróceniem uwagi na przestrzeganie zasad przewozu ludzi;
  - › eksploatacji maszyn kołowych i gąsienicowych w górnictwie odkrywkowym, ze szczególnym zwróceniem uwagi na stan techniczny dróg wewnętrznych oraz ich nośność;
  - › eksploatacji maszyn i urządzeń do urabiania i odstawy kopaliny spod lustra wody, ze szczególnym zwróceniem uwagi na stan zabezpieczeń pomostów, przejść i stref roboczych przed ryzykiem utonięcia;
  - › wykonywania prac przy urządzeniach elektroenergetycznych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na stan techniczny urządzeń i instalacji elektrycznych, zasady organizacji pracy przy urządzeniach i instalacjach elektroenergetycznych oraz prowadzenie gospodarki urządzeniami budowy przeciwybuchowej;
  - › wykonywania prac przy urządzeniach i instalacjach hydraulicznych stwarzających zagrożenie od wypływającej cieczy pod ciśnieniem większym od atmosferycznego, w szczególności rurociągów podszkawkowych w szybach i w wyrobiskach podziemnych zakładów górniczych.
9. W zakresie ograniczania wpływu czynników szkodliwych i uciążliwych dla zdrowia w środowisku pracy kluczowe znaczenie ma nie tylko monitorowanie zagrożeń, ale także wdrażanie nowych rozwiązań technicznych, organizacyjnych i profilaktycznych, które pozwalają minimalizować ich oddziaływanie na pracowników. Istotnym elementem tych działań jest również edukacja i informowanie pracowników o potencjalnych zagrożeniach, takich jak zapylenie, hałas, wibracje, czy obecność szkodliwych gazów. Podnoszenie świadomości pracowników w tym zakresie sprzyja kształtowaniu właściwych postaw oraz przestrzeganiu zasad bezpieczeństwa i higieny pracy. Pracownicy powinni być cyklicznie szkoleni (informowani) w zakresie:
- czynników szkodliwych na jakie mogą być narażeni na swoich stanowiskach pracy;
  - zagrożeń związanych z występowaniem czynników szkodliwych, w tym skutków zdrowotnych wywołanych czynnikami szkodliwymi;
  - profilaktyki obejmującej zarówno środki ochrony indywidualnej jak i zbiorowe.

W 2025 roku, w porównaniu do roku 2024, zwiększył się udział procentowy stwierdzonych pylic płuc w stosunku do pozostałych chorób zawodowych. Istotnym elementem profilaktyki zapobiegającej zachorowalności na pylicę płuc jest zwiększenie świadomości pracowników w zakresie znaczenia prawidłowego dopasowania i szczelności półmasek filtrujących oraz narażenia na pyły szkodliwe, w tym rakotwórczą krzemionkę, co powinno być jednym z priorytetowych działań służb związanych ze zwalczaniem zagrożenia pyłami szkodliwymi dla zdrowia w zakładzie górniczym. Propagowanie wśród załóg górniczych informacji obejmujących zagadnienia związane z zagrożeniami związanymi z występowaniem czynników szkodliwych pozostaje nadal podstawowym zadaniem. Pracownicy powinni być cyklicznie szkoleni (informowani) w tym zakresie. Urzędy górnicze poprzez inicjatywy doradcze i promocyjne oraz kontrolne będą dążyły w dalszym ciągu do zwiększenia zaangażowania przedsiębiorców oraz kadry kierowniczej zakładów górniczych w działania służące po prawie środowiska pracy.

10. Niezmiennie, w celu dalszej poprawy stanu bezpieczeństwa i warunków pracy w zakładach górniczych niezbędne jest kontynuowanie:

a) współpracy z:

- › Fundacją „Bezpieczne Górnictwo im. Wacława Cybulskiego”, która wspiera działalność nadzoru górniczego we wprowadzaniu do polskiego górnictwa najwyższych światowych standardów bezpieczeństwa i higieny pracy,
- › Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, poprzez wykorzystanie przyrządów kontrolno-pomiarowych zakupionych między innymi ze środków NFOŚiGW, podnoszących jakość prowadzonego nadzoru i kontroli w zakładach górniczych, co pozwala na rzetelnější identyfikację zagrożeń dla środowiska pracy i bezpieczeństwa powszechnego,
- › Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w zakresie działań prewencyjnych w celu zmniejszenia udziału wypadków spowodowanych „czynnikiem ludzkim”, eliminacji ryzykownych zachowań pracowników oraz podnoszenia ich świadomości i odpowiedzialności, poprzez organizację szkoleń, wydawnictwo materiałów szkoleniowych, organizację spotkań i narad z kierownictwem zakładów górniczych, pracownikami służb bhp i przedstawicielami społecznej inspekcji pracy, a także w zakresie działań prewencyjnych w celu zmniejszenia zachorowalności na choroby zawodowe w górnictwie;

b) organizacji:

- › konferencji w temacie działań podejmowanych dla poprawy stanu bezpieczeństwa pracy osób zatrudnionych w zakładach górniczych,
- › spotkań i narad z kierownictwami zakładów górniczych, pracownikami służb bhp i przedstawicielami SIP w zakresie działań zmierzających do poprawy bezpieczeństwa pracy w górnictwie;

c) propagowania dobrych praktyk i rozwiązań stosowanych w górnictwie przez przedsiębiorców z różnych gałęzi tego sektora;

d) inspirowania i wspomagania badań naukowych w górnictwie;

e) wydawania w formie elektronicznej kwartalnika „Bezpieczeństwo Pracy i Ochrona Środowiska w Górnictwie”, który przez to jest bardziej dostępnym periodykiem naukowo–technicznym. Na jego łamach publikowane są specjalistyczne artykuły dotyczące aktualnych zagadnień bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony środowiska w górnictwie, których wartość punktowa zgodnie z przepisami wydanymi przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego wynosi 5 punktów.

Wyższy Urząd Górniczy
ul. Poniatowskiego 31
40-055 Katowice
www.wug.gov.pl